

รายงานการวิจัย

ปัจจัยเชิงจิตสังคมและจิตวิญญาณของอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลม
ของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง

ดร. ธนิตา	จุลวณิชพงษ์	ผศ. ดร. จัตุวัฒน์	สิทธิศิริอรอด
นพ.ชนินทร์	สกุลอิสริยาภรณ์	สุพัทธ	แสนแจ่มใส
วิรัชญา	วันโน	ธีระชน	พลโยธา
		ศุภสิทธิ์	เสร็จประเสริฐ

คณะมนุษยศาสตร์ และศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุ ชลประทาน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ได้รับทุนอุดหนุนโครงการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี 2552

บทคัดย่อรายงานการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยเชิงจิตสังคมและจิตวิญญาณของอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง

คณะผู้วิจัย

ดร. ธนิกา	จุลวณิชพงษ์
ผศ. ดร. นัฐวิณ	สิทธิศิริอรธร
นพ.ชนินทร์	สกุลอิสริยาภรณ์
วิรัชญา	วันโน
สุพัทธ	แสนแจ่มใส
ธีระชน	พลโยธา
ศุภสิทธิ์	เสร็จประเสริฐ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาและเชิงจิตวิญญาณของอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์ต่อความเสี่ยงในการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ และ (3) เพื่อประเมินสุขภาวะจิตของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่เกิดอาการและไม่เกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมในระหว่างเข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ จำนวน 257 คน เป็นนิสิตที่มีอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลม จำนวน 30 คน (11.70%) ไม่มีอาการ 227 คน (88.30%) โดยเป็นเพศชายจำนวน 98 คน (38.10%) เพศหญิง 159 คน (61.90%) จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาเป็น กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 102 คน (39.70%) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 117 คน (45.50%) และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 38 คน (14.80%) ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ ถูกนำมาวิเคราะห์เพิ่มเติม เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ศึกษาในการวิจัยนี้ว่ามีความสัมพันธ์ต่อความเสี่ยงในการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมในนิสิต ด้วยสถิติ Multiple logistic regression ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิจัยพบว่า

- ปัจจัยเพศชาย มีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิง

- กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็ว และคล้ำเป็นลม ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดอาการ 11.1 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = .032$)

- บุคลิกภาพแบบสภาวะผู้ใหญ่มากกว่าที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ำเป็นลม ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาการ 4.2 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = .007$)

การสัมภาษณ์และตรวจร่างกายผู้มีอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ำเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญโดยจิตแพทย์ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 20 ราย เป็นชาย 7 ราย (35%) และเป็นหญิง 13 ราย (65%) อายุเฉลี่ย 19.5 ปี กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดปฏิเสธโรคประจำตัวทางกายและมีผลการตรวจร่างกายเบื้องต้นเป็นปกติทุกราย ใช้เวลาอนเฉลี่ย 8.5 ชั่วโมงต่อวัน โดย 1 อาทิตย์ก่อนมีอาการกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาอนเฉลี่ย 2.2 ต่อวัน โดยขณะเกิดอาการ กลุ่มตัวอย่างทุกรายมีอาการเหนื่อย หอบ หายใจเร็ว และมีความกลัวอย่างสุดขีด โดยไม่ทราบว่าเป็นตัวเองกลัวอะไร ในบางรายมีความรู้สึกเหมือนร่างกายบังคับไม่ได้ บางรายมีอาการคล้ำถูกควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงไปเป็นบุคคลอื่น บางรายมีอาการประสาทประสาทหลอนระหว่างมีอาการและบางรายมีอาการกลัวอย่างที่สุด เกิดขึ้นมาเอง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยนักปรัชญา ในเรื่องของความเข้าใจตนเองและความเชื่อเกี่ยวกับโลก พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติในระดับเข้มข้น ซึ่งอาจเรียกได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสัมภาษณ์ทั้งหมดเป็นผู้ที่มองโลกแบบ Mythic world view หรือเรียกว่า Mythos คือ การเข้าใจตนเองไม่แน่ชัด สาเหตุสำคัญที่ทำให้คนกลุ่มนี้มีความเป็น Mythos นั้นมาจากประสบการณ์ทั้งหมดไม่ว่าเป็นการสัมผัสแบบประสบการณ์ตรง ความฝัน การเข้าร่วมในพิธีเหนือธรรมชาติบางอย่าง การเห็นการแสดงออกของผู้อื่น ในอีกแง่หนึ่งที่สามารถสงสัยได้ก็คือการเป็น Mythos ของคน คนนั้นมีส่วนผลักดันให้เขาเห็นภาพของสิ่งเหนือธรรมชาติบางอย่างที่คนอื่นมองไม่เห็น

Abstract

BIOPSYCHOSOCIAL AND SPIRITUAL FACTORS OF HYPERVENTILATION UNCONTROL MUSCLE CONTRACTION AND NEAR SYNCOPE OF PARTICIPANTS IN CEREMONY CONSOLE OF A HIGH EDUCATION INSTITUTE

Dr. Tanida	Julvanichpong
Assist. Dr. Shuttawwee	Sitsira-at
Dr. Chanin	Sakulisariyaporn
Vitanya	Vanno
Supat	Sanjamsai
Teerachon	Polyota
Suppasit	Sretprasert

The purpose of this study were

- (1) To study biopsychosocial and spiritual factors of hyperventilation uncontrolled muscle contraction and near syncope of participants in ceremony console of a high education institute
- (2) To determine the association of psychological factor with hyperventilation uncontrolled muscle contraction and near syncope of participants in ceremony console of a high education institute
- (3) to explore whether gender and faculty were associated with hyperventilation uncontrolled muscle contraction and near syncope of participants in ceremony console of a high education institute
- (4) To conduct mental health examination and psychological first aid in participants in ceremony console of a high education institute

A total of 257 first-year university student without and with of hyperventilation uncontrolled muscle contraction and near syncope participated in the study. 30 (11.70%) participants with symptom and 227 (88.30%) participants without symptom of the total composed of 98 (38.1%) male participant and 159 (61.9%) female participant, representing diverse faculty group (102

(39.70%) Social science and humanity ,117 (45.5%) health science, 38 (14.8%) science and innovation technology group) all of the participant were interviewed by questionnaire and the data were analyzed Multiple logistic regression indicated that

1. There were no significant different between gender associated with symptom
2. Participant from Social science and humanity faculty were more susceptible to symptom compared with participants form science and innovation technology. Relative risk of symptoms in participant from Social science and humanity faculty compare participants form science and innovation technology were 11.1 (p-value = .032)
3. Participants with lower score in mature personality trait associated with symptom which relative risk compare with participants higher score in mature personality were 4.2 (p-value = .007)

20 participants with symptom consented to participate in psychiatric interview and physical examination. 7(35%) of 20 Participants were male and 13(65%) were female with average age of 19.5 years old. Physical examination indicated that participants were healthy at the time of examination but psychiatric interview found that 20 participants experience severe sleep deprivation before ceremony. Mean duration of seep of participants before ceremony was 8.5 hours per day and became 2.2 hours per day since 1 week before ceremony. All participant in psychiatric interview experienced panic attack some experience hallucination and depersonalization.

In depth interview by philosopher about self perception and personal believe of world indicated that All the participants have intense believes in existence of super natural power and had Mythic world view or “Mythos” who had compromised self boundary. The Mythos type of person raise from direct experience dream , participation in super natural believes related activity and leaning from other. Data from in-depth interview suggest that Mythos type participants were more susceptible super natural experience in ceremony console of a high education institute.

ได้รับทุนอุดหนุน โครงการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี 2552
จากฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงชีวจิตสังคมและจิตวิญญาณของอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบาศรีสู่ขวัญสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง ได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี 2552 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะผู้วิจัยขอขอบคุณฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ในคณะต่างๆ ที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง คณะผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตทุกคนไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน รศ.ดร.สุชีรา ภัทรายุทธวรรตน์ รศ.ดร.อรพินทร์ ชูชม และอาจารย์ทัศนาก ทอภักดี ที่กรุณาอนุญาตให้คณะผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ รศ. ประณต แก้วจิม และอาจารย์ ดร. นิยะดา จิตต์จรัส ที่ได้กรุณาตรวจแบบสอบถาม ให้ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นแนวทางในการปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ที่ปรึกษาโครงการ ได้แก่ อาจารย์ ดร.วาณี อรรถนัสสชาติ อาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ และนายแพทย์ วิชัย จุลวนิชย์พงษ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและสนับสนุนโครงการนี้มาตลอด จนโครงการนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ง
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
 บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู.....	10
ทัศนคติ	15
ความเชื่ออำนาจภายในตน	18
การปรับตัว.....	20
บุคลิกภาพ.....	34
ความคิดแบบ Mythos	37
ความคิดแบบ Logos	38
กลุ่มอาการหายใจเกิน	39
จิตใต้สำนึก	42
ผลของการอดนอน	44
การรับรู้บรรยากาศในพิธี	47
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	66
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง	67
ปัจจัยทางจิตวิทยา	67
ตอนที่2 การสัมภาษณ์ ประเมินสุขภาพจิตโดยจิตแพทย์	74
ตอนที่3 การสัมภาษณ์ ศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิญญาณโดยนักปรัชญา.....	76
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
สรุปผลการวิจัย.....	83
อภิปรายผล.....	87
ข้อเสนอแนะ.....	92
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	92
บรรณานุกรม.....	93
ภาคผนวก ก	102
ภาคผนวก ข	120
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	154

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ คณะหรือวิชาเอก.....	53
2 ผลการวิเคราะห์แบบวัดบุคลิกภาพ.....	55
3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู.....	58
4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความเชื่ออำนาจควบคุม.....	61
5 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามการปรับตัว.....	64
6 ปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และคล้าย เป็นลมในนิสิต.....	70
7 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาการจำแนกตามเพศ.....	74
8 อาการของนิสิตจำแนกตามเพศ.....	75
9 คณะที่นิสิตศึกษาอยู่ เพศ สภาพร่างกาย อาการของนิสิตที่มีอาการ.....	76

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางศาสตร์ความรู้ต่างๆ ในปัจจุบันทำให้ความจำเป็นทางการศึกษานั้นเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งเมื่อสภาพตลาดแรงงานเปลี่ยนแปลงไปในหน่วยงานของรัฐและเอกชน ต้องการบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ ความสามารถในการดำเนินงานขององค์กรทำให้เกิดการแข่งขันทางวุฒิการศึกษาเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทำให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นเป้าหมายที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนหลายต่อหลายคนที่ไม่หาความเจริญทั้งทางสติปัญญาและการใช้ชีวิต จากคำกล่าวที่ว่า “การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม” สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาในการที่จะพัฒนา พัฒนา ทักษะความรู้ ความสามารถตลอดจนส่งเสริมให้บุคคลที่สำเร็จการศึกษามีความสมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม บุคลิกภาพและจิตวิญญาณ ผ่านทางกระบวนการทางการศึกษา ให้มีความสมบูรณ์พร้อมที่จะไปพัฒนา ช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติให้มีความเจริญต่อไปโดยในแต่ละปีมีผู้คนจำนวนมากที่พยายามสร้างโอกาสให้กับตัวเองในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งการใช้ชีวิตเพื่อศึกษาหาความรู้ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษานี้ต้องมีการปรับตัว หลายคนที่ต้องออกจากการเรียนกลางคัน ข้ายที่เรียน เรียนไม่ได้ ไม่สามารถปรับตัวได้ โดยเฉพาะการเรียนในช่วงปีแรกๆ ที่ถือว่าเป็นบทพิสูจน์สำคัญ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบทั้งการเรียนและการดำเนินชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิม กล่าวคือ การเรียนในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากครูอาจารย์ เรียนตามวิชาที่โรงเรียนกำหนดให้ เพื่อนในชั้นเรียนก็อยู่ด้วยกันมานานและอยู่ด้วยกันทั้งวัน แต่เมื่อก้าวเข้าสู่การเรียนในระดับอุดมศึกษา หลายสิ่งหลายอย่างเปลี่ยนแปลง ครูอาจารย์อาจจะไม่ได้ใกล้ชิดเหมือนก่อน การเลือกวิชาเรียนก็เป็นความรับผิดชอบของตนเองที่จะต้องดำเนินการ เพื่อนที่มาจากต่างถิ่น ต่างวัฒนธรรม ต่างรสนิยม ที่ยังไม่ค่อยรู้จักกันมาก่อน และอีกหลายอย่างที่เป็นจะต้องปรับตัวในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา จากสภาพดังกล่าวส่งผลกระทบต่อ การเรียน และ การใช้ชีวิตในการเรียนระดับอุดมศึกษา แต่หากนิสิตมีเวลาที่จะปรับตัว เตรียมความพร้อมในการใช้ชีวิตก่อนเปิดภาคเรียน ก็อาจเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ปัญหาต่างๆ พอดีจะทุเลาลงไปได้บ้าง

สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งหลายได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของผู้ที่เพิ่งจบเรียน จึงจัดให้มีกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อการเป็นนิสิต นักศึกษาให้กับนิสิต นักศึกษาที่เข้ามาใหม่ในช่วงก่อนจะเปิดภาคเรียน หรือที่เรียกกันว่า “กิจกรรมรับน้องใหม่” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีในเรื่องต่างๆ และสร้างความภาคภูมิใจต่อสถาบันที่ได้เข้าศึกษา

ต่อ การรับน้องเป็นประเพณีที่ปฏิบัติขึ้นในแต่ละสถาบันการศึกษาเพื่อ สร้างปฏิสัมพันธ์ ระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง กระบวนการรับน้องเป็นการเรียนรู้บรรทัดฐานทางสังคมนั้นๆอันจะนำมาสู่ความเข้าใจใน บทบาทและหน้าที่ ระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ ซึ่ง กฤษพงษ์ กิรติกร (2550) เลขธิการคณะกรรมการอุดมศึกษา ซึ่งได้เสนอสารความห่วงใยจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่มีต่อการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่ว่า กิจกรรมการรับน้องใหม่นั้นเป็นประเพณีวัฒนธรรมของชาวมหาวิทยาลัยเป็นการถ่ายทอดความสัมพันธ์ของรุ่นพี่ไปยังน้องใหม่ เพื่อให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในสถาบัน รวมทั้งเกิดความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้นอยากให้การจัดกิจกรรมนั้นเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และก่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดีสภาพของการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ในสายตาของคนในสังคมนั้นยังถูกมองในลักษณะของกิจกรรมความรุนแรง การรุกรอนสิทธิ และการถูกใช้อำนาจในการกระทำพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่เหมาะสม หรือแม้แต่นิสิตเองก็มีมุมมองต่อการรับน้องใหม่ในทางลบ (ทัฬหทัย ศรีดาพันธ์, 2550) ว่าเป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรงเป็นกิจกรรมที่ถูกคัดรอนสิทธิทางความคิด โดยส่วนใหญ่แล้วกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวจะถูกจัดขึ้นโดยรุ่นพี่ของนิสิต นักศึกษา โดยไม่ผ่านการพิจารณาของทางสถาบันอุดมศึกษา ทำให้ในระยะหลังทางสถาบันอุดมศึกษาเองได้มีมาตรการป้องกันโดยการเป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรมรับน้องเองภายใต้การดูแลของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษา ลักษณะของกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นมีอยู่หลายรูปแบบ บางทีอาจเป็นการร้องเพลงประชุมเชียร์ การจัดกิจกรรมการแสดงให้น้องเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก มุ่งเน้นให้เกิดความสนุกสนานระหว่างพี่และน้องที่ออกมาแสดงร่วมกัน กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ หรือการจัดพิธีบายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น ซึ่งรูปแบบของกิจกรรมนั้นจะเป็นการประสมประสานทั้งกิจกรรมในการสร้างจิตสำนึกที่ดี กิจกรรมความบันเทิง และกิจกรรมที่เป็นการสร้างขวัญและต้อนรับนิสิต นักศึกษาที่เข้าใหม่ให้รู้สึกอบอุ่นปลอดภัย เป็นการสร้างความหมาย อัตลักษณ์ ตัวตน และจิตวิญญาณ เพื่อเชื่อมโยงระหว่างปัจเจกบุคคล หลอมรวมกับคณะ/สาขาวิชา จนไปถึงระดับสถาบัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วกิจกรรมในส่วนนี้จะเป็นการจัดพิธีที่เรียกว่า “บายศรีสู่ขวัญ”

การจัดพิธีบายศรีสู่ขวัญเป็นพิธีกรรมหนึ่งที่นิยมใช้ในการทำกิจกรรมรับน้องใหม่ในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เพราะถือว่าเป็นพิธีมงคลตามความเชื่อของขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา โดยเป็นการเรียกขวัญ ปลอดภัยเจ้าของขวัญให้มาอยู่กับตัว และยังมีความหมายเป็นการแสดงถึงความชื่นชมยินดี (เบญจมาศ แพทอง, 2540) ด้วยเหตุนี้จึงถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการต้อนรับน้องใหม่เพื่อแสดงความยินดี เสริมสร้างกำลังใจ และมีความสุขเมื่อมาอยู่สถานที่แห่งใหม่ และต้องใช้ชีวิตอยู่อีกหลายปี โดยการประกอบพิธีนั้นมักจะมีรูปแบบตามประเพณีที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ เช่น พานบายศรีสู่ขวัญ การสวด

หรือการสูญเสีย และการผูกแขนหรือข้อมือ มีการเชยเหตุดา สิ่งศักดิ์สิทธิ์มาปกป้องคุ้มครอง และด้วยพิธีกรรมตลอดจนบรรยากาศที่เกิดขึ้น อาจทำให้บุคคลที่มีความเชื่อและประสบการณ์ในเรื่องของปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ หรือสิ่งเร้นลับ หรือแม้กระทั่งผู้ที่ไม่ได้มีความเชื่อเช่นนั้นแต่เคยมีประสบการณ์ก็อาจจะนำเอาพื้นฐานทางความคิดส่วนคนที่มิอยู่ไปเชื่อมโยงกับสิ่งที่เกิดขึ้นตรงหน้า นำไปสู่ความรู้สึกนึกคิดหรือการกระทำบางอย่างที่ตนเองไม่รู้ตัว เช่น การร้ายรำ การออกทำทาง จิ้งจก พูดจาก้าวร้าย พูดเสี่ยงที่ไม่ตรงกับเพศหรือวัยของตนเอง ใจสั้น ชัก เกร็ง ซาตามเนื้อตัว ตาพรมัว เป็นต้น

ความเชื่อตามวัฒนธรรมบางแห่งมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นด้วยอำนาจของเทวดา นางไม้ ผี เจ้าที่เจ้าทาง หรือสิ่งใดก็ตามที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าเพื่อมาสื่อสารหรือบอกเล่าบางอย่างผ่านทางบุคคลนั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นการมาตักเตือนว่ากล่าว เนื่องจากการลบหลู่หรือทำในสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควรเกิดขึ้น ณ สถานที่นั้นๆ สำหรับในทางจิตวิทยาได้มีความพยายามในการศึกษาและอธิบายถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยปัจจัยต่างๆ โดยพบปัจจัยสาเหตุหลักๆ และลักษณะของอาการที่เกิดขึ้นโดยมีการเรียกลักษณะของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นว่า “โรคุปทาน” สัน สุวรรณเลิศ (2529) กล่าวไว้ว่า โรคุปทานเป็นโรคประสาทชนิดหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายกับบุคลิกภาพแปรปรวน เป็นการสูญเสียหน้าที่การทำงานของระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งการสูญเสียที่เกิดขึ้นนั้นอาจไม่สามารถบอกได้ว่ามีพยาธิสภาพทางสมองหรือไม่ แต่ในบางการศึกษาพบว่าเกิดจากความผิดปกติของสมองในลักษณะ Temporal epilepsy ร่วมด้วย (บุญเรียง ชูชัยแสงรัตน์และคณะ, 2547) ซึ่งการสูญเสียการทำงานที่เกิดขึ้นนั้นส่งผลให้มีลักษณะความผิดปกติต่างๆ เช่น การรู้สึกและสัมผัสเสีย ทำให้เกิดอาการซาตามัว ตาพรมัว นอกจากนี้ยังมีอาการชักเกร็ง คลื่นไส้ ปวดศีรษะ เป็นต้น ในเรื่องของลักษณะทางชีวภาพนี้ยังพบความเกี่ยวข้องกับภาวะความอ่อนเพลียของร่างกาย และการอดนอน ร่วมด้วย อีกลักษณะหนึ่งที่พบก็คือในเรื่องของเพศและกลุ่มอายุ โดยพบว่าส่วนใหญ่คนที่เป็นั้นจะเป็นเพศหญิงและมีช่วงอายุระหว่าง 10-20 ปี โดยจากการศึกษาหลายกรณีก็พบลักษณะเช่นเดียวกัน (เจ็ดดี ดิยังและคณะ, 2542; บุญเรียง ชูชัยแสงรัตน์และคณะ, 2547; พิมพ์ทอง เจ็กจันทิกและคณะ, 2550)

ในเรื่องของทางสังคมและวัฒนธรรมก็มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดอาการด้วยเช่นกัน จากการศึกษาพบว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมักจะมีการรวมตัวกันของคนจำนวนมากในสถานที่ปิด เช่น ห้องประชุม อาคารเรียน พื้นที่ในโรงเรียน ศาลา พื้นที่ในวัดและ โรงพยาบาล เป็นต้น (สัน สุวรรณเลิศ, 2529) ซึ่งทำให้เกิดลักษณะของการกระจายอาการได้ง่ายและรวดเร็ว โดยผ่านการได้ยินและได้เห็น ดังเช่นงานวิจัยของพิมพ์ทอง เจ็กจันทิกและคณะ(2550) ที่พบว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดอาการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพื้นที่ในชุมชนนั้นๆมีความเชื่อในเรื่องของสิ่งเร้นลับ ปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติก็ยิ่งทำให้มีโอกาสเสี่ยงเพิ่มมากขึ้น (จุณภู พรมสีดา, 2551)

สภาพทางจิตใจถือเป็นองค์ประกอบอีกตัวหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ร่วมด้วย โดยเฉพาะ กับคนที่มีอารมณ์ไม่มั่นคง อ่อนไหว เครียด วิตกกังวล กลัวและตกใจง่าย (อัมพร เบญจพัทธกิจ, 2549) เด็กบางคนยังพบลักษณะของความต้องการความรัก ความเอาใจใส่จากคนรอบข้างร่วมด้วย เนื่องมาจากลักษณะของความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่ดี ขาดความรัก ความอบอุ่น (จเด็จ ดิยังและคณะ, 2542)

จากประเด็นดังกล่าวข้างต้นทางทีมผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในเชิงชีววิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา และจิตวิญญาณ ว่ามีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเกิดโรคอุปทานที่มีอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมอย่างไร โดยเฉพาะการเกิดอาการเหล่านี้ในระหว่างพิธีบายศรีสู่ขวัญที่ถือเป็นพิธีอันเป็นมงคลและศักดิ์สิทธิ์ของการรับน้องในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ซึ่งถ้าหากยังมีสภาพคำตอบที่คลุมเครือในการที่จะอธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าวอยู่ ก็อาจจะทำให้ภาพของพิธีบายศรีสู่ขวัญนั้นถูกมองไปในภาพของพิธีกรรมที่เร้นลับ น่าหวาดกลัว ก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมบายศรีสู่ขวัญและกิจกรรมรับน้อง ดังนั้นการศึกษานี้ก็เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบพื้นฐานในมิติต่างๆ ที่อาจมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น จะได้นำคำตอบจากการศึกษาเพื่อไปวางแผนแนวทางในการดำเนินงานสร้างกิจกรรมหรือพิธีการให้เหมาะสม เป็นพิธีที่สร้างขวัญและกำลังใจ สร้างความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยให้กับนิสิต นักศึกษา เพื่อพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในรั้วของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างมั่นคงและมีความสุข และพัฒนาตนไปสู่ความเจริญงอกงามผลิบันสร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาและเชิงจิตวิญญาณของอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์ต่อความเสี่ยงในการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ
3. เพื่อประเมินสุขภาวะจิตของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลพื้นฐานอันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนานิสิต
2. ได้ข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการรับน้องในครั้งต่อไป
3. เป็นแนวทางในการเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กองกิจการนิสิต เพื่อกิจกรรมการรับน้องในครั้งต่อไปได้ตรงตามสภาพที่แท้จริง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งเข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญของสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง จำนวน 4,098 คน (งานทะเบียนนิสิตและสถิติ กองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552)

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นิสิตที่เกิดอาการและไม่เกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมในระหว่างเข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 420 คน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ:

(1) ปัจจัยทางจิตวิทยาได้แก่

1. ลักษณะทางชีวสังคม

1.1 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

1.2 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่

- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ และนโยบายสาธารณะและวิทยาลัยนานาชาติเพื่อการศึกษาความยั่งยืน
- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสาร
- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะพลศึกษา คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์และคณะสหเวชศาสตร์

2. จิตลักษณะเดิมของบุคคล

- ความเชื่ออำนาจภายในตน
- บุคลิกภาพ
- ความสามารถในการปรับตัว

3. จิตลักษณะตามสถานการณ์

- ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู
- ทักษะคิดต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่และมหาวิทยาลัย

4. ลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน

- การรับรู้บรรยากาศของพิธีบายศรีสู่ขวัญ

(2) ปัจจัยเชิงจิตวิญญาณ ได้แก่ ความคิดแบบ Mythos และ Logos

ตัวแปรตาม : อาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลม ได้แก่ เกิดอาการและไม่เกิดอาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความเชื่ออำนาจภายในตน (Locus of control) หมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพหนึ่งของบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน หมายถึง บุคคลที่มีความเชื่อว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวต่างๆ ที่ตนประสบเกิดจากการกระทำของตนเอง และตนสามารถทำนายและควบคุมให้เป็นไปตามที่ตนต้องการได้มาก การวัดความเชื่อลักษณะนี้ผู้วิจัยใช้แบบวัดของทศนา ทองภักดี (2528) ที่สร้างขึ้นตามแนวของ ลิเวนสันและมิลเลอร์ (Levenson & Miller, 1976 อ้างถึงใน ทศนา ทองภักดี, 2528) จำนวน 42 ข้อ มีลักษณะ เป็นมาตรวัดส่วนประสมค่า 6 หน่วย พิสัยของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคนอยู่ระหว่าง 42-252 คะแนน คะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคนแสดงถึงลักษณะความเชื่อของบุคคลนั้น ผู้ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ย (174.5) เป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนสูง ผู้ที่ได้คะแนนรวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนต่ำ

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยรวมของพฤติกรรมในตัวบุคคล ทั้งที่แสดงออกภายนอกให้เห็นเป็นกิริยาท่าทาง และลักษณะภายใน เช่น ความรู้สึกนึกคิด ความสนใจ ทศนคติ เป็นต้น โดยพฤติกรรมจะเป็นความเฉพาะของแต่ละบุคคลอันเกิดจากการที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในสังคมหรือจากประสบการณ์จากวัยที่ผ่านมาทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว โดยการแสดงออกนั้นจะขึ้นอยู่กับอารมณ์ เหตุผล สถานการณ์ บรรยากาศของการติดต่อปฏิสัมพันธ์ ซึ่งโดยทั่วไปจะมีบุคลิกภาพ 3 ส่วนอยู่ในตัว คือ สภาวะพ่อแม่ สภาวะผู้ใหญ่ และสภาวะเด็ก แต่บุคลิกภาพที่ปรากฏหรือแสดงออกจะเป็นเพียงแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น เช่น ถ้าบุคคลใดกำลังอยู่ในสภาวะเด็ก สภาวะพ่อแม่ หรือ สภาวะผู้ใหญ่ก็จะไม่ปรากฏให้เห็น

ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบ TA ของสุชีรา ภัทรายุทธวรรค์ (2548) ในการประเมินบุคลิกภาพ มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 7 ระดับ ตั้งแต่ไม่จริงเลยจนถึงจริงมากที่สุด มีข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อ แบ่งเป็นสภาวะพ่อแม่เจ้าระเบียบ 6 ข้อ สภาวะพ่อแม่ที่มีเมตตากรุณา 6 ข้อ สภาวะผู้ใหญ่ 6 ข้อ สภาวะเด็กตามธรรมชาติ 6 ข้อ และสภาวะเด็กปรับตัว 6 ข้อ

การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองต่อความต้องการของตนเองและสภาพการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ เพื่อให้ตนเองสามารถดำเนินชีวิตอยู่ต่อไปได้อย่างมีความสุข โดยผู้วิจัยใช้มาตรวัดการปรับตัวของอรพินทร์ สุขชม ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 34 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับ ตั้งแต่จริงถึงไม่จริง

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย ให้ความสำคัญของการเลี้ยงดูตามการศึกษาของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2528: 38) ว่า การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่ผู้

ใกล้ชิดเด็กมีการติดต่อเกี่ยวข้องกับเด็กทั้งทางด้านคำพูดและการกระทำซึ่งเป็นการสื่อความหมายต่อเด็กทั้งทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ของผู้กระทำ ตลอดจนเป็นทางให้ผู้เลี้ยงดูสามารถจะหารางวัลและลงโทษเด็กได้ นอกจากนั้นยังเป็นโอกาสให้เด็กได้ดูแบบอย่างการกระทำของผู้เลี้ยงดูตนและในการที่ผู้ใหญ่ในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยบิดามารดาและบุคคลอื่นๆ ปฏิบัติต่อเด็กเพื่อสนองความต้องการที่จำเป็นของเด็ก ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจเพื่อให้เด็กมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีและยังให้การแนะนำสั่งสอนฝึกอบรมให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสม (วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ และคณะ, 2526: 8)

พิธีบายศรีสู่ขวัญ หมายถึง พิธีกรรมมงคลตามความเชื่อของชนบทรณนิยมประเพณีไทยที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา โดยเป็นการเรียกขวัญ ปลอดภัยเจ้าของขวัญให้มาอยู่กับตัว และยังมีความหมายเป็นการแสดงถึงความชื่นชมยินดี (เบญจมาศ แพทอง, 2540) ใช้อย่างแพร่หลายในการต้อนรับน้องใหม่เพื่อแสดงความยินดีและเสริมสร้างกำลังใจให้เข้มแข็ง และมีความสุขเมื่อมาอยู่สถานที่แห่งใหม่

ทัศนคติ หมายถึง สภาพทางจิตหรือประสาทของความพร้อมที่จัดรูปขึ้นจากประสบการณ์และส่งอิทธิพลต่อการตอบสนองของบุคคลสู่เป้าหมายและสถานการณ์ทั้งหลายที่ สำหรับการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอกและทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยจะศึกษาทัศนคติเพียง 2 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive component) และองค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) โดยผู้วิจัยขอใช้คำว่า ทัศนคติในทางความคิด แทน องค์ประกอบด้านปัญญา และทัศนคติในทางอารมณ์ แทนองค์ประกอบด้านความรู้สึก

สำหรับทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอก และทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยนั้นผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและการวัดทัศนคติ โดยมาตรวัดทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือมาตรวัดทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะหรือวิชาเอกประกอบด้วยข้อคำถาม 22 ข้อ ส่วนที่สองคือมาตรวัดทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยประกอบด้วยข้อคำถาม 22 ข้อ โดยทั้ง 2 มาตรวัดมีลักษณะเป็นแบบ semantic differential scale

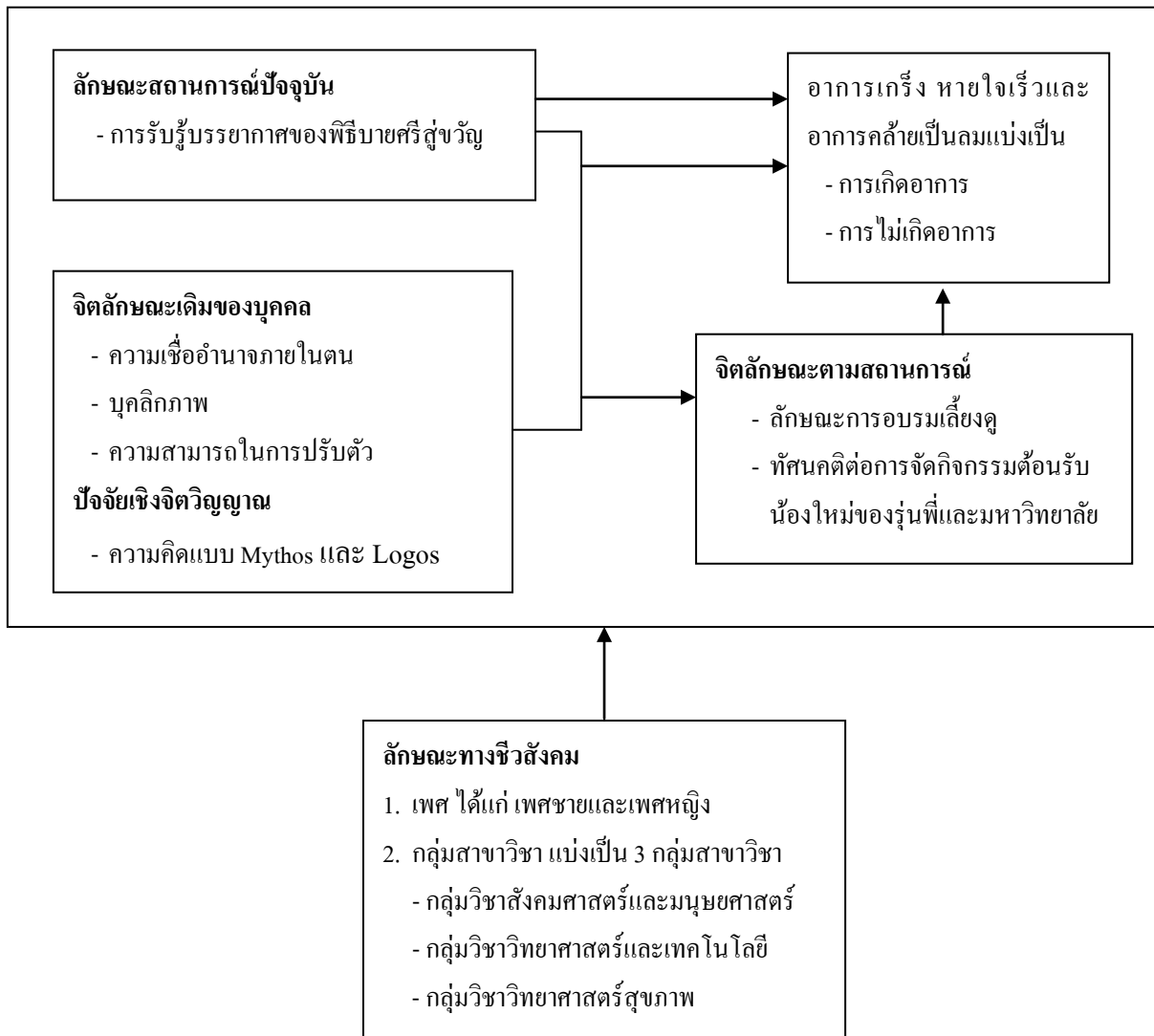
การรับรู้บรรยากาศของเหตุการณ์ หมายถึง การตีความหรือการให้ความหมายกับปรากฏการณ์ต่างๆ หรือสิ่งที่เกิดขึ้นที่ตนเองได้รับมา ว่ามีความรู้สึก อย่างไรกับสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น โดยทำการวัดจากแบบสอบถามการรับรู้เหตุการณ์ในพิธีบายศรีสู่ขวัญ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ ความรู้สึกและระดับของความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ในพิธีบายศรีสู่ขวัญ

การคิดแบบ Mythos บุคคลที่มีความคิดแบบ Mythos คือบุคคลที่อธิบายเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นอยู่ หรือ คับไปรอบๆตัวโดยใช้เหตุและปัจจัยที่เป็นเรื่องเหนือธรรมชาติ หรือมาจากตำนานความเชื่อโบราณ หรืออ้างอิงจากเหตุที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือการใช้เหตุผล โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยนักปรัชญาเพื่อค้นหาแนวความคิดดังกล่าว

การคิดแบบ Logos ส่วนบุคคลที่มีความคิดแบบ Logos คือบุคคลที่อธิบายเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นอยู่ หรือ คับไปรอบๆตัวโดยการอ้างอิงจากเหตุและปัจจัยที่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือการใช้เหตุผล โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยนักปรัชญาเพื่อค้นหาแนวความคิดดังกล่าว

อาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลม หมายถึง อาการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ตามที่ต้องการ อัตราการหายใจเร็วกว่าปกติ รูปแบบการหายใจเข้าออก ในจังหวะสั้นและเร็ว อาการคล้ายเป็นลมหมายถึง การอ่อนแรงของกล้ามเนื้อ หายใจไม่อิ่ม ไม่สามารถกระทำการกิจกรรมใดๆ ได้ ในช่วงระหว่างพิธีบายศรีสู่ขวัญ โดยจะใช้การสัมภาษณ์ทางจิตเวช ทำการสัมภาษณ์โดยจิตแพทย์และนักจิตวิทยาคลินิก และการตรวจร่างกายโดยจิตแพทย์ เพื่อวัดสภาพดังกล่าว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงจิตสังคมและจิตวิญญาณของอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวความคิดในการศึกษาโดยได้รวบรวมจาก ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

1. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู
2. ทศนคติ
3. ความเชื่ออำนาจภายในตน
4. การปรับตัว
5. บุคลิกภาพ
6. ความคิดแบบ Mythos และความคิดแบบ Logos
7. กลุ่มอาการหายใจเกิน (Hyperventilation syndrome)
8. จิตใต้สำนึก (Unconscious)
9. ผลของการอดนอน
10. การรับรู้บรรยากาศในพิธี

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2528, หน้า 38) ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูว่าคือ การที่ผู้ใกล้ชิดเด็กมีการติดต่อเกี่ยวข้องกับเด็กทั้งทางด้านคำพูดและการกระทำซึ่งเป็นการสื่อความหมายต่อเด็กทั้งทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ของผู้กระทำ ตลอดจนเป็นทางให้ผู้เลี้ยงดูสามารถจะให้รางวัลและลงโทษเด็กได้ นอกจากนั้นยังเป็นโอกาสให้เด็กได้ดูแบบอย่างการกระทำของผู้เลี้ยงดูตน และในการที่ผู้ใหญ่ในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยบิดามารดาและบุคคลอื่นๆ ปฏิบัติต่อเด็กเพื่อสนองความต้องการที่จำเป็นของเด็ก ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจเพื่อให้เด็กมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีและยังให้การแนะนำสั่งสอนฝึกรอบรมให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสม (วันเพ็ญพิศาลพงศ์ และคณะ, 2526, หน้า 8)

ประเภทของการอบรมเลี้ยงดู

ประเภทของการอบรมเลี้ยงดูสามารถแบ่งได้หลายลักษณะ แต่ผู้วิจัยจะกล่าวเฉพาะที่สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ คือ

สมพร สุทัศน์ (2530, หน้า 53) แบ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 7 แบบ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian) หมายถึง การที่เด็ก รายงานว่าตนได้รับการควบคุมทั้งพฤติกรรม ความคิด ทัศนคติ และความรู้สึกโดยตรงและเปิดเผย จากพ่อแม่และคอยออกคำสั่งให้ปฏิบัติตามเสมอ ถ้าไม่ปฏิบัติตามจะถูกลงโทษ (มีติควบคุมและ เจตนาร้าย)

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (Firm Discipline) หมายถึง การที่เด็ก รายงานว่า พ่อแม่คอยกวดขัน ดูแล แนะนำให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบมาตรฐานของสังคม วัฒนธรรม หรือห้ามมิให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่นอกกรอบกรอบ ถ้าเด็กไม่ทำตามกฎระเบียบและมาตรฐาน ดังกล่าวแล้วก็จะถูกลงโทษ (มีติเจตนาร้ายและควบคุม)

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกาย (Physical Punishment) หมายถึง การที่ เด็กรายงาน ว่า พ่อแม่ลงโทษให้เจ็บกาย เช่น เมียน ตี หยิก เมื่อเด็กทำผิดหรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่ พึงประสงค์ (มีติเจตนาร้ายควบคุม)

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง (Overprotection) หมายถึง การที่เด็ก รายงานว่าพ่อแม่แสดงความรักและห่วงใยเด็กจนเกินไป ให้ความช่วยเหลือจนเกินความจำเป็น มักจะเข้ายุ่งเกี่ยวกับ เด็กในทุกเรื่อง ทำให้เด็กรู้สึกว่าเขาไม่มีอิสระที่จะทำอะไรด้วยตนเองได้ (มีติ รักและควบคุม)

5. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง การที่เด็กรายงาน พ่อแม่ แสดงความรักและส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการคิด ตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆเด็กจะได้รับ ความเสมอภาคในการทำสิ่งต่างๆ (มีติรักและเสรีภาพ)

6. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissiveness) หมายถึง การที่เด็กรายงาน ว่า พ่อแม่ยินยอมให้เด็กแสดงพฤติกรรมต่างๆ ได้ตามปรารถนา โดยไม่ต้องทำตามกฎเกณฑ์แม้กระทั่ง ผิดก็ไม่ได้รับการลงโทษ เด็กรู้สึกว่าเขาพ่อแม่ปล่อยปละละเลยตามใจ โดยไม่มีการให้คำแนะนำที่ เหมาะสมในการแก้ปัญหา (มีติรักและควบคุม)

7. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้ง (Rejection) หมายถึงการที่ เด็กรายงาน ว่า พ่อแม่ไม่สนใจไม่เอาใจใส่ ไม่ให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น วิจรรย์ดำเนินและ ลงโทษอย่างรุนแรงเมื่อเด็กทำผิด (มีติเจตนาร้ายต่อเสรีภาพ)

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2528, หน้า 3-15) แบ่งการอบรมเลี้ยงดูเด็กตาม แบบสังคมไทยโดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 5 ประเภท

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน หมายถึง การที่บิดามารดา รายงานว่า ในการ ปฏิบัติต่อบุตรได้แสดงความรักใคร่ เอาใจใส่ทุกข์สุขของเด็กมาก การอบรมแบบนี้เป็นการให้ในสิ่ง ที่เด็กต้องการ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ เด็กจะให้ความสำคัญต่อบิดามารดา ขอมรับการ อบรมสั่งสอนต่างๆ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง บิดามารดาที่อธิบาย เหตุผลแก่เด็ก ในขณะที่ส่งเสริมหรือขัดขวาง การกระทำของลูก ลงโทษลูก มีการให้รางวัลและลงโทษอย่างเหมาะสมกับการกระทำของลูกมากกว่าการปฏิบัติต่อลูกตามอารมณ์ ช่วยให้ลูกรู้สึกว่าควรทำหรือไม่ควรทำ

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายหรือทางจิต หมายถึง บิดามารดาใช้วิธีลงโทษทางกายหรือจิตกับเด็ก การลงโทษทางกายจะเป็นวิธีปรับพฤติกรรมที่บิดามารดาใช้อย่างจงใจ ใช้มากหรือบ่อยกว่าการให้รางวัล การลงโทษทางกายมีประโยชน์น้อย ยับยั้งพฤติกรรมได้ชั่วคราว ทำให้เด็กก้าวร้าว ขอบรังแก ข่มเหงผู้อื่นแ่ ส่วนการลงโทษทางจิตช่วยส่งเสริมจริยธรรมของเด็ก

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม หมายถึง การออกคำสั่งให้เด็กทำตามแล้วผู้ใหญ่คอยตรวจตราใกล้ชิด ว่าทำตามที่ต้องการหรือไม่ ถ้าไม่ทำตามจะลงโทษเด็ก ถ้าควบคุมน้อยลงจะปล่อยให้เด็กคิดและตัดสินใจเองว่าควรทำหรือไม่ เปิดโอกาสให้เด็กเป็นตัวของตัวเองบ่อยครั้ง ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเด็กนัก ถ้าควบคุมน้อยจะเป็นการรักสนับสนุน

5. การอบรมเลี้ยงดูให้พึ่งตนเองเร็ว หมายถึง การที่บิดามารดาเปิดโอกาสให้เด็กทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันภายใต้การแนะนำและฝึกฝนจากบิดามารดาและผู้เลี้ยงดู ช่วยให้เด็กช่วยตนเองเร็วและไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นมากและนานไป

ส่วนโรเจอร์ส (Rogers, 1972, p. 117) แบ่งการอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็น 3 แบบคือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่ใช้วิธี การอบรมเลี้ยงดูที่ทำให้ลูกรู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม พ่อแม่ไม่พอใจจนเกินไปหรือเข้มงวดจนเกินไป ยอมรับนับถือความสามารถและความคิดของลูก ให้ความร่วมมือแก่ลูกตามโอกาสอันควร

2. การอบรมแบบเข้มงวดกดขี่ หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่ลูกรู้สึกว่าพ่อแม่ก้าวร้าวเรื่องส่วนตัวของตน ยับยั้งการก้าวร้าวและทำให้รู้สึกผิด เมื่อลูกแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ลูกมีความรู้สึกว่าคุณบังคับให้ทำตามความต้องการของพ่อแม่ พ่อแม่ใช้คำพูดที่ลูกรู้สึกอาย

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่ลูกรู้สึกว่าตนเองได้รับการตามใจ และไม่ได้รับความเอาใจใส่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ

ความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยสำคัญที่ชี้ให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการสร้างเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นในด้านความอบอุ่น ความผูกพัน ผู้ปกครองที่ดูแลเอาใจใส่มีแนวโน้มที่จะทำให้วัยรุ่นในครอบครัวมีทัศนคติทางบวกสูง และวัยรุ่นที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงก็มักจะมีผู้ปกครองที่ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นส่วนใหญ่ (Bartle Anderson., & Sabatelli, 1989 cited in Rice, 1996) พ่อแม่เป็นผู้อบรมสั่งสอนบุตรในระยะเริ่มแรกของชีวิตซึ่งมีอิทธิพลต่อ

การส่งเสริมพฤติกรรมตามที่คาดหวังและทำลายพฤติกรรมของบุคคลอย่างที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อน (ไวรัช เจริญบรรจง, 2522) การพัฒนากระบวนการทางสติปัญญาของเด็ก (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2531) อาจกล่าวได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยแวดล้อมที่มีความสำคัญ หรือมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อกระบวนการความคิดของเด็ก เพราะครอบครัวถือเป็นหน่วยทางสังคม แห่งแรกของเด็กที่เด็กได้มีโอกาสใกล้ชิดและได้รับการเรียนรู้ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวจึง เป็นสิ่งสำคัญ การที่เด็กได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีความอบอุ่น และการได้รับความเข้าใจ จากพ่อแม่ย่อมทำให้เด็กมีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ที่เกื้อกูลต่อการพัฒนาทาง สติปัญญาของเด็ก และหากสภาพแวดล้อมของเด็กขาดความอบอุ่นหรือการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ย่อม มีผลให้เด็กขาดความเชื่อมั่น และสักระกั้นต่อพัฒนาการทางสติปัญญา และมีผลต่อกระบวนการคิด และการแก้ปัญหาของเด็กในอนาคต

ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กย่อมมี การถ่ายทอดลักษณะ และมาตรฐานต่าง ๆ ในสังคมให้แก่เด็ก โดยกระบวนการเสริมแรงและ การเรียนรู้โดยการเลียนแบบ เด็กจะเลียนแบบพฤติกรรม การ แสดงออกต่าง ๆ ของบิดามารดาหรือผู้ที่เลี้ยงดู มากกว่าที่จะทำตามคำสอน ดังนั้น ทักษะคิดและการ เป็นตัวแบบของบิดามารดาตลอดจนการถือคนตามแบบของเด็ก มีผลต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ของเด็กเป็นอย่างยิ่ง (สุภาพรรณ โคตรจรัส, 2542) หากพ่อแม่มีการอบรมสั่งสอนที่ไม่เหมาะสม ก็ จะทำให้เด็กมีความสับสน ไม่เข้าใจ และไม่สามารถพัฒนา ตัวแบบ (Image) ให้เกิดขึ้นในใจตนเอง ได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองนับว่ามีบทบาทที่สำคัญที่สุด โดยเฉพาะในระยะต้นของชีวิต ผลที่ได้รับจากการเลี้ยงดูจะทำให้เด็กเติบโตมาเป็นคนดีมีคุณภาพ หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับ การวางรากฐานของชีวิตทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และการวางรากฐานที่ว่า ก็คือ การอบรมเลี้ยงดูของผู้ใหญ่ในครอบครัวนั่นเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัว

การวิจัยถึงผลของการเลี้ยงดูแบบต่างๆ ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก (วรารักษ์ รักวิจัย, 2540) ผลของการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เด็กจะมีลักษณะเป็นคนเปิดเผย เป็นตัวของตัวเอง มีเหตุผล มีผล มีความรับผิดชอบ มีอารมณ์ขัน ร่าเริงแจ่มใส มองโลกในแง่ดี เรียนรู้อะไรได้อย่าง รวดเร็ว สามารถปรับตัวได้ดี และกล้าแสดงออกอย่างมั่นใจ สามารถช่วยเหลือตัวเองและแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีคุณลักษณะของการเป็นผู้นำที่ดีให้ความ ร่วมมือกับผู้อื่นได้ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเข้าใจตนเองสูงและรู้สึกรู้ว่าตนเองมีคุณค่า รู้จักใช้เหตุผล เคารพสิทธิตนเองและผู้อื่น ผลของการเลี้ยงดูแบบคาดหวังเอาากับเด็กหรือการ เลี้ยงดูแบบเข้มงวด เด็กจะมีลักษณะเป็นคนเจ้าอารมณ์ ปรับตัวกับสังคมภายนอกได้ยาก ไม่มี ความมั่นใจในตนเอง ไม่สามารถค้นพบความสามารถของตนเอง เด็กบางคนไม่ประสบ ผลสำเร็จในชีวิตเป็นคนอ่อนน้อมง่าย เชื่อฟังผู้ใหญ่ทุกอย่าง ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และชอบพึ่งพาผู้ใหญ่ ผลของการอบรม

เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย คือ เด็กจะมีลักษณะก้าวร้าว มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพ่อแม่ ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ ไม่สามารถปรับตัวได้ง่าย มีอารมณ์ไม่มั่นคง ชอบเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่นเสมอ เพราะเด็กขาดความรัก ความอบอุ่น ซึ่งเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้มักพบว่า ยาวาชาญกรส่วนใหญ่มิพื้นฐานความผิดมาจากการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ และผลของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักถนอมมากเกินไป เด็กจะมีลักษณะคือ เป็นเด็กที่เอาแต่ใจตนเอง ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องคอยพึ่งผู้อื่นอยู่เสมอไม่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง จะเห็นได้ว่าลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบต่างๆ มีผลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมและความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตที่จะนำมาปรับใช้กับแต่ละสถานการณ์ที่บุคคลต้องเผชิญมากน้อยแตกต่างกัน

การศึกษาการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก (สมาน กำเนิด, 2520) พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยทำให้เด็กมีลักษณะการปรับตัวดีกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและแบบเข้มงวดกวดขัน กล่าวคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นการเลี้ยงดูที่พ่อแม่มีพฤติกรรมในการยอมรับฟังเหตุผลของลูกๆ ด้วยทำให้เกิดความอบอุ่น กล้าแสดงความคิดเห็น ให้ความร่วมมือผู้อื่น ปรับตัวได้ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเข้าใจตนเองสูง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อการปรับตัวอย่างมาก (อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม, 2532) ถ้าการอบรมเลี้ยงดูที่ให้ความรักความอบอุ่น พ่อแม่มีความเข้าใจการพัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงของเด็ก จะทำให้เด็กมีการปรับตัวได้ดี และมีปัญหาน้อยกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ถูกทอดทิ้ง มีความขัดแย้งกันของบิดามารดาและขาดความสงบสุข นอกจากนี้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการอบรมเลี้ยงดูเด็กคือ ความรักความอบอุ่นที่ได้รับจากบิดามารดาตั้งแต่วัยแรกของชีวิต บรรยากาศของความรักและการได้รับการยอมรับช่วยเหลือหลอมให้บุคคลมีพัฒนาการของบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ เป็นผู้มีสุขภาพจิตดี ไม่มีปัญหาในการปรับตัว เด็กที่ได้รับการรักจะรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย ทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่ขาดความรักไม่สามารถปรับตัวในสังคมได้ ส่วนเด็กที่พ่อแม่ทอดทิ้งนั้นคือการที่พ่อแม่แสดงความเฉยชา ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเด็กหรือชอบใช้อำนาจเหนือเด็ก ทำให้เด็กมีลักษณะก้าวร้าวและรู้สึกว่าตนถูกทอดทิ้งไป การประมวลผลการวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของจรรยา สุวรรณทัต และลัดดาวัลย์ เกษมเนตร (2533) พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบรักมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในทางบวกและจากการเปรียบเทียบการปรับตัวระหว่างเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีการปรับตัวดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่นๆ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว (สมคิด อิศระวัฒน์, 2542) ที่เลี้ยงดูแบบให้ความรัก ความใกล้ชิด ความอบอุ่น สอนให้เป็นคนที่มีเหตุผล ฝึกลูกให้ช่วยตนเอง ให้ตัดสินใจเอง โดยพ่อแม่จะเป็นผู้ให้คำแนะนำหรือที่ปรึกษานั้น เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองของเด็ก ในทำนองเดียวกัน การเลี้ยงดูของพ่อแม่ด้วยท่าที หรือ เจตคติ

(Attitude) ไม่รักหรือรังเกียจ (Rejection) และการรักและปกป้องคุ้มครองเด็กมากเกินไป (Overprotection) นั้นมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ที่แตกต่างกัน เช่น (1) การเลี้ยงดูที่ทอดทิ้ง กระทำทารุณ หรือประณามอย่างไม่สมควร หรือเข้มงวด ดุลงโทษเสมอ ๆ จะส่งผลต่อพฤติกรรมของลูกจะเป็นคนขี้กลัว กังวล มีปมด้อยยอมให้คนทั่วไปเอาใจเขาเปรียบ เพื่อไฝหาความรักที่ไม่เคยได้รับ หรือมีพฤติกรรมในทางตรงกันข้ามคือ ก้าวร้าว ไม่เป็นมิตรต่อบุคคลอื่น และไม่ยอมลงให้ใครเมื่อโตขึ้น (2) แสดงความรักลูกไม่เท่ากัน จะทำให้เด็กเกิดความอิจฉาแค้นแค้นชิงดีกันระหว่างพี่น้อง เด็กที่รู้สึกว่าคุณแม่ไม่รัก มักจะกังวล อารมณ์หุนหันพลันแล่น เป็นเด็กดื้อ เจ้าอารมณ์ และเต็มไปด้วยความรู้สึกชิงชังคนอื่น (3) แสดงความห่วงใย และตามใจเกินขอบเขต วนวาย ประนินปฏิบัติ คอยระมัดระวังเกินไป เด็กจะไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่รับผิดชอบตนเองเท่าที่ควร บุคลิกภาพไม่เจริญ สมวัยหรือมีวุฒิภาวะต่ำ (4) แสดงความโอ้อุ้มคุ้มครองมากเกินไปอาจเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นคนเปราะบาง ไม่มีความอดทน มีความโน้มเอียงที่จะเป็นโรคจิต โรคประสาทได้พอ ๆ กับเด็กที่ขาดความรัก

ทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

นักจิตวิทยานิยามความหมายของทัศนคติไว้มากมาย ซึ่งนิยามความหมายของทัศนคติที่นิยามโดยแอลพอร์ทเป็นนิยามหนึ่งที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด แอลพอร์ทนิยามทัศนคติว่าคือสภาพทางจิตหรือประสาทของความพร้อมที่จัดรูปขึ้นจากประสบการณ์และส่งผลอิทธิพลในทางกำกับและอิทธิพลที่ไม่อยู่นิ่งแก่การตอบสนองของบุคคลต่อที่หมายและสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง (ธีระพร อูวรรณโณ, 2529, หน้า 4) ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ จะมีคุณลักษณะสำคัญคือเป็นลักษณะของอารมณ์ที่ค่อนข้างคงที่และมีความคงเส้นคงวาที่บุคคลมีแนวโน้มต่อบุคคล วัตถุหรือสถานการณ์ (Online) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทัศนคติจะมุ่งตรงต่อเป้าหมายที่แน่นอน นอกจากนี้ ทัศนคดียังมีลักษณะที่ค่อนข้างคงที่ ซึ่งหมายความว่าทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะมีลักษณะค่อนข้างคงที่และไม่เปลี่ยนแปลงง่ายดาย แต่ก็ไม่ใช่จะเปลี่ยนแปลงไม่ได้เลย

องค์ประกอบของทัศนคติ

นักจิตวิทยาส่วนใหญ่มักจะแบ่งองค์ประกอบของทัศนคติไว้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive component) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) (Aiken, 2002, p. 3; Weiten, 2004, p. 663; Huffman, 2006, p. 543) หรือด้านความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรม (Behavioral intention component) (Simonson & Maushak, 1996, p.987) สร้อยตระกูล อรรถมานะ (2545, หน้า 64-65) อธิบายองค์ประกอบของทัศนคติทั้ง 3 องค์ประกอบไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความคิดความเข้าใจ (Cognitive component) เป็นการแสดงออก

เกี่ยวกับความรู้หรือความเชื่อที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ จากสภาพแวดล้อมอันเป็นเรื่องของปัญญาในระดับที่สูงขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) เป็นสภาพทางอารมณ์ประกอบกับการประเมินในสิ่งนั้นๆ อันเกิดจากการเรียนรู้ในอดีต องค์ประกอบด้านนี้จึงเป็นการแสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึกที่แสดงถึงการยอมรับ เช่น ชอบ ถูกใจ สนุก หรือปฏิเสธสิ่งนั้น เช่น เกลียด โกรธ

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มของพฤติกรรม (Behavioral tendency component) คือ แนวโน้มของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมหรือปฏิบัติต่อสิ่งที่ตนชอบหรือเกลียดอันเป็นการตอบสนองหรือการกระทำในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากความคิด ความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้นๆ

อย่างไรก็ตาม แม้นักจิตวิทยาสังคมและนักวิชาการส่วนใหญ่จะแบ่งองค์ประกอบของทัศนคติไว้ 3 องค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น แต่ก็มีนักจิตวิทยาสังคมและนักวิชาการบางท่านที่แบ่งองค์ประกอบของทัศนคติไว้เพียง 2 องค์ประกอบเท่านั้น คือ องค์ประกอบด้านปัญญาและองค์ประกอบด้านความรู้สึก (Wade & Travis, 1996, p. 663)

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอกและทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยจะศึกษาทัศนคติเพียง 2 องค์ประกอบคือองค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive component) และองค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเกิดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของทัศนคติแต่ละองค์ประกอบแล้วจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ของบุคคลเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ดังนั้น นักจิตวิทยาสังคมจึงมักจะนำทฤษฎีการเรียนรู้มาใช้ในการอธิบายการเกิดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล

1. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical conditioning)

ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกมีหลักการคือเมื่อนำสิ่งเร้าที่เป็นกลางไปเข้าคู่กับสิ่งเร้าที่มีอำนาจที่ทำให้ต้องตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งมาก่อน ในที่สุดสิ่งเร้าที่เป็นกลางนี้ก็มีอำนาจที่ทำให้เกิดการตอบสนองดังกล่าวเช่นเดียวกัน (สิทธิโชค วรรณสันติกุล, 2546, หน้า126) การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกเริ่มต้นด้วยสิ่งเร้าที่ไม่มีเงื่อนไข (Unconditioned stimulus) ทำให้เกิดการตอบสนองอย่างไม่มีเงื่อนไข (Unconditioned response) จากนั้นพิจารณาสิ่งเร้าใหม่ซึ่งในระยะแรกไม่ได้ทำให้เกิดการตอบสนองอย่างไม่มีเงื่อนไข สิ่งเร้าใหม่นี้ (สิ่งเร้าเงื่อนไข-Conditioned stimulus) ถูกเข้าคู่กับสิ่งเร้าที่ไม่มีเงื่อนไขบางอย่างอย่างสม่ำเสมอ และในที่สุดสิ่งเร้าใหม่นี้ ก็ทำให้เกิดการตอบสนองบางอย่าง ซึ่งก่อนหน้านี้การตอบสนองนี้เกิดจากสิ่งเร้าที่ไม่มีเงื่อนไขเท่านั้น กล่าวคือตอนนี้สิ่งเร้าเงื่อนไขเพียงอย่างเดียว ก็สามารถทำให้เกิดการตอบสนองอย่างไม่มีเงื่อนไขได้ เมื่อสิ่งเร้าที่เป็นกลาง (หรือสิ่งเร้าเงื่อนไข) สามารถทำให้เกิดการตอบสนองอย่างไม่มีเงื่อนไข

ซึ่งตอนเริ่มต้นการตอบสนองนี้จะเกิดจากสิ่งเร้าที่ไม่มีเงื่อนไข แสดงว่าเกิดการเรียนรู้แล้ว (Fishbein & Ajzen, 1975, p. 22) การเรียนรู้เงื่อนไขของสิ่งเร้าสามารถเกิดขึ้นกับพฤติกรรมภายในของมนุษย์ได้ เช่น ทศนคติของบุคคล ตัวอย่างเช่น การโฆษณาสินค้าซึ่งจะมีการนำสินค้ามาเข้าสู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการตอบสนองทางอารมณ์ที่น่าพึงพอใจ เพื่อที่จะทำให้สินค้านี้ทำให้เกิดการตอบสนองทางอารมณ์ที่น่าพึงพอใจด้วย กล่าวคือบุคคลอาจจะมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเชิงบวกหรือเชิงลบ และเมื่อมีสิ่งเร้าใหม่เกิดควบคู่กับสิ่งเร้านี้ก็จะทำให้บุคคลถูกวางเงื่อนไขให้มีทัศนคติต่อสิ่งเร้าใหม่ในทิศทางเดียวกับสิ่งเร้าเดิม

2. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant conditioning)

ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำมีหลักการคือผลของการกระทำทำหน้าที่เป็นตัวควบคุมโอกาสของเกิดการกระทำหรือพฤติกรรมในครั้งต่อไป ถ้าผลของการกระทำทำให้เกิดความพึงพอใจแล้ว โอกาสที่การกระทำนี้จะเกิดขึ้นอีกก็จะมีมากขึ้น แต่ถ้าผลของการกระทำไม่น่าพึงพอใจแล้ว โอกาสที่การกระทำนี้จะเกิดขึ้นอีกก็จะลดลง (สิทธิโชค วรานุสันติกุล, 2546, หน้า 51) ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่อินทรีย์ได้รับการเสริมแรงในการตอบสนองหนึ่งๆ ดังนั้น การตอบสนองนี้จึงเป็นเครื่องมือที่ทำให้ได้รับรางวัลหรือทำให้หลีกเลี่ยงการลงโทษทำให้การตอบสนองหรือการกระทำที่ได้รับการเสริมแรงนี้มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีกในอนาคต บุคคลที่ได้รับการเสริมแรงหรือรางวัลสำหรับพฤติกรรมบางอย่างจะมีการโต้ตอบต่อการเสริมแรงหรือรางวัลที่ได้รับ กล่าวคือบุคคลจะแสดงการตอบสนองบางอย่างต่อเป้าหมายทั้งที่เป็นการตอบสนองแบบที่สังเกตได้หรือเป็นการตอบสนองภายใน เช่น ทศนคติ (Fishbein & Ajzen, 1975, p. 25) ดังนั้นทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำสามารถนำมาอธิบายเกี่ยวกับทัศนคติได้เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น เมื่อบุคคลแสดงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างเปิดเผยแล้ว โดยทั่วไป การเห็นด้วยจากผู้อื่นจะเป็นตัวเสริมแรงที่ทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงทัศนคตินี้มากขึ้น ส่วนการไม่เห็นด้วยจากผู้อื่นมักจะเป็นการลงโทษที่อาจจะทำให้การยึดถือทัศนคติดังกล่าวของบุคคลค่อยๆ ลดน้อยลงไป (Weiten, 2004, p. 668)

นอกจากนักจิตวิทยาสังคมจะนำทฤษฎีการเรียนรู้มาใช้ในการอธิบายการเกิดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลแล้ว นักจิตวิทยาสังคมยังนำทฤษฎีอื่นๆ ทางจิตวิทยามาใช้ในการอธิบายการเกิดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลด้วย ดังนี้

3. ทฤษฎีความสมดุล (Balance theory)

ทฤษฎีความสมดุลประกอบด้วยผู้รับรู้ (Perceiver) บุคคลอื่น (Another person) และวัตถุ (Object) ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเหล่านี้อาจจะมีภาวะที่สมดุลหรือไม่สมดุลขึ้นอยู่กับ การรับรู้ของผู้รับรู้ ซึ่งภาวะที่ไม่สมดุลเป็นภาวะที่ไม่มั่นคง เมื่อผู้รับรู้อยู่ในภาวะที่ไม่สมดุลก็จะพยายามสร้างความสมดุลขึ้นมาใหม่ โดยเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อเป้าหมายของทัศนคติ การสร้างความสมดุลมีความสำคัญต่อบุคคลเป็นอย่างมากและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคล

พยายามที่จะสร้างความสมดุลขึ้นมาใหม่ โดยการปรับเปลี่ยนทัศนคติของตน (Simonson & Maushak, 1996, p. 989)

4. ทฤษฎีความสอดคล้องระหว่างความรู้สึกและปัญญา (Affective – cognitive consistency theory)

ทฤษฎีความสอดคล้องระหว่างความรู้สึกและปัญญาเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านความรู้สึกและองค์ประกอบด้านปัญญาของทัศนคติ โดยเป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความเชื่อ ภาวะที่ไม่มั่นคงจะเกิดขึ้นเมื่อทัศนคติของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายและความรู้เกี่ยวกับเป้าหมายมีความไม่สอดคล้องกัน การให้สารสนเทศใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบด้านปัญญาของทัศนคติของบุคคล ซึ่งได้แก่ความคิด ความเชื่อ มีแนวโน้มที่จะทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติโดยรวมต่อเป้าหมาย (Simonson, & Maushak, 1996, p. 989) ความสอดคล้องระหว่างความรู้สึกและปัญญาเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของทัศนคติ (Schleicher, Watt, & Greguras, 2004, p. 166)

5. ทฤษฎีความไม่คล้อยจองทางปัญญา (Cognitive dissonance theory)

ทฤษฎีนี้เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบทางปัญญาหรือความเชื่อเกี่ยวกับตนเอง พฤติกรรมหรือสิ่งแวดล้อม ความไม่คล้อยจองที่เกิดขึ้นจะงูใจบุคคลให้ลดความไม่คล้อยจองนี้และกลับเข้าสู่ความคล้อยจองกัน (Simonson, & Maushak, 1996, p. 989) ความไม่คล้อยจอง (Dissonance) เป็นความตึงเครียด ความรู้สึกอึดอัดไม่สบายซึ่งเกิดจากการไม่ลงรอยกันระหว่างทัศนคติ 2 ทัศนคติหรือระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมและจากการที่ความไม่คล้อยจองทำให้เกิดความตึงเครียดหรือความรู้สึกอึดอัดไม่สบายก็จะทำให้บุคคลพยายามหาทางลดความไม่คล้อยจองกัน เมื่อบุคคลเผชิญกับความไม่คล้อยจองทางปัญญาซึ่งทำให้เกิดความตึงเครียด อึดอัดไม่สบายก็จะพยายามหาทางลดความไม่คล้อยจองทางปัญญา เช่น การเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมของตนซึ่งจะทำให้เกิดความตรงกันมากขึ้น การรับสารสนเทศใหม่ที่สนับสนุนทัศนคติหรือพฤติกรรมของตนหรือการเพิกเฉยหรือไม่รับสารสนเทศที่ขัดแย้ง (Baron, & Byrne, 2000, p. 144)

ความเชื่ออำนาจภายในตน

ความหมายของความเชื่ออำนาจภายในตน

ความเชื่ออำนาจภายในตน (Locus of control) หมายถึงการที่บุคคลเชื่อว่าตนเป็นผู้ควบคุมหรือเป็นสาเหตุของการกระทำ งานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจภายในตนพัฒนามาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทางสังคม ที่พบว่าพฤติกรรมของบุคคลถูกควบคุมโดยการแรง

เสริมที่ตรงกับความคาดหวัง (Deci, & Ryan, 1990, p. 166) ดังนั้นจึงมีคำถามว่าใครหรืออะไรที่ทำให้บุคคลเชื่อว่าเป็นผู้ควบคุมแรงเสริมหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

รอตเตอร์ (Deci, & Ryan, 1990, p. 166 citing Rotter, 1966) ได้เสนอแนวคิด

เกี่ยวกับความเชื่ออำนาจภายในตนและการระบุสาเหตุของการกระทำว่ามาจากภายในตัวบุคคล (Locus of causality) ไม่เหมือนกันคือการที่บุคคลเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมของตนเองตั้งแต่เริ่มต้นและจะกระทำสิ่งนั้นด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ งานวิจัยเกี่ยวกับการระบุสาเหตุของการกระทำว่ามาจากภายในตัวบุคคลพัฒนามาจากการวิเคราะห์แรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล โดยวิเคราะห์จากทิศทางของพฤติกรรมและองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการที่บุคคลเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง ความเชื่ออำนาจภายในตนจึงเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เข้ามาควบคุมพฤติกรรมของบุคคล เช่น รางวัล หรือการเสริมแรง แต่การระบุสาเหตุของการกระทำว่ามาจากภายในตัวบุคคล จะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่บุคคลนั้นตั้งใจที่จะกระทำด้วยตนเอง เช่น วางแผน ดำเนินการ และประเมินผลการกระทำของตนด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามความเชื่ออำนาจภายในตนจะสะท้อนออกมาเป็นความต้องการความรู้สึกรู้สึก และนิสัยของบุคคล (Deci, & Ryan, 1990, p. 166)

ความเชื่ออำนาจภายในตน และความเชื่ออำนาจภายนอกตน (External control) อยู่บนความเชื่อพื้นฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและผลลัพธ์ โดยผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนคาดหวังว่าสิ่งที่ตนได้รับเกิดจากการกระทำของตนเอง ส่วนผู้ที่เชื่ออำนาจภายนอกตนคาดหวังว่าสิ่งต่างๆ ที่ตนได้รับไม่ได้ขึ้นอยู่กับกระทำของตนเอง แต่ขึ้นอยู่กับสาเหตุภายนอก เช่น โชคชะตา โสยศาสตร์และอื่นๆ (Deci, & Ryan, 1990, p. 168 citing Rotter, 1966) จากผลการวิจัยของ ดิซีและไรอัน (Deci, & Ryan, 1985, p. 166; 1990, p. 167) พบว่า ความเชื่ออำนาจภายนอกตนมีความสัมพันธ์สูงกับการระบุสาเหตุของการกระทำว่ามาจากภายนอกตน (Impersonal causality) และมีความสัมพันธ์ต่ำกับการระบุสาเหตุของการกระทำว่ามาจากตนเอง

สรุปว่าความเชื่ออำนาจภายในตน เป็นความรู้สึกของบุคคลที่เชื่อว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนมีสาเหตุมาจากการกระทำของตนเอง บุคคลจะเชื่อว่าตนเองเป็นผู้ที่สามารถควบคุมผลของการกระทำ และยอมรับผลที่เกิดขึ้นได้ไม่ว่าเป็นผลดีหรือผลร้าย (เรวดี ทรงเที่ยง, 2548, หน้า 7, หน้า 61)

การปรับตัว

ความหมายของการปรับตัว

มนุษย์ต่างมีการปรับตัวพฤติกรรมของตนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง และสภาพแวดล้อมทางสังคม ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมส่วนใหญ่มักเป็นผลมาจากการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมของบุคคล จนทำให้เกิดปัญหาทางจิตใจ (Lasarus, 1969) และตามพจนานุกรมทางพฤติกรรมศาสตร์ (Worchel and Goethals, 1985, p. 2) การปรับตัว หมายถึงความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันระหว่างสภาพแวดล้อมกับความต้องการของตนเองทั้งทางร่างกายและจิตใจ ปรีชา ชรรมา (2547 อ้างถึงในโครงการสารานุกรมศึกษาศาสตร์) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึงรูปแบบพฤติกรรมที่บุคคลตอบสนองต่อความคับข้องใจของตนเอง และแสดงถึงระดับความสามารถในการปรับตัวภายในสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจขึ้นกับบุคคลนั้น การปรับตัวยังหมายถึง ผลของความพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเองไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ความต้องการหรือด้านอารมณ์ ให้เหมาะสมกับตนเองและสภาพแวดล้อม สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้อย่างมีความสุข (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2530 อ้างอิงจาก Coleman and Hammen, 1974)

จึงอาจกล่าวได้ว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามรักษาสมดุลของร่างกายและจิตใจ ด้วยการปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองต่อความต้องการของตนเองและสภาพการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ เพื่อให้ตนเองสามารถดำเนินชีวิตอยู่ต่อไปได้อย่างมีความสุข

ทฤษฎีการปรับตัว

ทฤษฎีการปรับตัวของอีริคสัน (ดวงเดือน พันธมนาวินและเพ็ญแข ประจันปัจฉินีก, 2524, หน้า 10-12) กล่าวว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในการปรับตัวคือ ความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องแวดล้อมตนในช่วงนั้นๆ ครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องในการวางพื้นฐานทางจิตใจให้แก่บุคคลเริ่มตั้งแต่วัยทารก ความจำเป็นที่จะต้องปรับตัวของบุคคลเนื่องจากความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ความรู้ ความสามารถ และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การที่บุคคลจะปรับตัวได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของบุคคลนั้นที่มีต่อสภาพแวดล้อมรอบตนเอง และความสามารถในการปรับตัวได้ดีในขั้นก่อนจะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวในขั้นต่อไปด้วยนอกจากนี้ทฤษฎีของอีริคสันยังกล่าวว่า เด็กต้องปรับตัวเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสรีระและสังคม ประกอบกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวและพื้นฐานทางจิตใจแต่เดิมของเด็ก ซึ่งจะส่งผลร่วมกันต่อความสามารถในการปรับตัวของบุคคลในแต่ละช่วงอายุ

ฮาวิกเฮริสท์ (Havighurst, 1953) กล่าวถึงการปรับตัวในแง่ของการเรียนรู้ตามขั้นพัฒนาการของชีวิต โดยพัฒนาการของชีวิตในแต่ละวัยนั้นบุคคลจะมีงานประจำวัยหรืองานประจำขั้นที่ต้องเรียนรู้ควบคู่กันไปด้วย ถ้าบุคคลสามารถพัฒนางานประจำวัยได้สำเร็จก็จะเป็น

บุคคลที่มีความสุขและสามารถพัฒนางานขึ้นไปได้สำเร็จด้วย ในทางตรงกันข้ามหากงานในช่วงวัยใดไม่ประสบผลสำเร็จจะทำให้บุคคลนั้นไม่มีความสุขและพัฒนาและพัฒนางานประจำวัยในช่วงต่อไปด้วยความยากลำบาก ดังนั้นบุคคลที่ปรับตัวได้ในทัศนะของฮาวิกเฮริสท์ จึงหมายถึง บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และพัฒนางานประจำวัยให้ผ่านพ้นได้ด้วยดี

โรเจอร์ (Rogers, 1967) พิจารณาการปรับตัวในแง่ของการปรับตัวภายในตนเอง โดยเขาเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเป็นศูนย์กลางของประสบการณ์ต่างๆ รอบตัว ซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่บุคคลได้รับรู้และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมทั้งการประเมินผลจากการมีปฏิสัมพันธ์นั้นจะก่อให้เกิดเป็น ตัวเรา (Self) หรือโครงสร้างของ “ตน” ขึ้นมาเป็นการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในด้านต่างๆ เช่น บุคลิก ลักษณะ ความสามารถของตน บทบาทต่างๆ ของตนในการเกี่ยวข้องกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม ทัศนคติและค่านิยมต่างๆ ของตัวเรา ประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับจึงมีส่วนสำคัญในการกำหนดบุคลิกภาพของบุคคลให้แตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนจะเข้าใจและรู้จักโลกส่วนตัวของเขาได้ดีที่สุด บุคคลที่ปรับตัวได้คือบุคคลที่เป็นตัวของตัวเองเข้าใจและยอมรับตนเองและผู้อื่น รวมทั้งสามารถรับรู้ประสบการณ์ต่างๆ ตามความเป็นจริง นำประสบการณ์นั้นมาจัดให้สอดคล้องกับโครงสร้างหรือบุคลิกลักษณะของตนได้อย่างไม่ขัดแย้ง หรือบิดเบือนและจะมีการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในทางบวก ส่วนบุคคลที่ปรับตัวไม่ได้นั้น จะมีความขัดแย้งระหว่างความคิดเกี่ยวกับตนกับประสบการณ์เกิดขึ้นมาใหม่อย่างมาก ทำให้เกิดความตึงเครียด วิตกกังวล สับสน ไม่แน่ใจ สูญเสียความเป็นตัวของตัวเองและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนจะเป็นไปในทางลบ

ตามแนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัวตามทฤษฎีของรอย อธิบายการปรับตัวว่า หมายถึง พฤติกรรมการตอบสนองของบุคคล เมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือสิ่งแวดล้อมของตนเอง เพื่อปรับให้คงภาวะสมดุลทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งรอยเชื่อว่าคนเราประกอบด้วยร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งเปรียบเป็นระบบใหญ่ระบบหนึ่ง และประกอบด้วยระบบย่อยซึ่งในแต่ละส่วนของระบบย่อยดังนี้ จะมีประสบการณ์และสัมพันธ์ต่อกัน สาเหตุใดก็ตามที่ทำให้ระบบย่อยส่วนใดส่วนหนึ่งได้รับการกระทบกระเทือน จะมีผลทำให้กระทบกระเทือนไปทั้งระบบใหญ่ กล่าวคือ ถ้ามีสิ่งมีชีวิตใดมากระทำตรงต่อร่างกายจะมีผลไปถึงจิตใจและสังคมด้วยรอยเชื่อว่าระบบชีวิตเป็นระบบเปิด จึงเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นภายในตัวคนเอง และจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เมื่อมีการปะทะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม คนเราจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงทั้งส่วนที่อยู่ภายในและภายนอก นั่นคือ มีการปรับตัวเพื่อที่จะดำรงความเป็นคนอยู่ได้นั่นเอง

แนวคิดของทฤษฎีการปรับตัวของรอยมีความเชื่อว่า “บุคคลเป็นระบบการปรับตัวระบบหนึ่ง” ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในตัวเองและภายนอกตลอดเวลา สิ่งแวดล้อมตามแนวคิดของรอยคือ ทุกสภาพการณ์หรือเหตุการณ์ที่อยู่รอบๆ ตัวบุคคล สิ่งแวดล้อมจัดเป็นตัว

ป้อนเข้า (Input) ที่ส่งไปที่ระบบการปรับตัว ซึ่งรอยได้จัดสิ่งแวดล้อม ซึ่งเปรียบเสมือนสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้บุคคลปรับตัวออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. สิ่งเร้าตรงหรือสิ่งเร้าเฉพาะ (Focal stimuli) คือ สิ่งเร้าที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่โดยตรง เป็นสิ่งเร้าที่บุคคลต้องปรับตัว เช่น ความเจ็บป่วยที่กำลังเป็นอยู่ เป็นต้น

2. สิ่งที่เราาร่วมหรือสิ่งเร้าที่เกี่ยวข้อง (Contextual stimuli) หมายถึง สิ่งเร้าอื่น ๆ ที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมนอกเหนือจากสิ่งเร้าเฉพาะหรือสิ่งเร้าตรง เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้าง รายได้ของครอบครัว ลักษณะของครอบครัว เป็นต้น

3. สิ่งเร้าแฝงหรือสิ่งเร้าเงียบ (Residual stimuli) หมายถึง ลักษณะเฉพาะของตัวบุคคล เช่น ความเชื่อ ทัศนคติ อุปนิสัย ประสบการณ์เดิม และการดำเนินชีวิต เป็นต้น

เมื่อมีการปะทะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งเร้าดังกล่าวแล้ว บุคคลจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมกลไกการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. กลไกการควบคุม เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดขึ้น โดยที่บุคคลไม่รู้สึกรับรู้เป็นการทำงานร่วมกับระบบประสาท ระบบต่อมไร้ท่อ การรับรู้และการตอบสนอง เพื่อที่จะควบคุมการทำงานของร่างกายให้อยู่ในสภาพสมดุล

2. กลไกการรับรู้ เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตสังคมที่บุคคลใช้ในการปรับตัวต่อภาวะเครียด บุคคลจะเรียนรู้การปรับตัวในส่วนนี้จากการเข้าสังคม

กลไกการปรับตัวทั้ง 2 ส่วนนี้ จะเกิดควบคู่กันเสมอ โดยมีการรับรู้เมื่อสื่อกลางและทำให้บุคคลมีการแสดงออกในพฤติกรรม 4 ด้าน

1. พฤติกรรมการปรับตัวตามความต้องการทางด้านสรีระมีพื้นฐานมาจากความต้องการความมั่นคงทางด้านร่างกาย ซึ่งครอบคลุมความต้องการพื้นฐานในเรื่องการออกกำลังกายและการพักผ่อน การขับถ่าย ฯลฯ

2. พฤติกรรมการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ เป็นพฤติกรรมการปรับตัวเพื่อตอบสนองความต้องการความมั่นคงทางด้านจิตใจ ซึ่งเกิดจากความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง อันมีผลมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ตลอดจนการปะทะสัมพันธ์กับผู้อื่น หากบุคคลมีความมั่นคงทางด้านจิตใจมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองตามความเป็นจริง มีความเชื่อมั่น และมองเห็นคุณค่าแห่งตน การปรับตัวต่อสภาวะความกดดันต่างๆจะเป็นไปได้ดีกว่าบุคคลที่มีความรู้สึกต่อตนเองในทางลบ น้อยเนื้อต่ำใจ และรู้สึกต่ำกว่าตนเองไว้ค่า

3. พฤติกรรมการปรับตัวตอบสนองบทบาทหน้าที่เป็นพฤติกรรมการปรับตัวเพื่อสนองตามความต้องการและคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม หรือการยอมรับของบุคคลอื่น ในสถานการณ์ใดก็ตามที่บุคคลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของตนได้ บุคคลจะต้องมีการปรับตัวเพื่อให้การแสดง

บทบาทของตนเป็นไปได้ตามปกติจะสำเร็จหรือไม่ นั่นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของบุคคลนั้น ซึ่งปัญหาเกิดขึ้นในส่วนนี้จะแสดงออก 3 ลักษณะ ดังนี้

3.1 การแสดงบทบาทไม่ตรงตามความเป็นจริง (Role distance)

3.2 ความขัดแย้งในการแสดงบทบาท (Role conflict)

3.3 ความล้มเหลวในการแสดงบทบาท (Role failure)

4. พฤติกรรมการปรับตัวด้านการพึ่งพาซึ่งกันและกัน เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลในอันที่จะคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคมเนื่องจากคนเราต้องมีความต้องการที่ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและพึ่งพาซึ่งกันและกัน โดยปกติคนเราจะคงไว้ซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง และการยอมพึ่งพาคนอื่นในขอบเขตที่ตนเองและสังคมยอมรับ ถือเป็นการปรับตัวตามปกติ

กระบวนการในการปรับตัว

แอล. เอฟ. ชาร์ฟเฟอร์ (L. F. Shaffer, 1936, p.84) ได้อธิบายถึงกระบวนการในการปรับตัวของบุคคลไว้ว่า ในการแสวงหาจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้น บุคคลได้พบกับอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้น บุคคลก็พยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรคนั้นๆ เพื่อที่จะไปให้ถึงเป้าหมายที่ตนมุ่งหวังไว้ด้วยวิธีการต่างๆ บางคนมีความพยายามน้อย บางคนมีความพยายามมาก และก็สมารถหาวิธีการได้อย่างเหมาะสมสามารถผ่านอุปสรรคไปได้ มุ่งสู่เป้าหมายในการดำเนินชีวิตในขณะที่บางคนหาหนทางไปสู่เป้าหมายคือ ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ จึงแสดงพฤติกรรมใหม่ที่เบี่ยงเบนไปจากเดิม เช่น หนีปัญหา หรืออาจจะตั้งเป้าหมายชีวิตให้กับตนเองใหม่และปฏิเสธว่าตนไม่สามารถเอาชนะอุปสรรคนั้นๆ ได้ หรืออาจมีการสร้างโลกของตนเองขึ้นใหม่เพื่อความสะดวก ซึ่งจัดว่าเป็นกระบวนการหนึ่งในการปรับตัวของบุคคลนั่นเอง

นอกจากนี้ เฮนส์ (Heyns, 1958, p.5) ได้ให้ทัศนะว่า “กระบวนการของการปรับตัวเป็นผลเกิดจากการที่ความต้องการจำเป็นความตึงเครียด หรือแรงที่ถูกระงับไว้จนกระทั่งความต้องการจำเป็นความตึงเครียด หรือแรงขบขันนั้นได้หมดไป”

ฟ็องเพรณ เกดพิทักษ์ (2530, หน้า 70) ได้แยกแยะกระบวนการในการปรับตัวออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงขบขัน
2. พฤติกรรมในการค้นหาวิธีการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
3. บรรลุถึงเป้าหมาย
4. ความตึงเครียดลดลง

สำหรับกระบวนการในการปรับตัวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลนั้นอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ คือ

1. การปรับตัวที่เราารู้ตัว (Conscious attempt of adjustment) ซึ่งสามารถกระทำได้ 2 ทาง คือ

1.1 บุคคลเพิ่มความพยายามมากขึ้นเพื่อเอาชนะอุปสรรคความยุ่งยากต่างๆที่เกิดขึ้นทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.2 บุคคลเปลี่ยนเป้าหมายที่ตั้งไว้ในกรณีที่เป้าหมายที่ตั้งไว้ในกรณีที่เป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นสูงจนเกินไปและบุคคลไม่สามารถจะบรรลุเป้าหมายนั้นได้

2. การปรับตัวที่กระทำไปโดยไม่รู้ตัว (Unconscious attempt of adjustment) เมื่อบุคคลเกิดปัญหาแล้วแก้ปัญหาที่นั้นไม่ได้เกิดความคับข้องใจความขัดแย้งในใจ ทางออกทางหนึ่งที่บุคคลนำมาใช้คือ กลวิธีการปรับตัวที่เรียกว่ากลไกทางจิต (Mental mechanism) หรือ กลไกป้องกันตนเอง (Self-Defense mechanism) ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความวิตกกังวล หรือเพื่อให้เกิดความสบายใจ หลบหลีกความวิตกกังวลต่างๆที่เกิดขึ้น

กลไกวิธีการปรับตัวที่เรียกว่า กลไกทางจิต (Defense mechanism) (จำลอง ดิษยณิษ, 2536, หน้า 273) สามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทต่างๆดังต่อไปนี้

ก. กลไกทางจิตชนิดหลงตนเอง (Narcissistic defenses)

Denial หมายถึง การปฏิเสธหรือการไม่ยอมรับความจริงที่ทำให้ไม่สบายใจถือว่าเป็นกลไกทางจิตดั้งเดิมที่สุดอย่างหนึ่ง เพื่อป้องกันการคุกคามจากภายนอก ความจริงที่ถูกปฏิเสธอาจเป็นความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ความจำหรือการรับรู้ ที่ก่อให้เกิดการกระทบกระเทือนในอย่างรุนแรง

Distortion หมายถึง การบิดเบือน หรือ การเปลี่ยนแปลงความจริงจากภายนอกเสียใหม่อย่างมากมาย เพื่อให้เข้ากับความต้องการภายในของตน รวมถึงความเชื่ออย่างรุนแรงที่ขาดเหตุผล อาการประสาทหลอนและอาการหลงผิด

Projection หมายถึง การโยนความผิดให้ผู้อื่น เป็นการขัดทอดความคิด ความรู้สึก หรือแรงขับที่ไม่พึงปรารถนาไปให้ผู้อื่น เพื่อป้องกันตนเองให้พ้นผิด กลไกทางจิตนี้คล้ายกับคำพังเพยที่ว่า “รำไม่ดีโทษปี่โทษกลอง”

ข. กลไกทางจิตชนิดไม่บรรลุนิติภาวะ (Immature defense)

Acting out หมายถึง การแสดงออกของความขัดแย้งทางอารมณ์ หรือความรู้สึก สับสนในจิตใจจิตสำนึก เป็นการกระทำที่จะเป็นคำพูด การกระทำที่ปรากฏออกมาอาจเป็นพฤติกรรมทางเพศ หรือทางก้าวร้าว หรือทั้งสองอย่างในระดับจิตสำนึก

Aim inhibition หมายถึง การกำจัดการเรียกร้องตามสัญชาตญาณของตนโดยการยอมรับความสำเร็จของความปรารถนาเพียงบางส่วน หรือความปรารถนาที่ได้ถูกเปลี่ยนแปลงใหม่แล้วเท่านั้น เช่น นักศึกษาซึ่งแต่เดิมต้องการจะเรียนแพทย์ ตอนหลังกลับตัดสินใจไปเรียนเทคนิคการแพทย์ หรือพยาบาล

Blocking หมายถึง การยับยั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอารมณ์ที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราแต่ยังอาจจะรวมถึงความคิดและพลังกระทบ หรือแรงขับ มีลักษณะใกล้เคียงกับ Depression แต่มีส่วนของความตึงเครียด (Tension) ที่เกิดจากการยับยั้งพลังกระทบ อารมณ์ หรือความคิด

Compensation หมายถึง การชดเชยซึ่งเป็นการกระทำเพื่อทดแทน และลบล้างปมด้อย หรือความรู้สึกที่ไม่ดีบางอย่าง เข้าลักษณะที่ว่า “ตัวเล็กเสียงดัง” การชดเชยเช่นนี้อาจเป็นแบบที่สังคมยอมรับหรือไม่ยอมรับก็ได้

Fantasy หมายถึง ความเพ้อฝันซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคคลผูกเรื่องขึ้นมาตามจินตนาการเพื่อสนองความต้องการของตน ความเพ้อฝัน (Fantasy) และความฝันกลางวัน (Day dream) มักเป็นตัวแทนของความต้องการหรือความปรารถนาที่ไม่ขึ้นอยู่กับพลังแห่งความเป็นจริง (Reality principal) สิ่งนี้อาจก่อให้เกิดความสุข ความพอใจ ความชื่นชม และลดความเครียดในประจำวันในบางโอกาสอาจนำไปสู่กิจกรรมที่สร้างสรรค์ได้ อย่างไรก็ตามถ้าหมกมุ่นครุ่นคิดไปตามความเพ้อฝันจนเกินขอบเขตก็อาจเกิดผลเสียได้ เป็นการสิ้นเปลืองเวลาโดยเปล่าประโยชน์เข้าทำนอง “สร้างวิมานในอากาศ”

Hypochondriasis หมายถึง การเปลี่ยนสภาพการดำเนินชีวิตผู้อื่น อันเนื่องมาจากการสูญเสีย ความว้าวุ่นหรือแรงขับทางก้าวร้าวที่ยอมรับไม่ได้ ไปเป็นการดำเนินตนเองและอาการทางร่างกายชนิดต่างๆรวมทั้งความเจ็บปวด มีความคิดหมกมุ่นอยู่กับความเจ็บปวด มีความคิดหมกมุ่นอยู่กับความเจ็บป่วยทางร่างกาย กลัวว่าจะเป็น โรคร้ายแรงอย่างใดอย่างหนึ่งที่ต้องการการรักษา

Incorporation หมายถึง การกลืนกินเอาบุคคลหรือสิ่งของซึ่งมักจะเป็นสิ่งที่รักเข้าไปไว้ในตัว การกลืนกินทางปากเช่นนี้ มีลักษณะเป็นสัญลักษณ์ เช่น ถ้าฉันกลืนกินเธอเธอจะเป็นส่วนหนึ่งของฉัน ความคิดเช่นนี้พบบ่อยในเด็กทารก

Introjection หมายถึง การนำความคิดและความรู้สึกของบุคคล หรือสิ่งของอันเป็นที่รัก หรือรังเกียจจากภายนอกเข้ามาไว้ในตัว เช่น แทนที่จะแสดงความโกรธต่อคนอื่นกลับรับเอาความรู้สึกก้าวร้าวที่ไม่ดีเช่นนี้มาไว้ในตัวเอง

Passive – aggressive behavior หมายถึง การที่ความก้าวร้าวที่มีต่อบุคคลอื่นถูกแสดงออกมาโดยทางอ้อมและอย่างไร้ประสิทธิภาพในรูปของการขัดขวาง การทำอะไรให้ล่าช้า รวมทั้งความก้าวร้าวที่กลับเข้าหาตนเอง

Regression หมายถึง การถดถอยหรือการถอยกลับของ Ego ไปสู่ระยะแรกของพัฒนาการทางจิตใจและเพศ เมื่อเผชิญกับความขัดแย้งหรือความคับข้องใจ โดยทั่วไปการถดถอยมักจะดำเนินกลับไปสู่จุดชะงักงันของพัฒนาการบุคลิกภาพ

Schizoid fantasy หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะใช้ความเพ้อฝัน และที่จะหมกมุ่นอยู่กับการถอยหนีแบบ autistic retreat โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อขจัดความขัดแย้งและสนองความพึงพอใจในบางอย่าง

Somatization หมายถึง การที่ความขัดแย้งภายในจิตใจถูกแปรเปลี่ยนไปเป็นอาการทางร่างกาย ซึ่งถูกควบคุมโดยระบบประสาทอิสระ อันประกอบด้วย Sympathetic และ Parasympathetic system เป็นกลไกทางจิตที่สำคัญสำหรับ Sychophysiologic disorders คนพวกนี้มีแนวโน้มที่จะมีปฏิกิริยากับร่างกายมากกว่าจิตใจ

Turning against the self หมายถึง การเปลี่ยนแปลงแรงขับที่มีต่อคนอื่นมายังตนเอง แทนที่จะแสดงแรงขับทางก้าวร้าว หรือทางเพศออกไปยังคนอื่น กับเปลี่ยนทิศทางเข้าหาตนเอง

Splitting หมายถึง ความไม่สามารถที่จะรวมให้เข้ากันได้ระหว่างท่าทีของความรู้สึกรักและเกลียดที่มีต่อภาพลักษณ์แห่งตนและภาพลักษณ์ของบุคคลอื่น สัมพันธภาพที่เกี่ยวข้องกับความรักมักจะถูกแยกออกจากกันภายใน จากส่วนที่เกี่ยวกับความเกลียด กล่าวคือ จะมีการแบ่งออกเป็นดีหมดและเลวหมด จะไม่มีการยอมรับสัมพันธภาพแบบสองฝักสองฝ่าย

ค. กลไกทางจิตแบบโรคประสาท (Neurotic defense)

Complex formation หมายถึง การเกี่ยวโยงความคิดที่สัมพันธ์กันหรือไม่สัมพันธ์กันอย่างชัดเจนจำนวนหนึ่งในจิตไร้สำนึก ในลักษณะที่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ถูกความจนทำให้ความคิดอย่างใดอย่างหนึ่งกลับคืนสู่จิตสำนึก จะไปยั่วความรู้สึกที่สัมพันธ์กับความคิดทั้งหมด

Condensation หมายถึง กระบวนการทางจิตซึ่งสัญลักษณ์อย่างหนึ่งถูกใช้เป็นตัวแทนสำหรับส่วนประกอบหลายอย่างมีความสัมพันธ์กัน กลไกทางจิตนี้มักพบบ่อยในความฝัน

Controlling หมายถึง ความพยายามที่จะควบคุมเหตุการณ์ รวมทั้งบุคคลในสิ่งที่แวดล้อม โดยมีจุดสนใจเพื่อลดความวิตกกังวลและแก้ความขัดแย้งภายใน

Conversion หมายถึง การแปลเปลี่ยน ซึ่งความขัดแย้งภายในจิตใจถูกแปรเปลี่ยนไปเป็นอาการทางร่างกาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบการเคลื่อนไหวและการรับรู้

Displacement หมายถึง การย้าย หรือการเปลี่ยนที่ของอารมณ์ที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไปยังบุคคลหรือสิ่งอื่น

Dissociation หมายถึง การแตกกระจายของกลุ่มความคิด หรือกิจกรรมต่างๆจากส่วนสำคัญของบุคลิกภาพ หรือการแยกบุคลิกภาพส่วนหนึ่งซึ่งแตกต่างไปจากบุคลิกภาพเดิม

Idealization หมายถึง การตีคุณค่าของสิ่งของต่างๆหรือบุคคลที่ตนปรารถนามากเกินเป็นความจริง

Identification หมายถึง การเลียนแบบบุคลิกภาพของบุคคลอื่นมาไว้ในตนเองอาจเป็นการเลียนแบบค่านิยม และเจตคติของกลุ่มชนก็ได้ เช่น วัยรุ่นชอบเลียนแบบลักษณะท่าทางของดารารหรือบุคคลที่ตนชื่นชอบ

Isolation หมายถึง บุคคลมีบุคลิกภาพแบบแบ่งแยกตนเองออกจากสังคม หลบเลี่ยงหรืออาจเป็นการแย่งส่วนประกอบทางอารมณ์ออกจากความคิด

Rationalization หมายถึง การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง เป็นการหาเหตุผลที่รู้สึกว่าได้และเป็นที่ยอมรับของสังคม แทนเหตุผลที่แท้จริงของพฤติกรรมบางอย่าง บางครั้งอาจเป็นการกระทำเพื่อรักษาชื่อเสียงของตนเองไว้

Reaction Formation หมายถึง การแสดงออกของการกระทำ ที่ตรงข้ามกับแรงขับที่แท้จริงภายในจิตใจ เข้าทำนอง “หน้าหนึ่งใจเสือ” เนื่องจากแรงขับภายในนั้นไม่เป็นที่ยอมรับทั้งจากตนเองและสังคม

Repression หมายถึง การเก็บกด ความคิด แรงผลักดัน แรงขับ ความทรงจำที่ขัดแย้งและก่อให้เกิดความปวดร้าวทางใจอย่างรุนแรง ไม่ให้เกิดขึ้นมาในระดับจิตสำนึก เช่น การลืมงานที่ได้รับมอบหมาย เนื่องจากเป็นงานที่ไม่ชอบ

Undoing หมายถึง การกระทำบางอย่างที่เป็นสัญลักษณ์ เพื่อลบล้างการกระทำเดิมที่เป็นความผิด หรือเป็นที่ไม่ยอมรับจากทั้งตนเองและสังคม

ง. กลไกทางจิตแบบบรรลุนิติภาวะ

Anticipation หมายถึง การคาดการณ์ หรือการวางแผนล่วงหน้าอย่างมีเหตุผล สำหรับความไม่สบายใจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อาจรวมถึงความกังวลและความคาดคะเนถึงผลที่น่าหวาดกลัวด้วย

Asceticism หมายถึง การขจัดอารมณ์ที่น่าพึงพอใจออกไป ด้วยการพยายามถือสันโดษหรือการบังคับตนเองไม่ให้ไปไปตามความอยากจนเกินขอบเขต มีส่วนของค่านิยมคุณธรรมจริยธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก

Humor หมายถึง การแสดงออกอย่างเปิดเผยของความรู้สึก โดยไม่มีข้อปิดบัง ไม่มี ความอึดอัดใจส่วนตัวและไม่เป็นผลเสียต่อคนอื่น เป็นลักษณะการแสดงอารมณ์ที่คลกขบขัน

Sublimation หมายถึง การทดแทน หรือการหาทางระบายแรงขับพื้นฐานออกไปสู่กิจกรรมที่เป็นที่ยอมรับของสังคม และสร้างสรรค์มากกว่า เช่น แรงขับทางเพศ อาจจะแสดงออกมาในกิจกรรมด้านกีฬา ดนตรี ศิลปะ ฯลฯ

กลไกทางจิตเกือบทุกชนิด ถูกนำมาใช้ในพฤติกรรมประจำวันของบุคคล ถ้านำมาใช้ในขนาดพอดี กลไกทางจิตมักก่อให้เกิดการปรับตัวที่ดี และความพอใจในการดำเนินชีวิต แต่ถ้าใช้มากเกินไปผลที่ตามมาคือ การปรับตัวที่ไม่ดีของพฤติกรรมและความผิดปกติทางใจ

จากหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา “จิตเป็นรากฐานของสิ่งทั้งหลายประเสริฐกว่าสิ่งทั้งหลาย สิ่งทั้งหลายสำเร็จมาจากจิต” แม้มนุษย์จะประกอบด้วยรูปธรรม คือ กาย และนามธรรม คือ ใจ ทางพุทธศาสนาถือว่าจิตใจมีความสำคัญเหนือร่างกาย แต่ในความเป็นจริงร่างกายกับจิตใจมีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออกเมื่อกายเกิดความแปรปรวนใจก็พลอยวิตกกังวลไปด้วย ในทำนองเดียวกัน เมื่อใจมีความทุกข์เดือดร้อน กายย่อมได้รับผลกระทบเทือนไปด้วย (จำลอง ดิษยณิซ, 2536, หน้า 652)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

อรพินทร์ พุชม และอัจฉรา สุขารมณ (2532) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาวัยรุ่น” จำแนกตามภูมิหลังของครอบครัวและลักษณะทางชีวสังคมที่ต่างกัน ปรากฏผลดังนี้ 1) นักเรียนวัยรุ่นที่มีครอบครัวฐานะเศรษฐกิจ (รายได้) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนวัยรุ่นที่มีครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจระดับสูง จะมีความสามารถในการปรับตัวดีกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ แต่ไม่พบความแตกต่างในการปรับตัวระหว่างนักเรียนวัยรุ่นที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูงกับนักเรียนวัยรุ่นที่มีครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจระดับปานกลาง ในทำนองเดียวกันนักเรียนวัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำมีความสามารถในการปรับตัวไม่แตกต่างจากนักเรียนวัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง 2) นักเรียนวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีสมาชิกภายในครอบครัวแตกต่างกันมีความสามารถในการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ร่วมกับบิดามารดา ญาติพี่น้องจะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่า นักเรียนวัยรุ่นที่อาศัยอยู่กับบิดามารดาโดยเฉพาะ 3) ความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่นเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ลำดับการเกิด ระดับการศึกษาของบิดา อาชีพของบิดาและอาชีพของมารดาที่แตกต่างกัน ไม่พบว่ามีความสามารถในการปรับตัวที่แตกต่างกัน ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนวัยรุ่น ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง สภาพแวดล้อมทางบ้านกับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่นพบว่า 1) การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนวัยรุ่นแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .421 และ .390 ตามลำดับ) 2) ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองและสภาพแวดล้อมทางบ้านต่างมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น นอกจากนี้ยังพบว่า ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลสำคัญเป็นอันดับ 1 ในการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น ได้สูงถึง 42.29% และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ สภาพแวดล้อมทางบ้านที่มีความสำคัญอันดับรองลงมาเข้าไปสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่นได้ถึง 50.37%

นฤมล สมศรี (2539) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพจิตกับปัญหาการปรับตัวของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยทั่วไปประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดในด้านการปรับตัวทางการเรียน รองลงมา คือ ด้านหลักสูตรและการสอน ส่วนสุขภาพจิตของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร มีความสัมพันธ์กับปัญหาการปรับตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขึ้นไปใน 7 กลุ่มอาการ ได้แก่ ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย การย่ำคิดย่ำทำ ความซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความโกรธแค้น เป็นปรีภัย ความคิดชอบระแวงเป็นต้น

เดิมศักดิ์ คทวนิช (2540) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกรุงเทพ พบว่า

1. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน และสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และตัวแปรสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยตัวแปรทั้งสามตัวแปรนี้มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียน

3. วิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน และสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และตัวแปรสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับวิธีเผชิญปัญหาการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้งสามตัวแปรนี้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวิธีเผชิญปัญหาการเรียน

5. นิสัยทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล และบุคลิกภาพสามารถพยากรณ์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 12.06

6. นิสัยทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล และบุคลิกภาพสามารถพยากรณ์วิธีเผชิญปัญหาการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 14.40

พรพรรณ จันทรง (2541) ศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันจะมี

การปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะมีการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม

จุมจินต์ สัตต์ทุกซ์ (2543) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ตัวแปรด้านการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนและรุ่นพี่ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน บรรยายกาทางการเรียนการสอนของอาจารย์ สัมพันธภาพกับอาจารย์ ด้านอาคารสถานที่เรียน เจตคติต่อสถานศึกษาและการเข้าร่วมกิจกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวเอง และการปรับตัวทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วาสนา ใจคำแปง (2543) ศึกษาปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัญหาของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และปัญหาด้านบุคลิกภาพ ปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ปัญหาด้านครอบครัว และปัญหาด้านการปรับตัวทางเพศ

ศุภกานต์ ชื่อเกียรติจิกร (2543) ศึกษาเรื่องกลไกการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา พบว่า

1. กลไกในการปรับตัวทางการสังคมของนักศึกษา ได้แก่ ครอบครัว มหาวิทยาลัย กลุ่มเพื่อน และสื่อมวลชน ซึ่งมีบทบาทต่างกัน

2. ความสามารถในการปรับตัว นักศึกษามีความสามารถในการปรับตัวมากทางด้านการเรียน ด้านสุขภาพ และปรับตัวได้น้อย ในด้านกิจกรรม ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการเดินทาง ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง และอาจารย์ และความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา คือ เพศ วิธีการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคณะ โดยเพศหญิงมีวิวิความสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่าเพศชาย นักศึกษาที่สอบเข้าต่อในมหาวิทยาลัยโดยวิธีรับตรง (โควตา) มีความสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาที่สอบเข้าโดยทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดสอบ และนักศึกษาที่เรียนอยู่ในคณะทางสายสังคมศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ มีความสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ในคณะสายทางวิทยาศาสตร์และแพทยศาสตร์

จรรยา รัตน์โนบล (2545) ศึกษาเรื่องปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในด้านการปรับตัวของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดีตามลำดับ ดังนี้ จะทำตัวให้สนุกสนานเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน จะให้เกียรติกับเพศตรงข้าม เสนอเคารพและปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์ ประพฤติตัวตามคำแนะนำและคำสั่งสอนของบิดา-

มารดา มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ พยายามใช้เงินอย่างประหยัดและมีความพอใจในสาขาที่เรียนอยู่

ศิริภักดิ์ แสงอุษามาศ (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง” ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาในระดับมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์กับมารดา 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านความสัมพันธ์กับบิดา ความสัมพันธ์กับมารดา ความสัมพันธ์กับครู-อาจารย์ และด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน อยู่ในระดับต่ำถึงค่อนข้างต่ำมาก 3) นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการปรับตัวอยู่ในระดับน้อย

สุรพงษ์ ชูเดชและวิภาวี เอี่ยมวรเมธ (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ตัวแปรในการทำนายสุขภาพจิตและการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี” ผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวแปรที่สำคัญในการทำนายสุขภาพจิตได้แก่ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านอารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรม (P2) การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม (R2) สภาพบรรยากาศในมหาวิทยาลัยด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนและรุ่นพี่ (E2) สภาพบรรยากาศในมหาวิทยาลัยด้านอาคารสถานที่ (E3) ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองด้านความสามารถทางการศึกษา (P1) และสภาพบรรยากาศในครอบครัวด้านสัมพันธภาพกับสมาชิกในครอบครัว (PA1) โดยตัวแปรทั้งหมดร่วมกันทำนายสุขภาพจิตได้ร้อยละ 27.7

2) ตัวแปรที่สำคัญในการทำนายการปรับตัวได้แก่ สภาพบรรยากาศในครอบครัว (PA) ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง (P) สภาพบรรยากาศในมหาวิทยาลัยด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนและรุ่นพี่ (E2) สภาพบรรยากาศในมหาวิทยาลัยด้านอาคารสถานที่ (E3) โดยตัวแปรทั้งหมดร่วมกันทำนายการปรับตัวได้ร้อยละ 28.1

3) สมการทำนายสุขภาพจิตในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$ZM = .352P2 - .185R2 + .222E2 + .140P1 + .118PA1$$

4) สมการทำนายการปรับตัวในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$ZA = .251PA + .251P + .231E2 + .102E3$$

สุธีรา เทิดวงศ์วรกุล (2547) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน พบว่า

1. นิสิตมีการปรับตัวอยู่ในระดับพอใช้ และสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ
2. นิสิตหญิงมีการปรับตัวดีกว่านิสิตชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นิสิตชั้นปีที่ 1 มีการปรับตัวดีกว่าชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นิสิตที่เรียนในสาขาที่แตกต่างกันมีการปรับตัวที่ไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีการปรับตัวดีกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลางมีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

6. นิสิตที่มีเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีสุขภาพจิตไม่แตกต่างกัน

7. การปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภัญญา ตันตระกูล (2548) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีการปรับตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านนักศึกษามีการปรับตัวด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ส่วนการปรับตัวด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และตัวแปรเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการอบรมเลี้ยงดูมีผลต่อการปรับตัวโดยรวมและรายด้าน

ศุภลักษณ์ เงินบำรุง (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พบว่า ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการควบคุมตนเอง ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลและพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก การควบคุมตนเองสูง การมุ่งอนาคตสูง มีการปรับตัวที่ดีกว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อย การควบคุมตนเองต่ำ และการมุ่งอนาคตต่ำ

อมรรัตน์ หอมชื่น (2548) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัยได้แก่ นิสัยในการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปรับตัวของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และบุคลิกภาพ

จักรกฤษ เลื่อนกฐิน. (2549) ศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ซึ่งปัจจัยที่ศึกษา

ได้แก่ มโนภาพแห่งตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต การเผชิญปัญหาแบบต่อสู้ปัญหา สัมพันธภาพกับครู สัมพันธภาพกับเพื่อน และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่ส่งผลต่อกลุ่มตัวแปรตามคือ ความสามารถในการปรับตัว พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการปรับตัวมากที่สุดเรียงตามลำดับคือ มโนภาพแห่งตน สัมพันธภาพกับเพื่อน สัมพันธภาพกับครู และความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียน

งานวิจัยในประเทศ

กิลล์ (Gill, 1962) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 450 คน โดยแยกเป็นนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า นักเรียนที่เรียนดี มีความสามารถแก้ปัญหาในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่เรียนดีสามารถแก้ปัญหาด้านการปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

เฮเมด (Hamed, 1967) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนกับโครงสร้างของบุคลิกภาพทั้งหมดทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเด็กวัยรุ่นจำนวน 170 คน เครื่องมือใช้ในการวิจัยเป็นข้อทดสอบความคิดเห็นที่เกี่ยวกับตน ซึ่งมีการให้คำปรึกษาการปรับตัว ระดับสติปัญญา บุคลิกภาพ การรับรู้ การเข้าสังคม ซึ่งมีตัวแปรทั้งสิ้น 130 ตัวแปร ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนไปในด้านดีจะปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนไปในด้านไม่ดี

ทอมสัน (ชูติยา แส่นละมุน, 2541, หน้า 27 ; อ้างอิงจาก Thompson, 1974, p. 41) ศึกษาเกี่ยวกับมโนภาพแห่งตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในช่วงปี 1967-1970 โดยใช้นักเรียนประมาณ 500 คน ซึ่งครูประเมินว่ามีการปรับตัวดีและไม่ดี โดยใช้มาตราประเมินค่าแบบซีแมนติก ดิฟเฟอเรนเชียล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีการปรับตัวที่ดีมีมโนภาพแห่งตนในทางบวกมากกว่านักเรียนที่มีการปรับตัวไม่ดี

แมคคลัน และเมอร์เรล (McClun and Merrel, 1998) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อในการปรับตัว และมโนภาพแห่งตนของนักเรียนที่เข้าเรียนใหม่ เกรด 8 และเกรด 9 จำนวน 198 คน พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมส่งผลให้การพัฒนาความพอเพียงในตนเอง และยังสัมพันธ์กับการปรับตัวและมโนภาพแห่งตนอย่างมาก ในขณะที่การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจกับแบบควบคุม สัมพันธ์กันทางลบกับการพัฒนาความรู้สึกรักของนักเรียน

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดข้างต้น พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวนั้นมีมากมาย เช่น ปัจจัยทั้งในด้านส่วนตัว อาทิ เพศ คณะวิชาที่ศึกษา สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวและรายได้ สภาพที่อยู่อาศัย สภาพครอบครัว ปัจจัยทางด้านจิตลักษณะของตัวบุคคล ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้าน และโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะโดยรวมของพฤติกรรมในตัวบุคคล ทั้งที่แสดงออกภายนอกให้เห็นเป็นกิริยาท่าทางและลักษณะภายใน เช่น ความรู้สึกนึกคิด ความสนใจ ทศนคติ เป็นต้น โดยพฤติกรรมดังกล่าวเป็นแบบอย่างของความประพฤติเฉพาะของแต่ละบุคคลอันเกิดจากการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในสังคมหรือจากประสบการณ์จากวัยที่ผ่านมามาทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ซึ่งจะเป็นวิถีทางที่บุคคลจะแสดงออกในการดำเนินชีวิตในสังคม

บุคลิกภาพตามแนวคิด Transactional Analysis (T.A.)

ทฤษฎี Transactional Analysis (T.A.) ถูกพัฒนาขึ้น โดย Dr.Eric Berne จิตแพทย์ชาวแคนาดา เป็นวิธีในการศึกษาพฤติกรรม ความรู้สึก นึกคิด และสภาพอารมณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยผ่านการสังเกตจากคำพูด ท่าทาง การแสดงสีหน้า มากกว่าที่จะเป็นการถามคำถามแล้วตอบ โดยในการวิเคราะห์ลักษณะบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมนั้นก็จะสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยจะมุ่งศึกษาสภาวะของ Ego states ที่ซ่อนอยู่ภายใน ซึ่ง Berne ได้นิยาม สภาวะ Ego states ว่าเป็น รูปแบบของอารมณ์และประสบการณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมและสอดคล้องกันกับพฤติกรรมที่แสดงออกมา ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวได้พัฒนาขึ้นภายใต้กระบวนการทางการศึกษาในศาสตร์ต่างๆทั้งในแง่ของชีววิทยา ที่พบว่าสมองของมนุษย์นั้นมีการทำงานคล้ายกับเครื่องบันทึกเทป ที่จะจดจำภาพเหตุการณ์ รวมทั้งความรู้สึกจากสถานการณ์ต่างๆ ในอดีต และยังสามารที่จะระลึกนึกถึงเหตุการณ์หรือความรู้สึกในครั้งนั้นได้ โดยไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานสักเพียงใด

ทางด้านจิตวิทยา Eric Berne ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มจิตวิเคราะห์ ของ Sigmund Freud (พรรณราย ทรัพย์ประภา, 2548) ซึ่งจะเห็นได้ว่าโครงสร้างทฤษฎีมีความคล้ายคลึงกันอยู่บ้าง ในแง่ของการวิเคราะห์บุคคลในระดับต่างๆ โดยในทฤษฎี T.A. นั้นเชื่อว่าภายใต้พฤติกรรมของคนเราที่แสดงออกมานั้น มีสิ่งที่เร้นลับซ่อนอยู่ภายในถ่ายทอดออกมาเป็นความคิด ความรู้สึก การตัดสินใจ และการแสดงพฤติกรรมภายนอก โดยแรงขับที่อยู่เบื้องหลังนี้ เรียกว่า Ego states ซึ่งถูกแบ่งเป็น 3 สภาวะใหญ่คือ 1) สภาวะความเป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (Parent) 2) สภาวะความเป็นผู้ใหญ่ (Adult) 3) สภาวะความเป็นเด็ก (Child) ส่วนในทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ Sigmund Freud นั้นได้มองลักษณะของจิตใจเป็น id, ego, และ super ego แต่อย่างไรก็ดีสภาวะของ ego states ของ Eric Berne นั้นเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้จากพฤติกรรมที่ปรากฏ แตกต่างจากของ Sigmund Freud ที่บางสภาวะในอยู่ในระดับของจิตใต้สำนึก อีกคนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อแนวคิดทฤษฎี T.A. คือ Adler สิ่งที่มีความคล้ายคลึงกันมากคือคำว่า life style ของ Adler กับคำว่า life script ของ Berne แต่ life style ดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่ไม่ค่อยเฉพาะเจาะจงเท่าไร แต่สำหรับ life script ของ Berne นั้นมีความหมายแคบกว่า รวมถึงความรู้สึกมีปมด้อย (feeling of inferiority) ของ

Adler ก็มีความคล้ายคลึงกับคำว่า “not-OK” ของ Berne (คมเพชร ฉัตรสุกกุล, 2547) นอกจากนี้จากการที่ Eric Berne ได้เคยทำงานร่วมกับ Eric Erikson มาก่อน ในทฤษฎี T.A. จึงให้ความสำคัญในเรื่องของการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยในแง่ของสังคมวิทยา อันที่จะมีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลเช่นเดียวกับในงานทฤษฎีของ Erikson

แนวคิดที่สำคัญในเรื่อง TA ได้แก่

1. สภาวะส่วนตัว (Ego-state)
2. สโตรก (Stroke)
3. จุดยืนแห่งชีวิต (Life position)
4. เกมส์ (Games)

สภาวะส่วนตัว (Ego-state)

เมื่อบุคคลคนหนึ่งทำการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ นั้น จะสังเกตเห็นได้ว่าจะมีการเปลี่ยนน้ำเสียง คำพูด สีหน้า ท่าทาง แววตา ฯลฯ แตกต่างกันไปตามบุคคลที่กำลังติดต่อสื่อสารแต่ละคน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ TA อธิบายว่า เนื่องจากเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาวะส่วนตัว (Ego-state) หรือบุคลิกภาพ (Personality element) จากแบบหนึ่งไปสู่อีกแบบหนึ่ง ซึ่งเมื่อบุคคลเปลี่ยนไปอยู่ที่บุคลิกภาพแบบใดแล้ว ความรู้สึกอารมณ์ และกระบวนการพฤติกรรมที่ผสมกลมกลืนกัน ชุดนั้นก็จะปรากฏออกมา Eric Berne ได้อธิบายเรื่องของโครงสร้างบุคลิกภาพ ภายใต้ทฤษฎี Transactional Analysis (T.A.) ในลักษณะของสภาวะหรือสถานะ (Ego state) คือ บุคลิกภาพซึ่งเป็นวิถีทางที่บุคคลแสดงออกในการดำเนินชีวิตในสังคม โดยบุคคลทั่วไปจะมีบุคลิกภาพอยู่ 3 สภาวะ แต่บุคลิกภาพที่ปรากฏหรือแสดงออกจะเป็นเพียงแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้นเป็นหลัก เช่น ถ้าบุคคลใดกำลังแสดงออกอยู่ในสภาวะเด็ก สภาวะพ่อ แม่ หรือสภาวะผู้ใหญ่ก็จะไม่ปรากฏให้เห็น การที่บุคคลจะแสดงบุคลิกภาพเป็นลักษณะใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์บรรยากาศในขณะนั้นๆ โดยรายละเอียดของโครงสร้างบุคลิกภาพตามทฤษฎี Transactional Analysis (T.A.) ของ Berne (อนุกุล เขียวพฤษยาวัณ, 2548; จันทนา จันทร์บรรจง, 2545) แบ่งออกเป็น 3 แบบ ดังต่อไปนี้

1. บุคลิกภาพแบบ พ่อ แม่ (Parent ego-state) บุคลิกภาพที่คล้ายกับคนที่ทำตัวเป็นพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองคนอื่น เนื่องจากบิดา มารดา เป็นแหล่งที่สะสมความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรม ซึ่งบุคคลจดจำยึดมั่น แล้วนำมาประพฤติปฏิบัติ ซึ่งลักษณะที่แสดงออกมานั้นจะเป็นในลักษณะปกป้อง ความมีอำนาจ ตลอดจนแสดงออกถึงความรับผิดชอบ บุคลิกภาพแบบ พ่อ แม่ นี้แสดงออกใน 2 ลักษณะ คือ

1.1 สภาวะบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่เจ้าระเบียบ (Critical parent) จะเข้าไปในลักษณะที่เอาแต่ใจตัวเอง ออกคำสั่ง เข้มงวด จุกจิกจู้จี้ และวิพากษ์วิจารณ์ เป็นส่วนที่ได้รับการถ่ายทอดให้ตั้งมาตรฐานความประพฤติความนึกคิดของตนเองมากกว่าตามความเป็นจริง ได้รับอิทธิพลจากความเชื่อ ศาสนา สังคม การเมือง ขนบธรรมเนียมประเพณี ความคาดหวังของสังคม

ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดูสั่งสอนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งอาจมีอคติหรือทัศนคติบางอย่างที่หล่อหลอมไว้อยู่ในประสบการณ์

1.2 สภาวะบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีเมตตากรุณา (Nurturing parent) จะเข้าไปในลักษณะที่เอาใจใส่ ขกย่อง ชมเชย ปกป้อง ค้ำครอง ช่วยเหลือ มีความเมตตากรุณา หรือมีความเห็นอกเห็นใจ มีน้ำใจต่อผู้อื่นเช่นเดียวกันกับที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

จากการวิเคราะห์ของ Dr.Berne สรุปว่าในระยะ 5 ปีแรกของชีวิตเด็ก เด็กจะรวบรวมและบันทึกเหตุการณ์ที่ได้เห็น ได้ยิน จากการกระทำของบิดามารดา แล้วลอกเรียนมาประพฤติปฏิบัติ ดังนั้นในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจึงมีความสำคัญมาก เพราะถ้าบุคคลใดในเยาว์วัยได้เรียนรู้พฤติกรรมจากบิดามารดาในทางบวกก็จะถ่ายทอดพฤติกรรมบวกนั้นมายังลูกของเขาเอง และบุคคลอื่น ๆ ตรงกันข้าม ถ้าบุคคลใดได้เรียนรู้พฤติกรรมในทางลบจากบิดามารดา ก็จะถ่ายทอดพฤติกรรมที่เป็นลบนั้นไปยังคนที่ใกล้ชิดในครอบครัวและบุคคลอื่น ๆ ที่ติดต่อสื่อสารด้วย กล่าวโดยสรุป ถ้าบุคคลใดประพฤติคล้ายกับคนที่ทำตัวเป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองคนอื่น เราก็เรียกว่าบุคคลนั้นมี Parent ego-state ซึ่งบางครั้งอาจจะเป็น Critical parent หรือบางครั้งอาจจะเป็น Nurturing parent

2. บุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่ (Adult ego-state) บุคลิกภาพที่มีลักษณะของผู้ที่มีวุฒิภาวะ สมบูรณ์หรือเป็นผู้ใหญ่ เป็นบุคลิกภาพของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติสิ่งใดอย่างมีเหตุผล อย่างมีจุดมุ่งหมาย มีการคิดใคร่ครวญตามข้อเท็จจริง ไม่ใช่อารมณ์ก่อนที่จะตัดสินใจหรือทำอะไร จะรวบรวมข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ และประเมินผลอย่างรอบคอบเสียก่อน ผู้มีบุคลิกภาพเป็นผู้ใหญ่นั้น จะยึดถือแต่ “ที่นี้และเดี๋ยวนี้” อันเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความเป็นผู้มีสุขภาพจิตที่เจริญเต็มที่ เป็นผู้ที่คิดอย่างมีเหตุผล ในขณะที่เดียวกันกับผู้ที่บุคลิกภาพแบบพ่อแม่ และแบบเด็ก จะใช้แต่ความรู้สึก และ กริยา เป็นสิ่งตอบโต้ในการติดต่อสื่อสาร บุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่ได้มาจากการที่บุคคลได้สำรวจข้อมูลในบุคลิกภาพแบบพ่อแม่ แล้วมาพิจารณาว่าข้อมูลใดที่เขาสามารถแสดงออกได้อย่างปลอดภัย หรือความรู้สึกได้ที่เขาไม่ควรแสดงออก ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า บุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่เปรียบเสมือน Data process และทำให้บุคคลสามารถปรับตัวที่จะอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงในปัจจุบันนี้ได้อย่างมีความสุข

3. บุคลิกภาพแบบเด็ก (Child ego-state) บุคลิกภาพที่แสดงออกตามธรรมชาติของผู้ที่อยู่ในวัยเด็ก คือ สภาวะที่แสดงออกตามธรรมชาติของความต้องการ ความอยาก และอารมณ์ความรู้สึกของร่างกายที่มีอยู่ในฐานะเป็นแรงจูงใจเบื้องต้นของพฤติกรรม โดยไม่สนใจเรื่องของเหตุผล ซึ่งเด็กในวัย 5 ปีแรกของชีวิต จะจดจำและลอกเลียนพฤติกรรมของบิดามารดา ซึ่งเป็นเหตุการณ์ภายนอกมาประพฤติปฏิบัติ เมื่อเขาเจริญเติบโตขึ้น เรียกว่า Parent ego-state แต่ในขณะที่เดียวกัน เด็กในวัยดังกล่าวก็จะบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ภายในจิตใจของเขา หรือกล่าวได้ว่าเป็น ความรู้สึก ของเขาที่มีต่อเหตุการณ์ที่เขาได้รับจากบิดามารดา แล้วนำมาประพฤติปฏิบัติ โดยจะแสดงออกใน 3 ลักษณะ คือ

3.1 สภาวะเด็กปรับตัว (Adapted child) คือ บุคลิกภาพที่มีการปรับตัว ได้รับการปรับตัวมาแล้ว คือ ไม่เป็นตัวของตัวเอง ต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่น หัวอ่อน เชื่อฟังเพื่อให้บุคคลอื่นเกิดความพึงพอใจ ไม่กล้าตัดสินใจทำอะไรโดยตนเองต้องคอยหาคนอื่นแนะนำ ช่วยเหลือสนับสนุน ซึ่งจะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข

3.2 สภาวะเด็กตามธรรมชาติ(Natural child) คือ บุคลิกภาพที่มีลักษณะเป็นไปตามธรรมชาติ มีความสนุกสนานร่าเริง กระตือรือร้น มีความคิดเพื่อฝันสร้างวิมานในอากาศ อยากรู้ อยากเห็น ช่างเล่น ขี้อาย กลัว นึกถึงแต่ตนเอง มีการแสดงออกตามความต้องการของตนเอง เช่น ทูบตี เข้าเหย้า หัวเราะ ร้องไห้ เป็นต้น

3.3 สภาวะเด็กมีความสามารถพิเศษ (Little professor) คือ บุคลิกภาพแบบเด็กที่มีความคิด มีความสามารถพิเศษ เฉลียวฉลาด มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

บุคลิกภาพทั้ง 3 ดังกล่าวข้างต้น ไม่ใช่ “บทบาทของบุคคล” (Role) แต่เป็น Psychological reality บุคคลที่มีสุขภาพจิตสมบูรณ์จะต้องมีบุคลิกภาพทั้ง 3 อยู่ในตัวเอง และแต่ละบุคลิกภาพจะมีทั้งลักษณะที่อาจให้ผลดี หรือผลเสียแก่ตนเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการณ์ที่บุคคลนั้นจะสามารถควบคุมตนเองให้ใช้บุคลิกภาพแบบใดกับใคร เหมาะสมกับสถานการณ์ หรือสภาพแวดล้อมหรือไม่เพียงใด

ความคิดแบบ Mythos

Mythic world view เป็นการมองโลกโดยใช้เทพหรือสิ่งเหนือธรรมชาติอื่นเป็นตัวแทนในการเกิดขึ้นของสิ่งต่างๆในโลก ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดได้แก่สังคมอินเดียในสมัย 2,000-3,500 ปีก่อน เทพเริ่มแรกในสังคมอินเดียนั้นมีหลายเทพด้วยกัน ทุกพระองค์ล้วนผูกพันกับวิถีความเป็นอยู่ของมนุษย์ เช่น พระอค์นิ (สมคมแดง สมปวงพร, ม.ป.)

เทพเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ในยุคแรก พระอค์นิเป็นเทพแห่งไฟ ในสมัยก่อนไฟเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากสำหรับมนุษย์เพราะเป็นสิ่งที่ใช้สำหรับป้องกันภัยในยามค่ำคืน ใช้เป็นสัญญาณในการสื่อสารต่างๆ มนุษย์จึงยกย่องไฟเป็นเทพเจ้า ทรงให้พระนามว่า พระอค์นิ และเนื่องจากไฟถือกำเนิดจากการเสียดสีของสิ่งของสองสิ่ง เช่น ก้อนหินกับก้อนหิน ชาวอินเดียสมัยก่อนจึงกำหนดว่าพระอค์นิ นั้นเกิดจากการเสียดสีของโลกและสวรรค์ พระองค์จึงทรงเป็นบุตรของพระนางปฤติ (โลก) และพระทโยส (สวรรค์) จากตัวอย่างดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการมองโลกในลักษณะของ Mythos อย่างชัดเจนด้วยการเรียกสิ่งที่เป็นประโยชน์กับมนุษย์ว่าเป็นเทพและยังบัญญัติว่าเทพพระองค์นี้มีใครเป็นผู้ให้กำเนิดโดยดูจากปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้น แต่สำหรับในประเทศไทยนั้นคนไทยจะผูกพันกับคำว่าผีมากกว่าเทพ ผี (ปิ่น บุตรี, 2549) คนไทยตั้งแต่อดีตกาลมีความเชื่อว่าดิน น้ำ ป่า อากาศสถานที่ต่างๆมีผีหรือเจ้าที่เจ้าทางปกปักษ์รักษาอยู่ (ปิ่น บุตรี, 2549) ความเชื่อในลักษณะนี้นับว่าเป็น Mythic world view ของคนไทยตั้งแต่อดีตกาลที่มีความแตกต่างจาก Mythic world view ของสังคมอินเดีย ในขณะที่สังคมอินเดียในอดีตกาล จะมีเทพเฉพาะธรรมชาติในแต่ละสิ่ง เช่น

วิญญูเทพเป็นเทพแห่งแสงอาทิตย์ รุทระเป็นเทพแห่งสัตว์ป่า อินทร์เป็นเทพแห่งสายฟ้า วายุเป็นเทพแห่งลม ฯลฯ (ศิริศักดิ์ อภิสักดิ์มนตรี, 2551). และเทพธรรมชาติเหล่านั้นเป็นที่เคารพยำเกรงของประชาชนมาก ส่วนในสังคมไทยคนไทยมักจะให้ความเคารพยำเกรงกับเจ้าที่เจ้าทางหรือผีที่ดูแลปกปักรักษาที่ต่างๆ มากกว่า ถึงแม้ว่าจะมีปรากฏว่าในสังคมไทยก็มีเทพเฉพาะธรรมชาติในแต่ละสิ่ง เช่น รุกขเทวดา-เทพประจำต้นไม้ พระแม่คงคา-เทพประจำแม่น้ำ พระแม่โพสพ-เทพประจำข้าว ฯลฯ แต่เทพเหล่านั้นไม่ค่อยน่ากลัวหรือมีอิทธิพลเท่าเจ้าที่เจ้าทางหรือผีที่ปกปักรักษาสถานที่ต่างๆ Mythic world view ในสังคมไทยจึงเป็นประเภทการกล่าวรวมๆ ว่าทุกสถานที่ที่มีผีหรือเจ้าที่เจ้าทางคอยปกปักรักษา ส่วนคำเรียกเฉพาะนั้นมักจะขึ้นอยู่กับท้องถิ่นหรือเจ้าของอาคารสถานที่นั้นๆ ว่าผีหรือเจ้าที่เจ้าทางนั้นมีชื่อเรียกว่าอะไร

การสืบทอดความเชื่อเรื่องผีและเจ้าที่เจ้าทางนั้นได้ลงหลักปักฐานจนกลายเป็นวิถีไทยโดยที่คนไทยไม่รู้ตัว (ปิ่น บุตรี, 2549) และเมื่อผนวกเข้ากับความเชื่อในศาสนาพราหมณ์และพระพุทธศาสนาทำให้คนไทยส่วนใหญ่นิยมสร้างศาลพระภูมิไว้ที่หน้าบ้านหรือหน้าสถานที่ต่างๆ เช่น สถานที่ราชการ โรงเรียน โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า ฯลฯ (ปิ่น บุตรี, 2549) เราสามารถเรียกได้ว่าศาลพระภูมิเป็นตัวแทนของ Mythic cultures (Sandra, 2006) ที่เป็นรูปธรรมมากที่สุดแล้วในสังคมไทย.

ความคิดแบบ LOGOS (Logical world view)

Logical world view เป็นการมองโลกและเข้าใจโลกโดยใช้เหตุผลเป็นเครื่องมือสำคัญในการมองโลกและเข้าใจโลก ตัวอย่างขององค์ความรู้ที่เป็นตัวแทนของ Logical world view คือปรัชญาตะวันตกและวิทยาศาสตร์ (Sandra, 2006)

ในสังคมไทยนั้นถ้าจะกล่าวถึงศาสตร์แห่งการใช้เหตุผลนั้น นับว่าเป็นศาสตร์ที่เข้ามาในสังคมไทยเมื่อไม่นานมานี้ (ประมาณ 50 ปีที่ผ่านมา) และในปัจจุบันคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่สามารถนำศาสตร์นี้ไปใช้ได้อย่างเป็นประโยชน์สักเท่าไรนัก ส่วนวิทยาศาสตร์นั้นเป็นศาสตร์ที่ลงหลักปักฐานอย่างจริงจังในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (ชานาญ เขวกิรีติพงศ์, 2534) จนมาถึงปัจจุบัน นับว่าวิทยาศาสตร์เป็นศาสตร์กระแสหลักในปัจจุบัน และได้กลายเป็นรากฐานของ Logical world view เห็นได้จากการถามนักศึกษาในมหาวิทยาลัยว่า “โลกมาจากไหน” คำตอบร้อยละ 90 จะตอบตรงกันว่า มาจากการระเบิดครั้งยิ่งใหญ่ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็น ทฤษฎีบิ๊กแบง ในทางวิทยาศาสตร์นั่นเอง

Mythos & Logos: Two Ways of Explaining the World

ในช่วงสมัยเริ่มแรกหรือในอดีตกาลนั้น Mythic world view และ Logical world view มักจะถูกมองว่ามีความแตกต่างกันและมีการแบ่งคนออกเป็นสองประเภทตามความแตกต่างดังกล่าว แต่ในปัจจุบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทยที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและมีวัฒนธรรมย่อยอยู่เป็นจำนวนมากทำให้การคิดแบ่งแยกคนว่าคนๆนี้เป็นคนที่มองโลกแบบ Mythic world

view ส่วนคนๆนี้เป็นคนที่มองโลกแบบ Logical world view นับว่าเป็นความคิดที่ล้ำสมัยและไม่ตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบัน ประกอบกับทฤษฎีสมัยใหม่ที่นักวิชาการได้นำเสนอนั้นพยายามที่จะมองว่าภายใต้เรื่องเล่าแบบ Mythos ก็มีความเป็น Logos ซ่อนอยู่ ส่วนภายใต้ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์เองที่เป็นแบบ Logos ก็มีความเป็น Mythos ซ่อนอยู่ (Randy, 2009) และตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในสังคมไทยก็คือ การที่บ้านของนักวิทยาศาสตร์ตั้งศาลพระภูมิทำให้การที่เราจะเรียกว่าใครเป็นคนแบบ Mythic world view และ Logical world view นั้น ไม่สามารถใช้เกณฑ์อย่างง่ายได้อีกต่อไป

จากหัวข้อเรื่องวิวัฒนาการของสังคมไทยสมัยต่างๆและความเชื่อดั้งเดิมของชนชาติไทยของ พิสิฐ โคตรสุโพธิ์ (2549) ทำให้สามารถสรุปความได้ว่าคนไทยเชื่อเรื่องผีก่อน และมานับถือพระพุทธศาสนาในช่วงสุโขทัย ต่อมาได้มารู้จักวิทยาศาสตร์ในสมัยรัชกาลที่ 3 และทุกอย่างยังอยู่ร่วมสมัยกันในปัจจุบันทำให้คนไทยในยุคปัจจุบันมีความเชื่อที่ผสมผสานระหว่าง Mythos & Logos ซึ่งการผสมผสานในลักษณะนี้ Randy Hoyt (2009) ได้เสนอว่าเป็นสิ่งที่มีมาแต่เดิมแล้วถ้าเราจะมองลงลึกไปที่ตัวบุคคล ถ้าเป็นเช่นนั้นจริงอาจเรียกได้ว่าคนทุกคนมีส่วนผสมของการมี Mythos & Logos เพราะฉะนั้นการจะแยกแยะระหว่างคนที่มองโลกแบบ Mythic world view และ Logical world view ต้องดูว่าคนผู้นั้นมีความเข้มข้นของ Mythos หรือ Logos มากกว่ากัน และความเข้มข้นที่อยู่ในระดับของจิตใต้สำนึกนั้นจะผลักดันให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมซึ่งทำให้เราสามารถที่จะบ่งชี้ไปได้ว่าคนผู้นั้นเป็น Mythic world view หรือ Logical world view

กลุ่มอาการหายใจเกิน (Hyperventilation syndrome)

กลุ่มอาการหายใจเกิน (Hyperventilation syndrome) (มาโนช หล่อตระกูล, 2544) บางทีก็เรียกว่า โรคหอบจากอารมณ์ คำว่า “กลุ่มอาการ” มีความหมายว่า จะมีอาการหลายๆอย่างปรากฏพร้อมกัน กล่าวคือเมื่อมีอาการหายใจหอบลึกและเร็วอยู่พักใหญ่จะทำให้เกิดอาการมือและเท้าทั้งสี่จีบเกร็งคล้ายเป็นตะคริวขึ้นพร้อมกันคนบางคนเมื่อมีเรื่องกระทบกระเทือนจิตใจจะเกิดอาการหายใจหอบลึกและเร็วอัตโนมัติซึ่งเป็นไปโดยไม่รู้สีกตัว หรือจิตใต้สำนึก จัดเป็นโรคประสาทชนิดหนึ่ง ซึ่งมีสาเหตุด้านอารมณ์และจิตใจโดยไม่มี ความผิดปกติทางร่างกายแต่อย่างใด พบว่าในหญิงจะโอกาสมากกว่าชาย โดยเฉพาะในหญิงสาวอายุ 15-30 ปี (ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน, 2551) เพราะในวัยดังกล่าวจิตใจยังไม่มั่นคง มีความอ่อนไหวเชิงอารมณ์ เมื่อมีอะไรเข้ามา ทำให้ไม่สามารถใช้กลไกทางจิตใจต้านทานหรือรับไว้ได้ จึงมีการแสดงออกทางด้านร่างกายในลักษณะต่าง ๆ ดังนั้น ในผู้ป่วยกลุ่มนี้ควรจะมีการระบายออกในแนวทางที่เหมาะสม เช่น การพูดเพื่อระบายความในใจ หรือการร้องไห้ ปัจจัยของปัญหาส่วนหนึ่งมาจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่ แต่ส่วนหนึ่งก็อาจเกิดจากตัวเด็กเองซึ่งไม่รู้ว่ามีมาจากไหน พ่อแม่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูก พูดคุย ให้ความรัก และดูแลอย่างใกล้ชิด ในกรณีที่ลูกมีภาวะกดดัน เครียด ควรหมั่นสังเกต และเป็นที่พึ่งทางจิตใจของลูกได้ โดยให้คำ

ปรึกษาหารือ ฟ่อนหนักเป็นเบา ขณะเดียวกันควรสอนให้ลูกได้รู้จักชีวิตในแง่มุมต่าง ๆ เพราะในชีวิตจริงของคนเรามีอุปสรรคและปัญหาสารพัดที่ต้องเผชิญ หากเด็กไม่เคยลำบาก ไม่เคยถูกกดดัน ไม่เคยถูกตำหนิ มีแต่คำชม ยกย่องสรรเสริญ พอได้รับแรงกดดันอาจจะรับไม่ได้

เกิดอาการดังกล่าวเมื่อเครียด ความกังวลหรือความกลัว ร่างกายจะตอบสนองโดยการหายใจเร็วและ/หรือหายใจลึกเมื่อหายใจมากถึงระดับหนึ่งก็จะเกิดอาการขึ้น ในครั้งแรกๆ ต้องมีความเครียดมากพอสมควรจึงจะเกิดอาการต่างๆ ได้แต่เมื่อเป็นหลายๆ ครั้งอาการต่างๆ จะเกิดง่ายขึ้นเรื่อยๆ จนบางครั้งเพียงแค่ถอนหายใจเอือกหนึ่งก็เริ่มเกิดอาการได้แล้วทั้งที่ไม่ได้เครียด เป็นโรคที่ไม่มีอันตรายร้ายแรง แต่ต้องการการบำบัดทางสุขภาพจิตซึ่งมักจะหายขาดได้เมื่อคนไข้สามารถพัฒนาจิตใจ จนสามารถเผชิญกับความเครียดได้ อาการอาจจะเกิดจากการหายใจตื้นๆ ลึกๆ หรือหายใจไม่ถี่มากแต่ลึกหรือทั้งหายใจถี่และลึกก็ได้ จนทำให้เกิด Hypocapnia (ภาวะคาร์บอนไดออกไซด์ในเลือดต่ำ) และ Respiratory alkalosis (ภาวะเลือดเป็นด่างจากการหายใจ) และมีอาการต่างๆ ทางร่างกายติดตามมา การที่ผู้ป่วยหายใจเร็วทำให้ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในเลือดลดลง เกิด Respiratory alkalosis ผลติดตามมาที่สำคัญคือการเกิดการหดตัวของเส้นเลือดที่ไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะที่สมอง นอกจากนั้นฮีโมโกลบินยังจับตัวแน่นกับออกซิเจน การปลดปล่อยออกซิเจนสู่เนื้อเยื่อต่าง ๆ ที่เลือดไหลเวียนผ่านลดลงการมีออกซิเจนต่ำทำให้เกิดอาการเวียนศีรษะ รู้สึกตื้อทึบ มึนงง สับสน หน้ามืด จะเป็นลม ตาพร่ามัว หายใจขัด หวใจเต้นเร็ว ใจสั่น และมือเท้าเย็น เป็นต้น อาการเหล่านี้จะทำให้ผู้ป่วยตกใจมากกลัวจะเป็นอะไรไป ยิ่งทำให้หายใจหอบมากขึ้นนอกจากนี้การที่เลือดมีภาวะเป็นด่างทำให้แคลเซียมไอออนซึ่งเป็นตัวออกฤทธิ์ในเลือดลดลง เกิดอาการเหน็บ ชาบริเวณริมฝีปาก ชาตามมือเท้า กล้ามเนื้อเกร็ง ต่อมานิ้วจะเหยียดเกร็ง (Carpopedal spasm) ถ้ามากจะมีอาการมือจีบสำหรับผู้ป่วยที่มีอาการเหล่านี้ ต้องถามอาการและตรวจอย่างละเอียด เพื่อแยกภาวะทางกาย ที่อาจมาด้วยอาการเช่นนี้ได้ ได้แก่ Hypoglycemia, Seizure, Asthma, Myocardial infarction หรือ Meniere's disease เป็นต้น เพราะมันเป็นโรคที่สามารถเกิดอาการคล้ายกันได้

ผลเสียของอาการ

การหายใจมากเกินไปไม่ทำให้ร่างกายได้รับออกซิเจนเพิ่มเพราะในคนปกติขณะพักและหายใจในอากาศธรรมดาจะมีปริมาณออกซิเจนในเลือดเกือบเต็ม คือ ประมาณ 97-98% ของที่ฮีโมโกลบินจะรับได้อยู่แล้ว การหายใจมากเกินไปจะมีผลต่อปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ โดยจะมีการระบายคาร์บอนไดออกไซด์ทิ้ง ทำให้คาร์บอนไดออกไซด์ในเลือดเหลือน้อยเกินไป คาร์บอนไดออกไซด์เป็น "ก๊าซเสีย" ก็จริงแต่ร่างกายต้องเก็บคาร์บอนไดออกไซด์ไว้ส่วนหนึ่งเพื่อควบคุมความเป็นกรด-ด่างในเลือดเพราะเมื่อก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ละลายน้ำจะเกิดกรดอ่อนๆ ที่เรียกว่า "กรดคาร์บอนิก" ดังนั้นเมื่อมีการหายใจมากเกินไป ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในร่างกายจะเหลือน้อยเกินไป ทำให้ความเป็นกรดของเลือดไม่พอจึงเกิดอาการต่างๆ ขึ้น ได้แก่

- รู้สึกแน่นๆหน้าอกเหมือนหายใจไม่เต็มอิ่ม
- ใจสั่น
- มือชาเท้าชา
- มึนศีรษะ

- ถ้าเป็นมากๆจะมีอาการมือเท้าเกร็งด้วย เมื่อเกิดอาการดังกล่าวโดยเฉพาะอาการหายใจไม่เต็มอิ่มผู้ป่วยจะรู้สึกไม่สบายและจะพยายามหายใจให้มากกว่าเดิมอาการต่างๆก็จะเป็นมากขึ้นเรื่อยๆ อาการต่างๆที่เกิดขึ้นทำให้รู้สึกไม่สบายแต่ไม่มีอันตรายเพราะเมื่อเป็นมากๆและปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์เหลืออยู่น้อยเกินไปเส้นเลือดในสมองจะหดตัวทำให้เลือดไปหล่อเลี้ยงสมองน้อยลงผู้ป่วยจะง่วงและหลับไป เมื่อหลับไปผู้ป่วยจะหายใจช้าลงเพราะปริมาณออกซิเจนในร่างกายมีมากมายและปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์เหลืออยู่นิดเดียวจึงไม่มีสิ่งกระตุ้นให้หายใจมาก เมื่อเวลาผ่านไปปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์จะค่อยๆถูกสะสมมากขึ้นๆเส้นเลือดในสมองก็จะค่อยๆขยายตัวส่งเลือดไปเลี้ยงสมองมากขึ้นผู้ป่วยก็จะค่อยๆตื่นขึ้นมาเอง

อาการประหลาดดังกล่าวบ้างก็เชื่อกันว่าเกิดจาก ผีเข้า ก็พาไปหาหมอไสยศาสตร์หรือพระรดน้ำมันต์ตามความเชื่อแบบดั้งเดิม แต่ก็น่าแปลกที่บางครั้งพิธีกรรมก็ได้ช่วยให้อาการทุเลาลงได้เพราะคนไข้มีความรู้สึกได้รับความสนใจจึงหายเครียด จึงทำให้อาการต่างๆหายไปได้เองอาการแสดงของโรคนี้ดูเหมือนร้ายแรง แต่จริงแล้วไม่มีอันตรายใดๆทั้งสิ้น ญาติควรจะเรียนรู้วิธีปฐมพยาบาลสืบหาสาเหตุและแก้ไขสาเหตุ เมื่อคนไข้รู้สึกสบายใจขึ้น (หายเครียด) ก็มักจะหายได้เอง

การรักษา

ผู้ป่วยเองสามารถทำให้อาการเหล่านี้หายเองได้โดยควบคุมการหายใจให้น้อยลงซึ่งมีหลายวิธีได้แก่

- การใช้ถุงกระดาษใบโตๆครอบปากครอบจมูกเวลาหายใจเพื่อให้หายใจเอาคาร์บอนไดออกไซด์กลับคืนไป
- การคลุมโปงหายใจในผ้าห่ม ใช้หลักการเดียวกันกับการครอบถุงกระดาษ
- การฝึกหายใจด้วยท้องโดยมุ่งความสนใจไปที่ท้องให้ท้องโป่งออกเวลาหายใจเข้าท้องแฟบลงเวลาหายใจออก
- การกลั้นหายใจ นับ 1-4 ในใจ แล้วจึงหายใจออก ทำซ้ำๆไปเรื่อยๆ
- การควบคุมลมหายใจด้วยการฝึกสมาธิ

สามวิธีนี้หลังเป็นการควบคุมการหายใจไม่ให้หายใจมากเกินไป วิธีการต่างๆที่กล่าวมาจะทำให้ร่างกายค่อยๆสะสมคาร์บอนไดออกไซด์ขึ้นมาทำให้อาการต่างๆค่อยๆหายไป ในบางครั้งถ้าผู้ป่วยไม่สามารถควบคุมตนเองให้หายใจน้อยๆได้แพทย์อาจให้ยาคลายกังวลเพื่อให้จิตใจสงบลงและหายใจช้าลงเองได้ยาที่ใช้อาจเป็นยาเกินหรือยาผิดก็ได้แต่ยาเกินจะสะดวกกว่าเพราะผู้ป่วย

สามารถกินเองที่บ้านได้และไม่ต้องมาโรงพยาบาลโดยไม่จำเป็น อาการเหล่านี้ทำให้รู้สึกไม่สบายเท่านั้นแต่ไม่มีอันตราย

วิธีฝึกหายใจอีกแบบหนึ่ง

1. กลั้นหายใจ นับ 1 ถึง 5 (ไม่ต้องหายใจลึก)
2. เมื่อนับถึง 5 แล้วให้หายใจออก พร้อมกับจินตนาการภาพตัวเองกำลังผ่อนคลาย
3. หายใจเข้าและออกช้า ๆ อย่างละประมาณ 3 วินาที ให้สังเกตว่าลมหายใจกระทบขอบในของจมูกขณะหายใจ พร้อมกับจินตนาการภาพตัวเองกำลังผ่อนคลายทุกครั้งที่หายใจออก (โดยรวมหายใจเข้าออก 10 ครั้ง ต่อนาที)
4. ทุก 1 นาที (หรือเมื่อหายใจครบ 1 ครั้ง) ให้กลั้นหายใจ นับ 1 ถึง 5 (ไม่ต้องหายใจลึก)
5. หลังจากนั้นเริ่มหายใจเข้าและออกช้า ๆ อย่างละประมาณ 3 วินาที ดังเดิม

การดูแลรักษาตนเอง

คนที่มืออาการหายใจหอบลึกพร้อมกับอาการมือเท้าเกร็ง หากแน่ใจว่าเป็นจากอาการกลุ่มอาการหายใจเกินเนื่องจากความเครียด ก็ควรให้การดูแลรักษาดังนี้ ญาติหรือคนใกล้ชิดควรทำความเข้าใจและสืบหาสาเหตุของการขัดใจ แล้วหาทางแก้ไขไปตามเหตุผลอันเหมาะสม ควรปลอบและให้กำลังใจคนไข้แต่ก็ไม่เอาใจหรือ ตามใจคนไข้จนเกินเหตุไม่ต้องตกอกตกใจต่ออาการที่เกิดขึ้น คนไข้เพราะจะไม่มีอันตรายทั้งสิ้น แก้ไขอาการด้วยการให้คนไข้สูดดมแอมโมเนียโดยเอาผ้าชุบแอมโมเนียจุ่มที่จมูกคนไข้ติดต่อกันซัก 10-15 นาทีความอุ่นของแอมโมเนียอาจทำให้คนไข้กลั้นหายใจซึ่งจะแก้ไขปฏิกิริยาลูกโซ่ที่เกิดขึ้นให้กลับสู่สมดุลตามปกติ ทำให้อาการมือเท้าจับเกร็งหายเป็นปกติได้เอง ถ้ายังไม่ได้ผลและแน่ใจว่าไม่เกิดจากสาเหตุอื่น ก็ควรใช้กระดาษทำเป็นรูปกรวยเปิดรูตรงปลายกรวยไว้ประมาณ 0.5-1.0 เซนติเมตร แล้วเอาปากกรวยครอบตรงปากและจมูกของคนไข้ให้คนไข้หายใจในกรวยกระดาษนี้นาน 10-15 นาที เพื่อนำเอาก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์กลับคืนสู่กระแสเลือดจะช่วยให้เลือดลดความเป็นด่างลง และแคลเซียมในเลือดกลับสู่ระดับปกติ ซึ่งจะทำให้มือเท้าหายเกร็งในที่สุดควรหาทางป้องกันด้วยการเสริมสร้างสุขภาพจิตของคนไข้ และฝึกให้คนไข้รู้จักเผชิญกับปัญหาต่างๆ ให้ดีขึ้นรวมทั้งปรับสภาพแวดล้อม (ครอบครัว และคนรอบข้าง) ที่อาจเป็นต้นเหตุของปัญหาการขัดใจของคนไข้

จิตใต้สำนึก (Unconscious)

จิตใต้สำนึก (Unconscious) แบนด์เลอร์ และกรินเดอร์ (Bandler & Grinder, 1981 cited in O' Connor & Seymour, 1993, pp. 118-119; Villar, 1997, pp. 15-16) กล่าวว่า ความเป็นมนุษย์นั้นมีอยู่ 2 ส่วน คือ จิตสำนึกและจิตใต้สำนึก จิตสำนึกจะอยู่ที่สมองส่วนที่เด่นซึ่งรับผิดชอบต่อกระบวนการและการกระทำที่บุคคลตัดสินใจหรือตั้งใจกระทำ (ร้อยละ 90 ของคนที่ถนัดขวาจะอยู่

ที่สมองซีกซ้าย) ในสมองซีกซ้ายจะสร้างสรรค์ข้อมูลในการวิเคราะห์ ให้เหตุผล ส่วนจิตใต้สำนึก จะอยู่ที่สมองที่ไม่เด่นคือสมองซีกขวาซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัญชาตญาณ คนตรี การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ มีความสามารถเกี่ยวกับการรับรู้ความหมาย หรือภาษาที่มีความหมาย ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน จิตใจของมนุษย์เปรียบเสมือนภูเขาน้ำแข็งที่ลอยอยู่ในทะเล ส่วนที่เป็นจิตสำนึก จะเป็นส่วนที่โผล่พ้นผิวน้ำ จิตใต้สำนึกเป็นส่วนที่จมอยู่ใต้น้ำซึ่งเป็นส่วนที่ใหญ่ที่สุดของจิตใจมี หน้าที่ควบคุมกลไกอัตโนมัติของร่างกาย นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าการทำงานของจิตใจระดับจิตใต้ สำนึกสัมพันธ์กับกลไกการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติที่ควบคุมเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของ ร่างกาย เช่น ระบบหมุนเวียนโลหิต ระบบการทำงานของต่อมต่าง ๆ ของร่างกาย การควบคุม อุนหภูมิ เป็นต้น และเป็นคลังเก็บความทรงจำต่าง ๆ ที่เราได้เคยสัมผัส และจะบันทึกทุก ๆ สิ่ง ที่ ผ่านเข้ามาในการรับรู้ รายละเอียดต่าง ๆ ในความทรงจำ เราอาจจะลืมเลือนได้ในระดับจิตสำนึกแต่ ในระดับจิตใต้สำนึกจะยังอยู่ครบถ้วน จิตใต้สำนึกของคนเรามีความสำคัญมากต่ออารมณ์และ พฤติกรรม ของมนุษย์ ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใต้สำนึกจะมีส่วนในการกำหนดนิสัยใจคอ อารมณ์และ พฤติกรรมของบุคคล แต่โดยปกติความเชื่อของคนเราในจิตใต้สำนึกไม่สามารถแสดงออกมาได้ เนื่องจากถูกควบคุมไว้ด้วยจิตสำนึกโดยอาจจะเป็นความเชื่อที่ผิด สามารถกล่าวได้ว่าความคิด ความเชื่อในระดับจิตใต้สำนึกจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกภายใต้จิตสำนึก บ่อยครั้งที่บางสิ่งที่อยู่ในจิตใต้สำนึกถูกแสดงออกมาในรูปแบบของความฝัน หรือเป็นพฤติกรรมที่ ต้องอาศัยการตีความ (ครองขวัญ ไชยธรรมสถิต, 2542, หน้า 40-41)

พลังของจิตใต้สำนึก ตลอดชีวิตของมนุษย์ได้เก็บเกี่ยวข้อมูลจากทุก ๆ ประสบการณ์ หรือสิ่งที่พบเห็นแล้วเก็บไว้และนำออกมาใช้เมื่อจำเป็น แต่เนื่องจากจิตสำนึกมีข้อจำกัดและมี กระบวนการต่าง ๆ ขวางกั้นไว้อาจจะทำให้เกิดความล้มเหลวในการเก็บข้อมูล หรืออาจกล่าวได้ว่า ข้อมูลจำนวนมากจะถูกกลบเกลื่อนไปโดยจิตสำนึก แต่จิตใต้สำนึกนั้นเก็บข้อมูลทั้งหมดไว้โดย ปราศจากการรบกวนจากข้อจำกัดต่าง ๆ เมื่อจิตใต้สำนึกได้รับการกระตุ้นส่วนที่ถูกเก็บไว้จะแสดง ปฏิกริยาและนำเสนอข้อมูลออกมา ดังนั้นจิตใต้สำนึกจึงมีพลังและรู้ความต้องการ มีความสามารถ มากกว่าจิตสำนึก (Villar, 1997 , pp. 17-18) จิตใต้สำนึกเป็นแหล่งรวมความรู้มหาศาลของมนุษย์ เป็นแหล่งพลังที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตและทำงานตลอดเวลา (ไชย ณ พล อัครศุภเศรษฐ์, 2541, หน้า 101) ในขณะที่บุคคลใส่ความคิดที่มีคุณค่าในสมองซึ่งปกติทำโดยจิตสำนึก แต่ถ้าใช้จิตใต้สำนึกจะ สามารถทำได้ดีกว่าเดิม 2-3 เท่า ในสิ่งที่เป็นผลสำเร็จ ประสิทธิภาพ สุขภาพ ความสุข และการทำ ให้สมบูรณ์ บางครั้งจิตสำนึกจัดการกับเรื่องต่าง ๆ ได้ ก็เพราะความกลัวหรือความคิดเชิงเหตุผลที่ มีอยู่ ดังนั้นบางเวลาที่บุคคลจะหยุดกระบวนการเหล่านี้ของจิตสำนึก ให้เป็นหน้าที่ของจิตใต้สำนึก แทนซึ่งทำได้โดยใช้กระบวนการผ่อนคลาย การช่วยเหลือของจิตใต้สำนึกจะเกิดขึ้นเมื่ออยู่ในภาวะ ผ่อนคลายหรือภวังค์ (Trance) คำตอบของสถานการณ์ที่ไม่สามารถหยั่งรู้ซึ่งมนุษย์ต้องใช้พลังอย่าง มากในการหาคำตอบหรือแก้ปัญหา แต่ปัญหาต่าง ๆ สามารถแก้ไขได้เมื่อเขาคิดถึงปัญหาในขณะที่

อาบน้ำหรือเวลาที่เกือบจะหลับ ตัวอย่างเช่น จากประสบการณ์ “Eureka” ของอาร์คิมิดีส (Archimedes) เกิดขึ้นขณะที่นอนในอ่างอาบน้ำ

สภาวะทางจิตของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง (Villar, 1997 , pp. 17-18) คือ เมื่อบุคคลเปลี่ยนสภาวะของโลกภายนอก ทั้งโลกก็จะเปลี่ยนไปด้วย (หรือดูเหมือนจะเปลี่ยน) บุคคลมักรับรู้อารมณ์มากกว่าที่จะรับรู้ต่อร่างกาย ท่าทางกริยาและรูปแบบการหายใจของตนเอง มีบ่อยครั้งที่อารมณ์อยู่นอกเหนือจากการควบคุมของจิตสำนึก มนุษย์จะเห็นเฉพาะส่วนยอดของภูเขาน้ำแข็งทำให้มองไม่เห็นลักษณะทางกายและกระบวนการคิดซึ่งจมอยู่ใต้น้ำน้ำแข็งและเป็นส่วนที่รองรับอารมณ์อยู่ ส่วนของภูเขาน้ำแข็งที่จมอยู่มีถึง 9 ใน 10 ส่วน ความพยายามที่จะมีอิทธิพลอยู่เหนืออารมณ์โดยไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องที่ไร้ประโยชน์เช่นเดียวกับความพยายามที่จะให้ภูเขาน้ำแข็งหายไป โดยการมองเห็นเฉพาะส่วนยอดของภูเขามักบ่อยครั้งที่บุคคลทำได้ง่าย ๆ โดยการใช้จ่ายหรือ ใช้จ่ายเงินจนหมดจนได้กำไรไม่ทำให้พอใจขึ้นมา มนุษย์มักให้จิตใจเป็นผู้นำ ร่างกายเป็นผู้นับตาม ดังนั้นอารมณ์ที่ทำงานเป็นนิสัยและเป็นพฤติกรรมเฉพาะตนของมนุษย์ ก็เนื่องมาจากว่าบุคคลไม่ได้สังเกตว่าอารมณ์มีผลต่อกายมากเพียงใด จิตได้สำนึกเปรียบเสมือนห้องเก็บของขนาดใหญ่ภายในจิตใจของเรา ซึ่งไม่มีอะไรที่จะสูญหายไป เราสามารถจดจำเหตุการณ์ที่มีความสุขในอดีตได้เป็นอย่างดี แต่เหตุการณ์ใดที่ทำให้เรามีความรู้สึกเจ็บปวด หรือเสียใจเราก็มีแนวโน้มที่จะลืมเหตุการณ์นั้น แต่จริง ๆ แล้วในใจของเราไม่เคยลืมเหตุการณ์นั้นเลย เราจะเก็บไว้ในความทรงจำของเราตลอดเวลาบางครั้งอาจปรากฏออกมาในรูปของความฝัน หรือทำให้บุคคลนั้นแสดงบุคลิกที่ผิดปกติออกมาทำให้มองดูเหมือนกับเป็นคนประสาทหรือมีปัญหาอยู่ภายในจิตใจ ซึ่ง ฟรอยด์กล่าวว่า “การเก็บกดความรู้สึกเป็นสาเหตุที่ทำให้คนเราเกิดปัญหาทางจิตใจ และเกิดอาการป่วยทางกายขึ้นมาได้”

ผลของการอดนอน

การนอนหลับ คือ สภาวะทางร่างกายขณะไม่มีสติสัมปชัญญะเป็นธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคนคืนแล้วคืนเล่า แม้ว่าจะให้มนุษย์อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีแสงสว่างสม่ำเสมอ ไม่มีสัญญาณใดๆ บ่งบอกเวลากลางวันหรือกลางคืนก็ตามการง่วงหลับและการตื่นขึ้นก็จะยังสามารถเกิดขึ้นได้โดยอัตโนมัติ

โดยทั่วไปเรามักเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนต้องการนอนหลับพักผ่อน 7 - 9 ชั่วโมงจึงเพียงพอ แต่ความเป็นจริง มีคนจำนวนไม่น้อยที่ต้องการนอนน้อยกว่านี้ก็ทำให้สดชื่นได้ สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในช่วงกลางวัน ได้เป็นปกติ แต่ก็มีคนจำนวนไม่น้อยที่ต้องการนอน มากกว่า 8 ชั่วโมงจึงจะพอ ในทารกแรกเกิดพบว่าเด็กนอนได้เกือบตลอดทั้งวัน ยกเว้นช่วงที่ตื่นขึ้นมากินนม

เมื่ออายุได้ 1 ขวบ เวลา นอนและเวลาตื่นจะเท่าๆ กันคือ 12 ชั่วโมง ในเด็กโตความต้องการนอนจะลดเหลือประมาณ 10 ชั่วโมง ในวัยรุ่นและผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ต้องการการนอน 7-8 ชั่วโมง บางคนนอนน้อยกว่านี้ (< 6 ชั่วโมง) และ บางคนมากกว่านี้ (>9 ชั่วโมง) เช่น อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ นอนหลับมากกว่า 10 ชั่วโมงในแต่ละคืน แต่วิกเตอร์ ฮิวโก และวินสตัน เชอร์ชิลล์ ไม่นอนเกิน 5 ชั่วโมงต่อคืน การนอนจะเริ่มลดระยะเวลาลง เมื่อคนเราอายุมากขึ้น ในผู้สูงอายุเวลาการนอนกลางคืนจะลดลง ตื่นบ่อย และมักนอนกลางวัน ดังนั้นมนุษย์แต่ละคนต้องการการนอนไม่เท่ากัน นอนเท่าไรถึงจะเพียงพอจึงขึ้นอยู่กับความรู้สึก เฉพาะตัวที่ทำให้สดชื่น และกระปรี้กระเปร่าพร้อมที่จะทำงานในวันใหม่ได้อย่างเต็มที่ การนอนหลับสำคัญกว่าที่เราคิดถึงแม้มนุษย์จะนอนหลับไปแล้วก็แล้วแต่ การนอนหลับเป็น กิจกรรมที่เข้าใจยากที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์ ทั้งที่ช่วงการนอนหลับเป็นช่วงที่อันตรายที่สุด เพราะการรับรู้โลกภายนอก และความสามารถในการป้องกันตนเองจะลดลงอย่างมาก ปลาโลมาซึ่งต้องขึ้นมาหายใจที่ผิวน้ำเป็นระยะๆ ยังนอนหลับ โดยที่มีสมองอีกซีกหนึ่งตื่นอยู่เสมอ การศึกษาของมูลนิธิการนอนหลับแห่งชาติ (National sleep foundation) สหรัฐอเมริกาพบว่า 21% ของ ประชาชนอเมริกันมีปัญหาเกี่ยวกับการนอนหลับ จนถึงขั้นมีปัญหาง่วงนอน และรบกวนความสามารถในการทำงานช่วงกลางวันอย่างน้อย 2-3 วัน ต่อสัปดาห์ และที่น่าตกใจคือ 17% ของชาวอเมริกันเคยงีบหลับขณะขับรถในช่วงปี ที่ผ่านมา โดยที่ 1-3% ของอุบัติเหตุทางรถยนต์มาจากความง่วงนอนของคนขับ จากหลายสาเหตุทั้ง การอดนอนจากการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่น การทำงานเป็นผลัด โดยเฉพาะกะกลางคืน การดื่มสุราและ การใช้ยาที่มีส่วนกดระบบประสาท เช่น ยาแก้หวัดบางชนิด และโรคที่รบกวนการนอน

เมื่อคนเราอดนอนจะทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ เพราะเกิดความไม่สมดุลในร่างกายและจิตใจ เช่น หงุดหงิด อารมณ์แปรปรวน ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม เกิดปัญหาการมองเห็น เช่นอาการร้อนในลูกตา แสบตา เห็นภาพผิดปกติ หรือประสาทหลอน (หลังอดนอน 3 วัน) บางคนมีอาการเหมือนเข็มแทงที่มือ และเท้า และจะไวต่อความเจ็บปวดมาก การอดนอน คือ การนอนไม่เพียงพอทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จะทำให้เกิด “หนี้การนอน (Sleep debt)” ซึ่งจะได้รับการชดเชยเสมอในการนอนหลับคืนถัดไป ถ้าเราอดนอนมากเกินไปหรืออดนอน ค่อนข้างน้อยแต่หลายคืนติดต่อกัน มันจะสะสมจนเกิดความง่วงจนไม่สามารถฝืน และอาจหลับในได้ ในเวลาต่อมา ช่วงที่เราง่วงหรือหลับใน เป็นช่วงที่ความสามารถในความจำ การตัดสินใจ การทำงาน ประสานกันของกล้ามเนื้อลดลงจนขาดหายไป และนำไปสู่อุบัติเหตุต่างๆ ได้ง่ายที่สุด จากบทความของ รศ.นพ.วิเชียร มงคลศรีตระกูล (2552) กล่าวถึงรายงานวิจัยความรู้เกี่ยวกับผลกระทบของการอดนอนซึ่ง ศาสตราจารย์เจอร์เกน ซัลเลย์ นักวิจัยพฤติกรรมการนอนหลับ วิทยาลัยแพทยรีเจนส์เบิร์กเปิดเผยว่า การอดนอนส่งผลกระทบต่อร่างกาย 2 ประการ ประการแรกทำให้โง่ เมื่อนอนน้อยจะทำให้ประสิทธิภาพการจดจำลดลง ประการต่อมาทำให้เจ็บป่วยได้ง่าย เพราะการอดนอนส่งผลเสียต่อ

หัวใจ ระบบไหลเวียนเลือดกระเพาะและลำไส้ นอกจากนั้น ขณะที่เรานอนหลับร่างกายจะปล่อยฮอร์โมนลดความอยากอาหารออกมา แต่การปล่อยฮอร์โมนดังกล่าวจะถูกขัดขวางหากเรานอนไม่เต็มที่ ดังนั้น เราจึงรู้สึกหิวบ่อย ซึ่งเป็นสาเหตุให้คนนอนส่วนมากน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น จึงส่งผลให้ระดับน้ำตาลในเลือดเพิ่มสูงขึ้นและควบคุมยากซึ่งเกือบจะเป็นเหมือนโรคเบาหวาน อีกทั้งยังส่งผลต่อเม็ดเลือดขาวและกลไกการตอบสนองภูมิคุ้มกันต่างๆของร่างกายทำให้เจ็บป่วยง่ายเมื่อเจอเชื้อที่สำคัญโรคการนอนไม่พออาจส่งผลร้ายแรงถึงขั้นเพิ่มความเสี่ยงต่อโรคมะเร็ง ทำให้วงจรการหลั่งฮอร์โมนแปรปรวนได้อีกด้วย ผลการวิจัยยังพบว่าการนอนยังมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคนเราด้วยอย่างชัดเจน หากเรานอนหลับไม่เพียงพอจะมีผลต่อการทำงานของสมอง จะเชื่องช้าตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ไม่ดีเท่าที่ควร การตัดสินใจผิดพลาด ได้มีการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา ทำในแพทย์ประจำบ้านที่จะต้องทำงานอยู่เวรตอนกลางคืน อดหลับอดนอนเป็นประจำ โดยศึกษาจากการใช้เครื่องทดสอบการขับชี้ยานพาหนะ (Simulator driving test) ในช่วงที่ทำงานไม่หนัก (ทำงาน 44 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) เปรียบเทียบกับช่วงที่ทำงานหนัก ต้องมีการอยู่เวรถี่ และต้องอดนอนบ่อย (ทำงาน 80-90 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) ในขณะนี้อาจจะได้หรือไม่ได้ดื่มแอลกอฮอล์ ผลการทดสอบพบว่าช่วงที่ทำงานหนักอดนอนจะมีการตอบสนองที่ช้าลงกว่าช่วงที่ทำงานเบาๆ ถึงประมาณ 7% และมีความผิดพลาดของการตัดสินใจมากกว่าถึง 40% มีการขับที่ไม่อยู่ในช่องทางที่ถูกต้องมากกว่าช่วงไม่อนนอน 27% มีการขับที่ความเร็วไม่คงที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลามากกว่า 71% เมื่อเปรียบเทียบกับในช่วงที่พักผ่อนอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังมีการทดสอบช่วงที่ไม่อนนอนแต่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ให้ได้ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดที่ความเข้มข้น 0.4-0.5 เทียบกับช่วงที่ทำงานหนักอดนอน (แต่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์) พบว่าช่วงที่อดนอนมีการขับชี้ที่ความเร็วไม่สม่ำเสมอ เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สูงมากกว่าถึง 29% แต่อย่างไรก็ตามอัตราการเกิดอุบัติเหตุใกล้เคียงกัน การอดนอนเพียงไม่กี่คืน ทำให้ประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านความรู้สึกผิดชอบชั่วดีด้อยประสิทธิภาพลงได้เช่นกัน สถาบันวิจัยวอลเตอร์ริด สังกัดกองทัพบกสหรัฐพบว่า ทหารที่อดนอนมา 2 คืน จะมีปัญหาในการตัดสินใจเกี่ยวกับสถานการณ์ที่มีอารมณ์ความรู้สึกมาเกี่ยวข้อง จากเดิมที่ทราบกันคืออยู่แล้วว่า การอดนอนจะส่งผลเสียต่อสมาธิและความจำ บางคนนอนหลับเพียงวันละ 3 ชั่วโมงก็รู้สึกว่ายาวพอ ขณะที่บางคนต้องนอนมากถึงวันละ 11 ชั่วโมง นักวิจัยทดลองให้ทหารสุขภาพแข็งแรง 26 นาย ตัดสินว่า การกระทำบางอย่างมีความเหมาะสมหรือไม่ มีตั้งแต่การกระทำที่ส่งผลต่อผู้อื่นเล็กน้อย ไปจนถึงผลร้ายแรง ทหารส่วนใหญ่รู้สึกว่าตัดสินใจยากขึ้นหลังจากอดนอนมานานติดต่อกัน 53 ชั่วโมง บางคนถึงกับเปลี่ยนทัศนคติเรื่องความเหมาะสมไปจากเดิม มหาวิทยาลัยลาโยโรจได้พบว่า การอดนอนมีผลกับการฟื้นตัวของสมองส่วนหน้าที่เรียกว่า คอร์เทกซ์ การนอนไม่พอทำให้การพูด, ความจำและสิ่งใหม่ๆ, ความยืดหยุ่นในความคิด, ทั้งหมดนี้จะบกพร่อง การฟื้นตัวเน้นความเป็นมืออาชีพที่สำคัญการตัดสินใจที่ต้องทำขณะที่เรานอนไม่พอ แพทย์ฝึกหัดทำงานมากเกินไปจะมีปัญหาการนอนไม่เพียงพอ อาการ

ทางกายภาพของความง่วงนอนสามารถกลับเคลื่อนไหวได้ทันทีด้วยกาเฟล็กแก้ว, แต่กาเฟไม่สามารถฟื้นฟูการกระตุ้นสมองที่ได้มากเกินไปได้, ซึ่งเกิดขึ้นเพื่อเตือนให้จับสัปดาห์เท่านั้นเอง เวลาในการนอนแทนที่ด้วยการทำลายไปของสมองส่วนคอร์เทกซ์ของส่วนหน้าโดยเฉพาะ, ความคิดส่วนของสมองสนองตอบการทำกิจกรรม เช่นการพูด, ความทรงจำชั่วคราว และสิ่งใหม่ๆ, และความยืดหยุ่นทางความคิดในปัญหา-การแก้ไข การนอนมีประโยชน์มากที่สุดต่อสมอง (คอร์เทกซ์) ส่วนหน้า และบริเวณนี้ของสมองเป็นส่วนแรกที่อ่อนแอเมื่อนอนไม่พอ การวิจัยเกี่ยวกับการนอนมีมากมายที่แสดงให้เห็นนับศตวรรษมาแล้ว ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานทฤษฎีของหน้าที่ กลไก และแม้แต่เชื่อมต่อกับระบบภูมิคุ้มกัน

การรับรู้บรรยากาศในพิธี

การรับรู้บรรยากาศในพิธี หมายถึง การตีความหรือแปลความหมายบรรยากาศของพิธีกรรม โดยมีปัจจัยทางจิตบางประการเข้ามาเกี่ยวข้องกับการตีความพิธีกรรมเหล่านั้น เช่น ความคิดความเข้าใจ ความเชื่อ อารมณ์ความรู้สึก ทักษะคิด เป็นต้น และภายหลังจากที่รับรู้แล้ว ก็จะแสดงพฤติกรรมตอบโต้ออกไปตามการรับรู้

การเจ็บป่วยเป็นกลุ่ม ซึ่งสาเหตุของอาการเกิดจากด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ชัก เกร็ง กล้ามเนื้อ หายใจถี่ แน่นหน้าอก เป็นลม หมดกำลัง ฯลฯ ส่วนอาการทางจิตใจ เช่น หัวใจร้อง ตกใจ กลัว หวาดผวา พุดเพื่อ ถ้าเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ก็อาจบอกได้ว่าเป็นทำทางหรืออาการคล้ายคนถูกผีเข้านั่นเอง บางรายเห็นภาพหลอน แสดงกิริยาก้าวร้าวออกมา พฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นพร้อมๆ กัน หรือในเวลาใกล้เคียงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปจนถึงกลุ่มใหญ่ๆ เมื่อใดที่คนหนึ่งเกิดอาการขึ้นก็เสมือนหนึ่งว่าเป็นตัวกระตุ้น “อารมณ์ร่วม” ของคนข้างเคียงในกลุ่มให้แสดงออกตามๆ กันไป เป็นปฏิกิริยาลูกโซ่ คล้ายๆ “คิดเชื่อ” หรือ “ระบาด” (สิรินทิพย์ ผอมน้อย, 2552) อาการดังกล่าวอธิบายด้วยกระบวนการรับรู้บรรยากาศในพิธี ดังนี้

1. การตีความโดยอาศัยความคิดความเข้าใจ กล่าวคือ การยึดมั่นอยู่กับชนบประเพณีเก่าๆ ซึ่งมีความเชื่อเรื่อง ผี วิญญาณและไสยศาสตร์ค่อนข้างสูง เช่น เชื่อในพลังอำนาจของบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว “ตายายมโนราห์” “หมอคู่ร่างทรง” “พลังอำนาจลี้ลับ” เป็นต้น และสังคมไทยนั้นมักปลูกฝังหรืออบรมเลี้ยงดูเด็กและสตรีแบบให้สมยอม คือ ต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่ ระมัดระวังมารยาท ต้องควบคุมตนเองตลอดเวลา การแสดงออกหรือแสดงความคิดเห็นสามารถทำได้ยาก เป็นต้น ซึ่งสถานะเหล่านี้ก่อให้เกิดความยากลำบากในการปรับตัวและพัฒนาไปเป็นความเครียดได้ ทั้งนี้ประเภทของความเชื่อตามแบบของสังคมไทย จากการศึกษาพบว่า สังคมไทยมีความเชื่อที่หลากหลาย หากจะแบ่งประเภท อาจแบ่งออกได้เป็น 7 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1. ความเชื่อเกี่ยวกับลัทธิและศาสนา เช่น เชื่อในเรื่องการทำสมาธิเพื่อรักษาโรค เชื่อในพลังอำนาจของพระเจ้า เชื่อในเรื่องนรก-สวรรค์ เชื่อในเรื่องบาป-บุญ คำพ่อแม่ชาติน้ำปากจะเท่าไร เป็นต้น

2. ความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ ผีสงเทวดา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น เชื่อในเรื่องคาถาอาคม การทำเสน่ห์ การเสกตะปูเข้าท้อง การสะเดาะเคราะห์ เชื่อในเรื่องผีบ้านผีเรือน ผีปอบ ผีแม่หม้าย หรือเชื่อในเรื่องเครื่องรางของขลัง บันไฟพญานาค หรือสิ่งที่มีปาฏิหาริย์ต่างๆ

3. ความเชื่อเกี่ยวกับโหราศาสตร์ โหงวเฮ้ง และดวงจัญ เช่น เชื่อในเรื่องของการดูดวงชะตา ดูลายมือ เชื่อในเรื่องบุคลิกลักษณะสัมพันธ์กับชีวิต หรือสิ่งแวดล้อมที่ทำงานและที่อยู่อาศัยสัมพันธ์การดำเนินชีวิต

4. ความเชื่อเกี่ยวกับโชคลางและฤกษ์ยาม เช่น เชื่อในเรื่องของการไม่ตัดผมในวันพุธ การไม่เดินทางไกลถ้าจิ้งจกตก หรือ การหาฤกษ์ยามสำหรับการทำงานมงคลต่างๆ

5. ความเชื่อเกี่ยวกับความฝันและคำทำนายฝัน เช่น เชื่อว่าถ้าฝันว่าเห็นงู จะได้เนื้อคู่ ถ้าฝันว่าฝันหัก ญาติผู้ใหญ่จะเสียชีวิต ฝันเห็นคนตาย จะเป็นการต่ออายุ

6. ความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมต่างๆ เช่น การแห่นางแมวขอฝน การทำบุญขึ้นบ้านใหม่ งานบุญต่างๆ

7. ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำและสิ่งที่ไม่ควรทำ เช่น ห้ามนอนหันหัวไปทางทิศตะวันตก เอาไม้กวาดตีกันชีวิตจะไม่เจริญ กินข้าวเกลี้ยงจานจะได้แฟนสวยหรือหล่อ ห้ามปลูกต้นลำทมม ระกำ ไว้ในบ้าน ให้ปลูกต้นมะยม มีคนนิยมชมชอบ ปลูกขนุน จะทำให้มีผู้สนับสนุน คำจูน

ความเชื่อเป็นวัฒนธรรมที่ตอบสนองต่อสัญลักษณ์ที่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งในแต่ละวัฒนธรรมจะประกอบด้วยประเพณี การปฏิบัติที่แตกต่างกันไปและในการปฏิบัติสิ่งใดก็ตามบ่อยครั้งที่พบว่าเป็นผลมาจากความเชื่อ แม้ว่าการกระทำหรือพฤติกรรมอาจจะไม่ได้มีสาเหตุมาจากความเชื่อแต่เพียงอย่างเดียว แต่อย่างน้อยที่สุดการกระทำหรือพฤติกรรมนั้น ก็มักจะมีแนวโน้มที่จะเกี่ยวข้องกับความเชื่อบางอย่างอยู่เสมอ

2. **บุคลิกภาพและอารมณ์ของผู้ที่อยู่ในพิธี** โดยทั่วไปคนที่มีบุคลิกภาพไม่ค่อยมั่นคงเท่าใดนัก เปราะบาง อ่อนไหวง่าย อดทนต่อแรงกดดันหรือความขัดแย้งได้น้อย เกิดความคับข้องใจได้ง่าย ถูกชักจูงและอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ชอบเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่น มีความยากลำบากในการปรับตัว

3. **พฤติกรรมตอบสนอง** การที่มีความคิดความเชื่อลักษณะเดียวกัน มาอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมคล้ายคลึงกันไป และเสมือนหนึ่งว่าเป็นปัจจัยสนับสนุนและส่งเสริมให้ความคิดความเชื่อที่มีอยู่นั้นเป็นเรื่องที่มีอยู่จริงและเป็นความเชื่อที่ถูกต้อง โดยทั่วไปคนเราจะเปรียบเทียบลักษณะของตนเองกับลักษณะของผู้อื่น และเปรียบเทียบความรู้สึก

นึกคิดของตนเองกับความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น กระบวนการเปรียบเทียบเช่นนี้เรียกว่า การเปรียบเทียบทางสังคม (Social comparison) โดยการเปรียบเทียบกับผู้อื่น คนเราก็จะเกิดการประเมินลักษณะของบุคคลต่าง ๆ รวมทั้งตนเอง และเกิดการรับรู้ความรู้สึกนึกคิดของคนส่วนใหญ่เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งๆ ว่าเป็นอย่างไร และแตกต่างจากของตนเองอย่างไร หากพบความแตกต่างระหว่างความรู้สึกนึกคิดของตนเองกับความรู้สึกนึกคิดของคนส่วนใหญ่ในกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ด้วย คนเรามีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงความรู้สึกนึกคิดของตนเองให้ใกล้เคียงกับความรู้สึกนึกคิดของคนส่วนใหญ่ในกลุ่ม (Festinger, 1954)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้บรรยากาศในพิธี

พิมทอง แจกจันทิก และคนอื่นๆ (2550) ศึกษาการเกิดอุปทานหมู่ (เป็นลม เกร็ง) ในนักเรียนหญิงโรงเรียนขยายโอกาสแห่งหนึ่งในพื้นที่ จังหวัดยโสธร จำนวน 8 ราย ผลการศึกษาพบว่า สิ่งกระตุ้นให้เกิดอาการ คือ เห็นเพื่อนมีอาการและได้ยินข่าวว่าเพื่อนมีอาการร้อยละ 38.00 และ 38.00 การระบาดของโรคทางจิตมักพบได้บ่อยในโรงเรียน หมู่บ้าน ในโรงงาน ซึ่งจะถูกเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องภูตผี ไสยศาสตร์ เทพ เมื่อเกิดเหตุการณ์ สิ่งสำคัญที่ต้องทำอย่างรีบด่วน คือ ควบคุมไม่ให้เกิดการแพร่ระบาด โดยชุมชนมีส่วนร่วม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ผู้เชี่ยวชาญควรเป็นผู้ให้ความรู้และชี้แนะวิธีการ สอบสวนโรคทางระบาดวิทยา ทักษะที่เหมาะสม แก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขทุกระดับในพื้นที่ และวิธีการจัดการร่วมกับชุมชนเมื่อเกิดเหตุการณ์

บุญเรียง ชูชัยแสงรัตน์ และคนอื่นๆ (2547) ศึกษา เรื่อง อุปทานหมู่ : กรณีอาการชักเกร็งของนักเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยการศึกษาข้อมูลการเจ็บป่วยจากบันทึกการเจ็บป่วยของโรงพยาบาล สัมภาษณ์ครูผู้บริหาร ครูอนามัยและผู้ปกครอง ทำกลุ่มบำบัดนักเรียนโดยนักจิตวิทยา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีอาการชักเกร็งประกอบด้วยเพศชาย 1 ราย เพศหญิงจำนวน 4 ราย กำลังเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 1 ราย ชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 4 ราย ทั้ง 5 ราย มีโรคประจำตัวคือ Temporal epilepsy and depress ไม่มั่นใจในตัวเอง ขาดความอบอุ่นในครอบครัว และขาดการยอมรับจากเพื่อน สาเหตุที่ทำให้ชักเกร็งเนื่องจาก มีความขัดแย้งทางอารมณ์ เครียด โกรธ น้อยใจ มี Seconagoin มีคนอยู่ด้วยรู้สึกปลอดภัย ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะว่า ควรหลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้นภายในและภายนอก หากิจกรรมสนุกๆ ทำ สวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิ เสริมความมั่นใจให้ตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาและเชิงจิตวิญญาณของอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์ต่อความเสี่ยงในการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ และ (3) เพื่อประเมินสุขภาวะจิตของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญโดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยเป็นดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งเข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญของสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง จำนวน 4,098 คน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่เกิดอาการและไม่เกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมในระหว่างเข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ จำนวน 420 คน จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามหลักการคำนวณของ Yamanae (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จาก 14 คณะ สถาบันและวิทยาลัย แห่งละ 30 คน โดยแบ่งเป็นผู้หญิง 15 คน ผู้ชาย 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
2. แบบสอบถามการรับรู้เหตุการณ์ในพิธีบายศรีสู่ขวัญ
3. มาตรวัดทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม
4. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบ TA
5. มาตรวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดู
6. มาตรวัดความเชื่ออำนาจภายในตน
7. มาตรวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย

การพัฒนาเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
2. แบบสอบถามการรับรู้เหตุการณ์ในพิธีบายศรีสู่ขวัญ
3. มาตรวัดทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม
4. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบ TA
5. มาตรวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดู
6. มาตรวัดความเชื่ออำนาจภายในตน
7. มาตรวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับเพศ คณะ ภูมิลำเนา ประสบการณ์การอยู่หอพัก ชั่วโมงการนอนตามปกติ ชั่วโมงการนอนในคืนก่อนร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ ประวัติการรับประทานยา ประวัติการมีโรคประจำตัว การเห็นหรือไม่เห็นอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ การเกิดอาการหรือไม่เกิดอาการ เกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญ ประวัติการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมของผู้ตอบแบบสอบถาม ประวัติการเข้าร่วมพิธีกรรมที่มีลักษณะคล้ายกับพิธีบายศรีสู่ขวัญของมหาวิทยาลัย ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมพิธีกรรมในลักษณะนี้ของมหาวิทยาลัยในอนาคตต่อไป

2. แบบสอบถามการรับรู้เหตุการณ์ในพิธีบายศรีสู่ขวัญ

แบบสอบถามการรับรู้เหตุการณ์ในพิธีบายศรีสู่ขวัญประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ ความรู้สึกและระดับของความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ในพิธีบายศรีสู่ขวัญ

3. มาตรวัดทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม

มาตรวัดทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือมาตรวัดทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะหรือวิชาเอก ส่วนที่สองคือมาตรวัดทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรวัดทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะหรือวิชาเอกประกอบด้วยข้อคำถาม 22 ข้อ ส่วนมาตรวัดทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยประกอบด้วยข้อคำถาม 22 ข้อ ทั้ง 2 มาตรวัดมีลักษณะเป็นแบบ semantic differential scale

3.1 ขั้นตอนการพัฒนามาตรวัด

3.1.1 ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและการวัดทัศนคติ

- 3.1.2 ผู้วิจัยให้นิสิตที่เคยมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะหรือวิชาเอกและกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเขียนคำคุณศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรมแล้วผู้วิจัยพิจารณาความตรงข้ามของคำคุณศัพท์
- 3.1.3 ผู้วิจัยรวบรวมข้อคำถามเป็นมาตรวัดทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะหรือวิชาเอกและกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของมาตรวัด โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 คนพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติหรือไม่และมีลักษณะเป็นคู่ตรงข้ามกันหรือไม่ ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
- 3.1.4 ผู้วิจัยนำมาตรวัดทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะหรือวิชาเอกและกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตจำนวน 87 คนและคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัด (corrected item-total correlation) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่าข้อคำถามในมาตรวัดทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะหรือวิชาเอกจำนวน 22 ผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์ทุกข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .96 ส่วนข้อคำถามในมาตรวัดทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์จำนวน 22 ข้อก็ผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์ทุกข้อเช่นเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .96

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่คณะหรือ
 วิชาเอก โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ
 (Corrected Item-Total Correlation) (N=87)

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่นๆ
1. สนุกสนาน-น่าเบื่อ	.7512
2. น่ารัก-น่ากลัว	.7398
3. เหมาะสม-ไม่เหมาะสม	.7341
4. มีสาระ-ไร้สาระ	.6640
5. มีประโยชน์-ไม่มีประโยชน์	.6793
6. สุภาพ-หยาบคาย	.5303
7. อ่อนโยน-ก้าวร้าว	.6932
8. แปลกใหม่-ซ้ำซาก	.6191
9. มีความสำคัญ-ไม่สำคัญ	.6847
10. ผ่อนปรน-เข้มงวด	.7262
11. ชัดเจน-สับสน	.6592
12. ชอบ-ไม่ชอบ	.8086
13. สบายใจ-กังวลใจ	.7155
14. ได้ผ่อนคลาย-เหนื่อยล้า	.7451
15. เป็นอิสระ-ถูกบังคับ	.7039
16. เฟิดเฟลิน-เคร่งเครียด	.8276
17. ได้รับการดูแลใส่ใจ-ถูกปล่อยปละละเลย	.4418
18. สบายใจ-อึดอัดใจ	.8141
19. ประทับใจ-ผิดหวัง	.7128
20. ดีใจ-เสียใจ	.7208
21. ชื่นชอบ-รำคาญ	.8061
22. สดชื่น-เหน็ดเหนื่อย	.6825
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.96

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (ต่อ)
 โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (Corrected
 Item-Total Correlation) (N=87)

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่นๆ
1. สนุกสนาน-น่าเบื่อ	.7551
2. น่ารัก-น่ากลัว	.7720
3. เหมาะสม-ไม่เหมาะสม	.8071
4. มีสาระ-ไร้สาระ	.7410
5. มีประโยชน์-ไม่มีประโยชน์	.7959
6. สุภาพ-หยาบคาย	.5035
7. อ่อนโยน-ก้าวร้าว	.5758
8. แปลกใหม่-ซ้ำซาก	.7632
9. มีความสำคัญ-ไม่สำคัญ	.7065
10. ผ่อนปรน-เข้มงวด	.4805
11. ชัดเจน-สับสน	.6285
12. ชอบ-ไม่ชอบ	.7422
13. สบายใจ-กังวลใจ	.6861
14. ได้ผ่อนคลาย-เหนื่อยล้า	.5696
15. เป็นอิสระ-ถูกบังคับ	.4903
16. เฟลิดเฟลิน-เคร่งเครียด	.8010
17. ได้รับการดูแลใส่ใจ-ถูกปล่อยปละละเลย	.4261
18. สบายใจ-อึดอัดใจ	.8267
19. ประทับใจ-ผิดหวัง	.8115
20. ดีใจ-เสียใจ	.8038
21. ชื่นชอบ-รำคาญ	.8259
22. สดชื่น-เหน็ดเหนื่อย	.6767
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.96

4 มาตรฐานวัดบุคลิกภาพแบบ TA

มาตรฐานวัดบุคลิกภาพแบบ TA มีข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อแบ่งเป็นสภาวะพ่อแม่เจ้าระเบียบ 6 ข้อ สภาวะพ่อแม่ที่มีเมตตากรุณา 6 ข้อ สภาวะผู้ใหญ่ 6 ข้อ สภาวะเด็กตามธรรมชาติ 6 ข้อและสภาวะเด็กปรับตัว 6 ข้อ ผู้วิจัยใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบ TA ของสุชีรา ภัทรายุทธวรรต (2548) มาตรฐานวัดบุคลิกภาพแบบ TA มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 7 ระดับ ตั้งแต่ไม่จริงเลยจนถึงจริงมากที่สุด ผู้วิจัยนำมาตรวัดนี้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตจำนวน 87 คนและคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดแต่ละด้าน (corrected item-total correlation) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่าข้อคำถามด้านสภาวะพ่อแม่เจ้าระเบียบ สภาวะพ่อแม่ที่มีเมตตากรุณา สภาวะผู้ใหญ่ สภาวะเด็กตามธรรมชาติและสภาวะเด็กปรับตัวผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์ทุกข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .71, .83, .65, .77 และ .76 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบวัดบุคลิกภาพ โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในแต่ละด้าน (Corrected Item-Total Correlation) (N=87)

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ
สภาวะพ่อแม่เจ้าระเบียบ	
1. ชอบวิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น	.5833
2. เชื่อว่าการดิ้นรนและการลงโทษทำให้สังคมดีขึ้น	.2168
3. มีความเชื่อมั่นและเป็นตัวของตัวเอง	.5404
4. ยึดมั่นต่อจารีตประเพณีและความถูกต้องเป็นหลัก	.3857
5. ชอบเป็นผู้นำ	.5276
6. ชอบแนะนำสั่งสอนผู้อื่น	.4130
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.71
สภาวะพ่อแม่ที่มีเมตตากรุณา	
7. ชอบเห็นใจคนอื่น	.6807
8. ชอบช่วยเหลือคนอื่น	.7107
9. รักและห่วงใยตนเอง	.3037
10. ชอบสงสารคนอื่นเมื่อเห็นเขาทุกข์ร้อน	.7211
11. ห่วงใยต่อความรู้สึกและความทุกข์ของผู้อื่น	.7248
12. ชอบปกป้องและทุกข์ร้อนแทนคนอื่น	.5733
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.83

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบวัดบุคลิกภาพ (ต่อ) โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในแต่ละด้าน (Corrected Item-Total Correlation) (N=87)

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่นๆ
สภาวะผู้ใหญ่	
13. ชอบคิดแก้ปัญหา	.2825
14. ชอบให้เหตุผลมากกว่าอารมณ์	.3047
15. ชอบค้นคว้าศึกษาหาความรู้	.4488
16. ชอบความสงบไม่วุ่นวาย	.2559
17. ชอบคิดและทำมากกว่าพูด	.6051
18. ชอบพึ่งพาตนเอง	.4494
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.65
สภาวะเด็กตามธรรมชาติ	
19. ชอบคิดริเริ่มและสร้างสรรค์	.4945
20. กระตือรือร้นต่อสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ	.6704
21. ชอบความตื่นเต้นและการผจญภัย	.6080
22. ชอบชีวิตที่สนุกสนานร่าเริง	.5808
23. ชอบอิสระเสรีไม่ชอบให้ใครบีบบังคับ	.5445
24. ชอบชีวิตที่สบายๆ ไม่จริงจัง	.2417
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.77
สภาวะเด็กปรับตัว	
25. ชอบคล้อยตามคนอื่น	.3397
26. เอาใจคนเก่ง	.4428
27. ชอบการประนีประนอมไม่ขัดใจใคร	.6307
28. ปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ง่าย	.4076
29. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อต้องขัดแย้งกับคนอื่น	.6176
30. ชอบคิดมากเมื่อทำความผิดหรือขัดใจใคร	.5790
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.76

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความเป็นจริง/ไม่จริง	คะแนน
ไม่จริงเลย	0
ไม่ค่อยจริง	1
จริงเพียงเล็กน้อย	2
จริงพอสมควร	3
จริงค่อนข้างมาก	4
จริงมาก	5
จริงมากที่สุด	6

5 มาตรวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

มาตรวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดูมีข้อคำถามทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งเป็นด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน 10 ข้อ ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล 10 ข้อ ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายหรือทางจิต 10 ข้อและด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม 10 ข้อ

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของดวงเดือน พันธุมนาวิน มาตรวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดูมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุดถึงไม่จริงเลย ผู้วิจัยนำมาตรวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดูไปทดลองใช้กับนิสิตจำนวน 87 คนและคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดแต่ละด้าน (corrected item-total correlation) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถามด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายหรือทางจิตและด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเท่ากับ .82, .81, .74 และ .43 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง
ข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในแต่ละด้าน (N=87)

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่นๆ
ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน	
1. พ่อแม่แสดงให้เห็นรู้ว่าท่านรักฉันมาก	.641
2. พ่อแม่ชอบพูดคุยหยอกล้อฉันที่เพื่อนกับฉันเสมอ	.504
3. พ่อแม่ต้องการให้ฉันมีส่วนร่วมในกิจกรรมแทบทุกอย่าง	.395
4. พ่อแม่เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของฉันอยู่เสมอ	.581
5. พ่อแม่มักแสดงให้เห็นรู้ว่าท่านภูมิใจในตัวฉันมาก	.476
6. พ่อแม่ชอบให้คำปรึกษาหรือแนะนำฉันอยู่เสมอ	.719
7. พ่อแม่ชอบพูดคุยกับฉันด้วยเสียงอันไพเราะนุ่มนวลเสมอ	.488
8. พ่อแม่ช่วยผ่อนคลายความทุกข์ ความกังวลใจของฉันอยู่เสมอ	.717
9. พ่อแม่ไม่เคยแสดงให้เห็นรู้ว่าท่านรักฉันมากเพียงใด	.453
10. พ่อแม่มักเห็นฉันดีกว่าคนอื่นเสมอ	.153
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.82
ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	
11. พ่อแม่จะอธิบายถึงเหตุผลในการที่ลงโทษฉันทุกครั้ง	.617
12. พ่อแม่จะลงโทษฉันรุนแรงแค่ไหนขึ้นอยู่กับอารมณ์ของท่าน	.590
13. พ่อแม่สนับสนุนให้ฉันทำสิ่งต่างๆ โดยไม่อธิบายเหตุผล	.470
14. เมื่อพ่อแม่อารมณ์เสียท่านมักจะพาลดูค่าหรือลงโทษฉันเสมอ	.649
15. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ฉันอธิบายก่อนที่จะดูหรือลงโทษฉันเสมอ	.703
16. พ่อแม่จะลงโทษฉันตามปริมาณความผิดของฉันเสมอ	.068
17. พ่อแม่มักจะเพิกเฉยไม่ชมเชยฉันเมื่อทำได้ดี	.477
18. พ่อแม่ไม่เคยกล่าวขอโทษฉันเมื่อท่านรู้ว่าฉันโดยเข้าใจผิด	.734
19. พ่อแม่ทำให้ฉันไม่กล้าเข้าหาเมื่อท่านอารมณ์เสีย	.560
20. ก่อนที่พ่อแม่จะให้สิ่งของต่างๆ แก่ฉัน ท่านมักจะบอกฉันด้วยว่าท่านให้เพราะฉันทำความดี	.075
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.81

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู (ต่อ) โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์
ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในแต่ละด้าน (N=87)

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายหรือทางจิต	
21. พ่อแม่คอยสอดส่องดูแลความประพฤติของลูกอย่างใกล้ชิด	.249
22. พ่อแม่ปล่อยให้ลูกตัดสินใจเองในเรื่องส่วนตัวของลูก	.470
23. พ่อแม่ไม่ชอบให้ลูกออกจากบ้านโดยไม่มีผู้ใหญ่ควบคุม	.639
24. พ่อแม่ให้ลูกเลือกแบบและสีของเสื้อผ้าของตัวเอง	.329
25. พ่อแม่ชอบให้ลูกทำตามที่ทำนายพอใจเสมอ	.489
26. พ่อแม่ปล่อยให้ลูกไปเที่ยวกับเพื่อนๆ โดยที่ห้ามไม่หวั่งกังวลเลย	.319
27. พ่อแม่ควบคุมดูแลให้ลูกใช้เงินตามที่ท่านเห็นสมควร	.036
28. พ่อแม่ต้องการให้ลูกเล่าอย่างละเอียดถึงการไปเที่ยวข้างนอกบ้าน ทุกครั้ง	.548
29. เมื่อลูกไม่ทำตามที่พ่อแม่บอก ท่านจะโกรธลูกมาก	.418
30. พ่อแม่เชื่อว่าลูกดูแลรักษาตัวเองได้เมื่ออยู่ไกลสายตาท่าน	.541
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.74
ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม	
31. พ่อแม่มีกลวิธีลงโทษลูกด้วยวิธีทำให้ลูกเจ็บปวดตามร่างกายเสมอ	.382
32. พ่อแม่มีกลวิธีลงโทษลูกด้วยการดูว่า	-.165
33. เวลาพ่อแม่ลงโทษลูก ท่านจะไม่ใช้วิธีลงโทษให้ลูกเจ็บกายเลย	.330
34. การว่ากล่าวตักเตือนเด็กเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการทำโทษที่พ่อแม่ ปฏิบัติต่อลูก	.198
35. เมื่อลูกทำให้พ่อแม่โมโหท่านมักจะทุบตีลูก	.487
36. ลูกเป็นเด็กดีเกินกว่าที่พ่อแม่จะชื่นชม	.138
37. การทำหน้าบึ้งและเมินเฉยเป็นสิ่งที่เพียงพอที่จะทำให้ลูกรู้สึกว่าคุณไม่ พอใจลูก	.253
38. ลูกมักเจ็บตัวเมื่อถูกพ่อแม่ลงโทษ	.408
39. เมื่อลูกไม่ทำตามที่คุณแม่สั่งท่านมักจะใช้วิธีขู่ แต่ไม่ได้ลงโทษจริง ๆ	-.222
40. ไม่มีความจำเป็นที่คุณแม่จะต้องทำให้ลูกเจ็บกายเมื่อลงโทษลูกเพื่อสั่งสอน	.440
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.43

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความเป็นจริง	คะแนน	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	6	1
จริง	5	2
ค่อนข้างจริง	4	3
ค่อนข้างไม่จริง	3	4
ไม่จริง	2	5
ไม่จริงเลย	1	6

6 มาตรวัดความเชื่ออำนาจควบคุม

มาตรวัดความเชื่ออำนาจควบคุมประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 42 ข้อ โดยผู้วิจัยใช้มาตรวัดความเชื่ออำนาจควบคุมของทศนา ทองภักดี มาตรวัดความเชื่ออำนาจควบคุมมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุดถึงไม่จริงเลย ผู้วิจัยนำมาตรวัดความเชื่ออำนาจควบคุมไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตจำนวน 87 คนและคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัด (corrected item-total correlation) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมีค่าเท่ากับ .90

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความเชื่ออำนาจควบคุม โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (N=87)

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ
1. ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาต่างๆ อย่างรวดเร็ว เพราะความพยายามของข้าพเจ้า	.3710
2. ถ้าข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้าสามารถที่จะแก้ไขให้ถูกต้องด้วยตนเอง	.3682
3. ข้าพเจ้ามีความตื่นตัวอย่างมากในการที่จะกระทำสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ที่ท้าทายความสามารถ	.1986
4. ข้าพเจ้ารู้ว่าใครๆ ก็อยากเป็นเพื่อนกับข้าพเจ้า	.2451
5. ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง	.3755
6. ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้เมื่อพบปัญหายุ่งยากใจ	.4048
7. ข้าพเจ้าชอบลอกการบ้านจากเพื่อนมากกว่าทำด้วยตนเอง	.1782
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตส่วนใหญ่จะถูกกำหนดโดยบุคคลผู้มีอำนาจ	.4351
9. แม้ว่าข้าพเจ้าจะมีความสามารถสูง ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นผู้นำ ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีอำนาจ	.4749
10. ชีวิตของข้าพเจ้าส่วนใหญ่ถูกควบคุมโดยผู้อื่นที่มีอำนาจ	.5690
11. ถ้าข้าพเจ้าทำสิ่งใดผิดพลาดไป ข้าพเจ้าพร้อมที่จะรับผิดชอบในสิ่งที่จะเกิดขึ้น	.2798
12. ข้าพเจ้าชอบทำงานต่างๆ ด้วยตนเองมากกว่าที่จะให้ผู้อื่นทำให้	.2690
13. เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจทำอะไรแล้ว ข้าพเจ้ามักจะทำได้สำเร็จเสมอ	.5111
14. รางวัลที่ข้าพเจ้าได้รับในแต่ละครั้งนั้นเป็นผลมาจากการกระทำของข้าพเจ้าเอง	.3266
15. ข้าพเจ้าเรียนอะไรได้อย่างรวดเร็ว เพราะความตั้งใจเรียนอย่างจริงจัง	.4314
16. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนเมื่อมีเรื่องขัดแย้งกับผู้อื่นที่มีพลังอำนาจมากกว่า	.4527
17. การที่ข้าพเจ้าจะได้สิ่งที่ต้องการนั้นต้องอาศัยความพอใจของคนที่อยู่เหนือกว่าข้าพเจ้า	.6332
18. เมื่อคนที่มีความสำคัญไม่ชอบข้าพเจ้าจะทำให้ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อน	.6252
19. การที่ข้าพเจ้าประสบอุบัติเหตุหรือไม่เพียงใด ส่วนใหญ่เกิดจากการกระทำของผู้อื่น	.4081

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความเชื่ออำนาจควบคุม (ต่อ) โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์
ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (N=87)

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่นๆ
20. ถ้าข้าพเจ้ามีแผนงานที่จะทำงานอะไรก็ตาม ข้าพเจ้าจะต้องแน่ใจว่า แผนงานนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของคนที่มีอำนาจเหนือกว่า	.5258
21. ข้าพเจ้าเชื่อว่าระดับคะแนนที่ได้รับขึ้นอยู่กับงานที่ข้าพเจ้าทำส่งนั้น ตรง กับความประสงค์ของอาจารย์ผู้สอนหรือไม่	-.1864
22. เพราะความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ข้าพเจ้าจึงสอบได้คะแนนมากๆ	.3567
23. ข้าพเจ้าชอบค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองอยู่เสมอ	.1853
24. ข้าพเจ้าจะเรียนสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวข้าพเจ้าเอง	.4227
25. ข้าพเจ้าจะได้รับการคัดเลือกให้เป็นหัวหน้านั้นก็เพราะเพื่อนเขาเห็น ความสามารถของข้าพเจ้า	.3143
26. ชีวิตของข้าพเจ้าส่วนใหญ่มักถูกควบคุมโดยเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน	.4590
27. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าไม่สามารถปกป้องผลประโยชน์ของตนเองจากเหตุร้ายที่เกิดขึ้นด้วย	.3377
28. ข้าพเจ้าจะประสบอุบัติเหตุหรือไม่นั้นมักเนื่องมาจากเคราะห์กรรม	.3218
29. ไม่มีความฉลาดเลยที่จะคิดวางแผนไว้ล่วงหน้ามานานๆ เพราะหลาย อย่าง queเปลี่ยนแปลงไปตามโชคชะตา	.5479
30. ข้าพเจ้าจะได้เป็นผู้นำหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าข้าพเจ้ามีวาสนาหรือไม่	.5547
31. การที่ข้าพเจ้าจะได้เป็นผู้นำหรือไม่ ส่วนใหญ่มาจากความสามารถของข้าพเจ้าเอง	.4947
32. การที่ข้าพเจ้าประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความระวัง ของข้าพเจ้าเอง	.3240
33. ถ้าข้าพเจ้าได้วางแผนการเอาไว้ ส่วนใหญ่ข้าพเจ้ามักจะทำตามแผนได้ทุกครั้ง	.4266
34. ข้าพเจ้าเป็นผู้กำหนดสิ่งที่จะเกิดขึ้นในชีวิตของข้าพเจ้าเองได้	.5301
35. ข้าพเจ้าสามารถที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนเองได้	.4255
36. ข้าพเจ้าจะมีเพื่อนมากน้อยเพียงใด ส่วนใหญ่เป็นเพราะพรหมลิขิต	.2869
37. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ไม่มีความมั่นใจในตนเองเลย	.4842
38. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองถูกชักจูงได้โดยง่าย	.4950
39. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องวางแผนไว้ล่วงหน้ามานานๆ เพราะอาจมี การเปลี่ยนแปลงไปตามโชคชะตา	.4257

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความเชื่ออำนาจควบคุม (ต่อ) โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์
ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (N=87)

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่นๆ
40. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองมักจะคล้อยตามผู้อื่นได้โดยง่าย	.5511
41. การที่ข้าพเจ้าจะได้ในสิ่งที่ต้องการ มักจะเนื่องมาจากข้าพเจ้าใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อสิ่งนั้น	.3160
42. ชีวิตของข้าพเจ้าถูกกำหนดด้วยการกระทำของข้าพเจ้าเอง	.5177
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.90

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความเป็นจริง	คะแนน	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	6	1
จริง	5	2
ค่อนข้างจริง	4	3
ค่อนข้างไม่จริง	3	4
ไม่จริง	2	5
ไม่จริงเลย	1	6

7 มาตรการการปรับตัว

มาตรการการปรับตัวประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 34 ข้อ โดยผู้วิจัยใช้มาตรการการปรับตัวของ
อรพินทร์ ชูชม มาตรการการปรับตัวมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับ ตั้งแต่จริงถึงไม่
จริง ผู้วิจัยนำมาตรการการปรับตัวไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตจำนวน 87 คนและคำนวณค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตรวัด (corrected item-total
correlation) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมีค่าเท่ากับ .89

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามการปรับตัว โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถาม
แต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (N=87)

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่นๆ
1. ข้าพเจ้ามักลังเลในการตัดสินใจต่างๆ	.4497
2. ครอบครัวของข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าประสบความสำเร็จตามที่หวังไว้	.2538
3. ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคปัญหาต่างๆ	.4438
4. ข้าพเจ้ารู้ว่าตนเองเป็นคนเก้งก้าง งุ่มง่าม	.4201
5. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจถ้าจะต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง	.5375
6. ในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ข้าพเจ้ามักตัดสินใจด้วยตนเอง	.4671
7. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองทำอะไรผิ่อยู่ตลอดเวลา	.6019
8. ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	.4178
9. เพื่อนๆ สนใจและชื่นชมในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ	.3580
10. ข้าพเจ้าจะทำงานสำเร็จได้ ถ้ามีคนคอยเตือนข้าพเจ้า	.3257
11. ข้าพเจ้ามักจะตั้งใจทำงานต่างๆ ให้ดีที่สุด	.2114
12. คนอื่นเป็นผู้วางแผนและแนะนำให้ข้าพเจ้าทำสิ่งต่างๆ	.3047
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าชีวิตของข้าพเจ้าไม่มีคุณค่าอะไร	.5437
14. ข้าพเจ้าบังคับใจตนเองไม่ค่อยได้	.5121
15. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าครูเข้าใจในตัว of ข้าพเจ้า	.2370
16. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีใครในบ้านเอาใจใส่ข้าพเจ้า	.3915
17. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นคนที่มีความสามารถคนหนึ่ง	.4120
18. ข้าพเจ้าเป็นคนขี้อายเมื่อเข้าสังคม	.4540
19. ข้าพเจ้าเป็นคนใจลอย	.6162
20. ข้าพเจ้าเป็นคนหุนหันใจเร็ว	.2959
21. โดยทั่วไปข้าพเจ้าจะคบหาเพื่อนใหม่ได้อย่างง่ายดาย	.3399
22. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองไม่ค่อยมีเพื่อน	.5008
23. เมื่อเข้าสังคม ข้าพเจ้าจะกลายเป็นคนที่เสียเปรียบหรืออึดอัดใจ	.5890
24. ข้าพเจ้าเข้ากับเพื่อนได้ดี	.4595
25. ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ คอยช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน	.3850
26. เพื่อนๆ ของข้าพเจ้าต้องการให้ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมด้วย	.4900

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามการปรับตัว (ต่อ) โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อความแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (N=87)

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อความแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ
27. ข้าพเจ้าไม่ลำบากใจที่จะทำงานร่วมกับคนอื่น	.3994
28. ข้าพเจ้าจะหมดความอดทนถ้าต้องรอคอยคนอื่น	.1943
29. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณคนอื่นมักเข้าใจข้าพเจ้าในทางที่ผิด	.4923
30. เป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะยอมรับในสิ่งที่ทำผิด	.1485
31. ข้าพเจ้ายอมรับข้อบกพร่องของตนเองตามความเป็นจริงโดยไม่หลอกตัวเอง	.2288
32. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณคนอื่นชอบทำลายจิตใจของข้าพเจ้า	.4446
33. ข้าพเจ้าทนไม่ได้ที่จะได้รับความผิดหวัง	.4446
34. เป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นที่ต่างเพศ	.4139
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	.89

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความเป็นจริง	คะแนน	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริง	4	1
ค่อนข้างจริง	3	2
ค่อนข้างไม่จริง	2	3
ไม่จริง	1	4

วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ระยะ คือระยะที่ 1 เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยเชิงจิตสังคมระหว่างเพศและกลุ่มสาขาวิชา โดยการสุ่มอย่างง่าย ในนิสิตที่เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญจากทุกคณะ สถาบัน และวิทยาลัยด้วยการแจกแบบสอบถามแก่นิสิตที่ให้ความร่วมมือในการวิจัย และเต็มใจตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยเชิงจิตสังคมระหว่างเพศ และกลุ่มสาขาวิชา ระยะที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกนิสิตที่มีอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการ

คล้ายเป็นลม โดยจิตแพทย์ และนักจิตวิทยาคลินิก เพื่อประเมินสุขภาวะทางจิต และระยะที่ 3 เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งนิสิตที่มีอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลม โดยนักปรัชญาเพื่อประเมินความเชื่อของแต่ละบุคคล

การเก็บรวบรวมข้อมูลระยะที่ 1

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยติดต่อประสานงานนิสิต คณะต่าง ๆ ผ่านประธานสโมสรนิสิตแต่ละคณะเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นดำเนินการเก็บแบบสอบถาม เมื่อนิสิตมีเวลาว่างจากกิจกรรมการเรียนและกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย จำนวน 420 ฉบับ มีความสมบูรณ์สามารถใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติได้ 257 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 1 ใช้สถิติ Non parametric เพื่อวิเคราะห์ Multiple logistic regression

การเก็บรวบรวมข้อมูลระยะที่ 2

ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการสัมภาษณ์หลังเกิดเหตุการณ์ 4 เดือน โดยคัดเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจยินยอมรับการสัมภาษณ์ ทั้งหมด 20 ราย จากผู้ที่มีอาการเหนื่อย หอบ หายใจเร็ว ทั้งหมด 30 ราย กลุ่มตัวอย่างที่เข้าสัมภาษณ์ทางจิตเวช ทำการสัมภาษณ์โดยจิตแพทย์และนักจิตวิทยาคลินิกและการตรวจร่างกายโดยจิตแพทย์

การวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 2 ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ และคำนวณสถิติพื้นฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูลระยะที่ 3

ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยนักปรัชญา กลุ่มตัวอย่างดำเนินการสัมภาษณ์หลังเกิดเหตุการณ์ 4 เดือน โดยคัดเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจยินยอมรับการสัมภาษณ์ ทั้งหมด 15 ราย จากผู้ที่มีอาการเหนื่อย หอบ หายใจเร็ว ทั้งหมด 30 ราย

การวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 3 ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ และคำนวณสถิติพื้นฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่างๆ โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยติดต่อประสานงาน นิสิตคณะต่าง ๆ ผ่านประธานสโมสรนิสิตแต่ละคณะเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นดำเนินการเก็บแบบสอบถาม เมื่อนิสิตมีเวลาว่างจากกิจกรรมการเรียนและกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย จำนวน 420 ฉบับ จาก 14 คณะ สถาบันและวิทยาลัย แห่งละ 30 คน โดยแบ่งเป็นผู้หญิง 15 คน ผู้ชาย 15 คน เมื่อเก็บแบบสอบถามกลับและตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามพบว่า แบบสอบถามมีความสมบูรณ์สามารถใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติได้ 257 ฉบับ จำนวนนิสิตที่เข้าร่วมในการวิจัย จำนวน 257 คน เป็นนิสิตที่มีอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลม จำนวน 30 คน (11.70%) ไม่มีอาการ 227 คน (88.30%) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นพบว่า

ปัจจัยทางจิตวิทยาได้แก่

1. ลักษณะทางชีวสังคม

1.1 เพศชายจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 เพศหญิง 159 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90

1.2 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่

- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 102 คน (39.70%) ได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ และวิทยาลัยนานาชาติเพื่อการศึกษาความยั่งยืน

- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 117 คน (45.50%) ได้แก่ คณะพลศึกษา คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะสหเวชศาสตร์

- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 38 คน (14.80%) ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสาร

2. จิตลักษณะเดิมของบุคคล

2.1 ความเชื่ออำนาจภายในตน ใช้คะแนนรวมมากกว่าร้อยละ 50 เท่ากับมาก แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 18 คน (7%) ระดับสูงจำนวน 239 คน (93%)

2.2 บุคลิกภาพ แบ่งร้อยละ 50 ลงมาเท่ากับน้อย มากกว่าร้อยละ 50 เท่ากับมาก โดยแบ่งเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

แบบสภาวะพ่อแม่ ที่เจ้าระเบียบ (Critical Parent - CP) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 125 คน (48.60%) ระดับสูงจำนวน 132 คน (51.40%)

แบบสภาวะพ่อแม่ ที่มีเมตตากรุณา (Nurturing Parent - NP) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 15 คน (5.80%) ระดับสูงจำนวน 242 คน (94.20%)

แบบสภาวะผู้ใหญ่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 51 คน (19.80%) ระดับสูงจำนวน 206 คน (80.20%)

แบบสภาวะเด็กปรับตัว (Adapted Child - AC) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 52 คน (20.20%) ระดับสูงจำนวน 205 คน (79.80%)

แบบสภาวะเด็กตามธรรมชาติ (Free Child - FC) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 8 คน (3.10%) ระดับสูงจำนวน 249 คน (96.90%)

3. จิตลักษณะตามสถานการณ์

3.1. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู แบ่งร้อยละ 50 ลงมาเท่ากับน้อย มากกว่าร้อยละ 50 เท่ากับมาก โดยแบ่งเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

แบบรักสนับสนุน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 11 คน (4.30%) ระดับสูงจำนวน 246 คน (95.70%)

แบบใช้เหตุผล แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 40 คน (15.60%) ระดับสูงจำนวน 217 คน (84.40%)

แบบลงโทษทางกายหรือทางจิต แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 9 คน (3.50%) ระดับสูงจำนวน 248 คน (96.50%)

แบบควบคุม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 98 คน (38.10%) ระดับสูงจำนวน 159 คน (61.90%)

3.2 ทักษะคิดต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่และมหาวิทยาลัย ในแต่ละแบบ แบ่งเป็นทักษะคิดในทางความคิด และทางอารมณ์ แบ่งร้อยละ 50 ลงมาเท่ากับน้อย มากกว่าร้อยละ 50 เท่ากับมาก โดยแบ่งเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

ทัศนคติทางความคิดต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องของรุ่นพี่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำ จำนวน 37 คน (14.40%) ระดับสูงจำนวน 220 คน (85.60%)

ทัศนคติทางอารมณ์ต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องของรุ่นพี่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำ จำนวน 64 คน (24.90%) ระดับสูงจำนวน 193 คน (75.10%)

ทัศนคติทางความคิดต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 22 คน (8.60%) ระดับสูงจำนวน 235 คน (91.40%)

ทัศนคติทางอารมณ์ต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 56 คน (21.80%) ระดับสูงจำนวน 201 คน (78.20%)

4. ลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน

การรับรู้บรรยากาศของพิธีบายศรีสู่ขวัญ ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ดังนี้

4.1 ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมพิธีกรรมที่เหมือนหรือคล้ายกับของมหาวิทยาลัยมาก่อน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม เคยเข้าร่วม จำนวน 111 คน (43.20%) ไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 146 คน (56.80%)

4.2 ประสบการณ์พบนิสิตมีอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม เห็นนิสิตมีอาการ จำนวน 244 คน (94.90%) ไม่เห็นนิสิตมีอาการ จำนวน 13 คน (5.10%)

4.3 ผลกระทบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพิธีบายศรีสู่ขวัญของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ ส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของนิสิต จำนวน 159 คน (61.90%) ส่งผลกระทบต่อความคิดของนิสิต จำนวน 34 คน (13.20%) และไม่ส่งผลกระทบ (รู้สึกเฉย ๆ) จำนวน 64 คน (24.90%)

เมื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ศึกษาในการวิจัยนี้ว่ามีความสัมพันธ์ต่อความเสี่ยงในการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมในนิสิต เพื่อประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดอาการและใช้ความเสี่ยงในการคัดกรองนิสิตที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ด้วยสถิติ Multiple logistic regression พบว่า นิสิตกลุ่มตัวอย่างจำนวน 257 คน ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (no multicollinearity) และ Hosmer and Lemeshow test (Goodness of fit) ให้ค่า Chi-square test = 4.502, df = 8, p-value = .809 แสดงว่าข้อมูลเหมาะสมกับการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และคล้าย
เป็นลมในนิสิต

ปัจจัย	ความเสี่ยง	ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95		ระดับ นัยสำคัญ ทางสถิติ
		ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	
หมวดลักษณะทางชีวสังคม				
เพศ				
ชาย	0.904	0.332	2.465	0.844
กลุ่มสาขาวิชา				
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	11.116*	1.232	100.331	.032
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	4.836	.519	45.036	.166
หมวดลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน				
ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมพิธีกรรม				
เคย	1.948	.800	4.744	.142
ประสบการณ์พบเห็นอาการผิดปกติ				
เคย	1.014	.153	6.720	.989
ผลกระทบต่อเหตุการณ์				
มีผลกระทบทางอารมณ์	1.266	.377	4.246	.703
มีผลกระทบทางความคิด	1.026	.209	5.029	.975
หมวดจิตลักษณะตามสถานการณ์				
ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมของรุ่นพี่				
ทัศนคติทางความคิดต่ำ	.687	.149	3.162	.629
ทัศนคติทางอารมณ์ต่ำ	2.273	.695	7.438	.174
ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัย				
ทัศนคติทางความคิดต่ำ	.869	.131	5.765	.884
ทัศนคติทางอารมณ์ต่ำ	.961	.291	3.178	.948

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และคล้ายเป็นลมในนินิต (ต่อ)

ปัจจัย	ความเสี่ยง	ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95		ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
		ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู				
แบบรักสนับสนุนต่ำ	.000	.000	#	.999
แบบใช้เหตุผลต่ำ	.743	.177	3.108	.684
แบบลงโทษทางกายต่ำ	.000	.000	#	.999
แบบควบคุมต่ำ	.752	.301	1.883	.543
หมวดจิตลักษณะเดิมของบุคคล				
ความเชื่ออำนาจภายในตนต่ำ	.000	.000	#	.997
บุคลิกภาพ				
แบบสภาวะพ่อแม่ที่เจ้าระเบียบต่ำ	.689	.291	1.635	.399
แบบสภาวะพ่อแม่ที่มีเมตตากรุณาต่ำ	.000	.000	#	.998
แบบสภาวะผู้ใหญ่ต่ำ	4.167*	1.467	11.839	.007
แบบสภาวะเด็กตามธรรมชาติต่ำ	.000	.000	#	.999
แบบสภาวะเด็กปรับตัวต่ำ	1.374	.398	4.745	.616
ความสามารถในการปรับตัวต่ำ	.780	.082	7.467	.830

ค่าที่วิเคราะห์มากกว่า 1 เป็นจำนวนมาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และคล้ายเป็นลมในนินิต พบว่า

หมวดลักษณะทางชีวสังคม

เพศ

ปัจจัยเพศชาย มีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิง

กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็ว และคล้ายเป็นลม ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดอาการ 11.1 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = .032$) แต่กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($p\text{-value} = .166$)

หมวดลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน

ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมพิธีกรรม

ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมพิธีกรรม มีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมพิธีกรรม ($p\text{-value} = .142$)

ประสบการณ์พบเห็นอาการผิดปกติ

ประสบการณ์พบเห็นอาการผิดปกติมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับไม่มีประสบการณ์พบเห็นอาการผิดปกติ ($p\text{-value} = .989$)

ผลกระทบต่อเหตุการณ์

ผลกระทบต่อเหตุการณ์ทางอารมณ์และทางความคิดมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับไม่มีผลกระทบต่อเหตุการณ์ทั้งทางอารมณ์และทางความคิด ($p\text{-value} = .703, .975$ ตามลำดับ)

หมวดจิตลักษณะตามสถานการณ์

ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมของรุ่นพี่

คะแนนทัศนคติทางความคิดของการจัดกิจกรรมของรุ่นพี่ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .629$) และ คะแนนทัศนคติทางอารมณ์ของการจัดกิจกรรมของรุ่นพี่ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .174$)

ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

คะแนนทัศนคติทางความคิดของการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .884$) และ คะแนนทัศนคติทางอารมณ์ของการจัด

กิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .948$)

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

คะแนนลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน แบบใช้เหตุผล แบบลงโทษทางกาย แบบควบคุม ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .999, .684, .999, .543$ ตามลำดับ)

หมวดจิตลักษณะเดิมของบุคคล

ความเชื่ออำนาจภายในตน

คะแนนความเชื่ออำนาจภายในตนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .997$)

บุคลิกภาพ

คะแนนบุคลิกภาพแบบสภาวะพ่อแม่ที่เจ้าระเบียบ แบบสภาวะพ่อแม่ที่มีเมตตากรุณา ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .399, .998$ ตามลำดับ) แต่คะแนนบุคลิกภาพแบบสภาวะผู้ใหญ่ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลม ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาการ 4.2 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = .007$) คะแนนบุคลิกภาพแบบสภาวะเด็กตามธรรมชาติ และแบบสภาวะเด็กปรับตัว ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .999, .616$ ตามลำดับ)

ความสามารถในการปรับตัว

คะแนนความสามารถในการปรับตัวที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .830$ ตามลำดับ)

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างดำเนินการสัมภาษณ์หลังเกิดเหตุการณ์ 4 เดือนโดยคัดเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจยินยอมรับการสัมภาษณ์ ทั้งหมด 20 ราย จากผู้ที่มีอาการเหนื่อยหอบหายใจเร็ว ทั้งหมด 30 ราย กลุ่มตัวอย่างที่เข้าสัมภาษณ์ทางจิตเวช ทำการสัมภาษณ์โดยจิตแพทย์และนักจิตวิทยาคลินิกและการตรวจร่างกายโดยจิตแพทย์

ผลการวิจัย

ตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาการจำแนกตามเพศ

ชาย		หญิง		รวม	
จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
7	35	13	65	20	100

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 20 ราย เป็นชาย 7 ราย (ร้อยละ 35) และเป็นหญิง 13 ราย (ร้อยละ 65) อายุเฉลี่ย 19.5 ปี กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดปฏิบัติเสร็จโรคประจำตัวทางกายและมีผลการตรวจร่างกายเบื้องต้นเป็นปกติทุกราย

กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาอนเฉลี่ย 8.5 ชั่วโมงต่อวัน โดย 1 อาทิตย์ก่อนมีอาการกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาอนเฉลี่ย 2.2 ชั่วโมงต่อวัน ก่อนเกิดอาการกลุ่มตัวอย่าง 4 ราย (ร้อยละ 20) ให้ประวัติว่าตนเองดื่มสุรามาก่อนแต่ไม่เข้ากับเกณฑ์การวินิจฉัยการดื่มสุราอย่างเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (Alcohol harmful use) โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดปฏิบัติเสร็จประวัติการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตลอดการร่วมกิจกรรมรับน้อง กลุ่มตัวอย่าง 5 ใน 20 รายสูบบุหรี่เป็นประจำ กลุ่มตัวอย่างทุกรายมีอาการเหนื่อยหอบหายใจเร็ว และมีความกลัวอย่างสุดขีด โดยไม่ทราบสาเหตุกลัวอะไร โดยขณะเกิดอาการ กลุ่มตัวอย่าง 9 ราย มีความรู้สึกเหมือนร่างกายบังคับไม่ได้และเหมือนถูกควบคุมโดยอำนาจบางอย่างเหมือนหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปเป็นบุคคลอื่นโดยมีอาการคล้าย Dissociation ร่วมด้วย กลุ่มตัวอย่าง 4 รายมีอาการคล้ายถูกควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงไปเป็นบุคคลอื่นอื่นและความจำบางส่วนหายไปขณะมีอาการร่วมด้วย กลุ่มตัวอย่าง 2 รายมีอาการประสาทหลอนระหว่างมีอาการและอาการดังกล่าวสงบลงหลังจากอาการหายไป กลุ่มตัวอย่าง 5 รายมีอาการกลัวอย่างที่สุด เกิดขึ้นมาเอง คล้ายอาการ พานิก (Panic) และมีอาการหอบหายใจเร็ว (Hyperventilation) เพียงอย่างเดียว ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 อาการของนิสิต จำแนกตามเพศ

อาการ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
อาการอุปทาน	2	28.57	7	53.85	9	45.00
อาการสูญเสียความทรงจำ เนื่องจากอาการอุปทาน	1	14.29	3	23.08	4	20.00
ประสาทหลอน	1	14.29	1	7.69	2	10.00
อาการเหนื่อยหอบหายใจ เร็วเพียงอย่างเดียว	3	42.86	2	15.38	5	25.00
รวม	7	100.00	13	100.00	20	100.00

DSM-IV. Washington, DC: American Psychiatric Association,

WHO (2007). "International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems 10th

กลุ่มตัวอย่าง 18 ใน 20 ราย (ร้อยละ 90) โดยเป็นหญิง 12 ราย (ร้อยละ 60) และเป็นชาย 6 ราย (ร้อยละ 30) ดื่มเหล้าเป็นประจำและมีการดื่มอย่างเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (Alcohol harmful use) โดยเริ่มดื่มหลังจากเกิดอาการแล้ว กลุ่มตัวอย่าง 19 ใน 20 ราย (ร้อยละ 95) มีความเชื่อเรื่องการครอบคุลมก่อน และมองว่าการเกิดอาการเป็นผลมาจากพิธีกรรม และมีความเห็นว่าพิธีกรรมมีความไม่ถูกต้องตามความเชื่อเดิมของตนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอาการ

ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์และการศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิญญาณที่เกี่ยวข้องกับอาการเกร็ง หายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ ได้แก่ ความคิดแบบ Mythos และ Logos ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยนักปรัชญา กลุ่มตัวอย่างดำเนินการสัมภาษณ์หลังเกิดเหตุการณ์ 4 เดือน โดยคัดเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจยินยอมรับการสัมภาษณ์ ทั้งหมด 15 ราย จากผู้ที่มีอาการเหนื่อย หอบ หายใจเร็ว ทั้งหมด 30 ราย ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ และคำนวณสถิติพื้นฐาน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 9 คณะที่นิสิตศึกษาอยู่เพศ สภาพร่างกาย อาการ ของนิสิตที่มีอาการ

ลำดับที่	คณะ (เพศ)	สภาพร่างกาย	อาการ
1.	ศิลปกรรมศาสตร์ (ชาย)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สึกร่างกาย หายใจไม่ออก
2.	ศิลปกรรมศาสตร์ (ชาย)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สึกร่างกาย เกร็ง หายใจไม่ออก
3.	ศิลปกรรมศาสตร์ (ชาย)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สึกร่างกาย เกร็ง หายใจไม่ออก
4.	ศิลปกรรมศาสตร์ (ชาย)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สึกร่างกาย ชา เกร็ง หายใจไม่ออก
5.	ศิลปกรรมศาสตร์ (หญิง)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สึกร่างกาย เกร็ง หายใจไม่ออก
6.	นวัตกรรมฯ (หญิง)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สึกร่างกาย ร้องกรี๊ด เสียงเปลี่ยน หายใจไม่ออก
7.	ศิลปกรรมศาสตร์ (ชาย)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สึกร่างกาย เหม่อลอย หายใจไม่ออก
8.	ศิลปกรรมศาสตร์ (หญิง)	เหนื่อย นอนเต็มที่	ไม่รู้สึกร่างกาย ชัก ร้องกรี๊ด หายใจไม่ทัน
9.	ศิลปกรรมศาสตร์ (หญิง)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สึกร่างกาย เกร็ง น้ำตาไหล หายใจไม่ออก
10.	ศิลปกรรมศาสตร์ (หญิง)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สึกร่างกาย บังคับตัวเองไม่ได้

ตารางที่ 9 คณะที่นิสิตศึกษาอยู่ เพศ สภาพร่างกาย อาการ ของนิสิตที่มีอาการ (ต่อ)

ลำดับที่	คณะ (เพศ)	สภาพร่างกาย	อาการ
11.	ศิลปกรรมศาสตร์ (หญิง)	เหนื่อย นอนน้อย	รู้ตัวแต่บังคับตัวเองไม่ได้ เกร็ง
12.	พลศึกษา (หญิง)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สีกตัว หาว ชัก เกร็ง หายใจไม่ออก
13.	พลศึกษา (ชาย)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สีกตัว เกร็ง หายใจติดขัด
14.	พลศึกษา (หญิง)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สีกตัว หายใจไม่ออก
15.	พลศึกษา (หญิง)	เหนื่อย นอนน้อย	ไม่รู้สีกตัว หายใจไม่ออก

จากตารางที่ 9 แสดงข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นิสิตที่มีอาการทั้งหมด 15 คน
แบ่งเป็น

คณะที่เรียน คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 66.67) คณะพลศึกษา
จำนวน 4 คน (ร้อยละ 26.67) คณะนวัตกรรม จำนวน 1 คน (ร้อยละ 6.67)

เพศ นิสิตเพศชายจำนวน 6 คน (ร้อยละ 40) เพศหญิง จำนวน 9 คน (ร้อยละ 60)

สภาพร่างกาย แบ่งเป็น นอนน้อย จำนวน 14 คน (ร้อยละ 93.33) นอนเต็มที จำนวน
1 คน (ร้อยละ 6.67) เหนื่อย จำนวน 15 คน (ร้อยละ 100) และมีสภาพร่างกายร่วมของการนอนน้อย
และเหนื่อยจำนวน 14 คน (ร้อยละ 93.33)

อาการ แบ่งกลุ่มอาการจากการสัมภาษณ์ ได้เป็น อาการหายใจไม่ออก หรือหายใจ
ติดขัด จำนวน 15 คน (ร้อยละ 100) ไม่รู้สีกตัว จำนวน 13 คน (ร้อยละ 86.67) รู้ตัวแต่บังคับตัวเอง
ไม่ได้ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 13.33) มีอาการชาหรือเกร็ง จำนวน 7 คน (ร้อยละ 46.67) นอกจากนี้ มี
อาการอื่นๆ ร่วมด้วย เช่น ร้องกรี๊ด น้ำตาไหล เสียงเปลี่ยน น้ำตาไหล และเหม่อลอย อาการต่างๆ
เกิดขึ้นเป็นอาการที่แสดงออกพร้อมกันหลายอาการในกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

การเข้าใจตนเองและความเชื่อเกี่ยวกับโลก

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในเรื่องของการเข้าใจตนเอง และความเชื่อเกี่ยวกับโลก ได้ข้อมูล ดังนี้

รายชื่อ 1

- รายนี้เข้าใจตนเองว่า ตนเองมีความผูกพันกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เคยฝันเห็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และคิดว่าตัวเองมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง
- เมื่อมีความเชื่อเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เขาจึงมีความศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่ง ศรัทธาในที่นี้ หมายถึง บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเคารพนับถือ และเชื่อว่าจะมีความเกี่ยวพันกับตน
- ในเรื่องการมองโลก เขามองว่าโลกนี้ไม่ได้มีแต่สิ่งที่ตาเห็นในแบบที่วิทยาศาสตร์บอก แต่เชื่อว่ยังมีสิ่งเหนือธรรมชาติที่วิทยาศาสตร์ไม่สามารถพิสูจน์ได้ สิ่งเหนือธรรมชาติเหล่านั้นจะอยู่ในรูปของเทพ วิญญาณ หรือผี และเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้โลกดำรงอยู่ และมีผลต่อจิตใจและความนึกคิดของมนุษย์

รายชื่อ 2

- รายนี้มองว่าตัวเองมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่มองไม่เห็นและสัมผัสไม่ได้ อาจเป็น ผีหรือเทพก็ได้ สิ่งที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์นี้คือรอยสักที่นิสิตผู้นี้สักมาตั้งแต่สมัยเรียนชั้นมัธยมปลาย แต่รูปแบบความสัมพันธ์ไม่ถึงกับชัดเจน ที่เด่นชัดที่สุดคือการใช้คำว่า “ของขึ้น” ตอนมีการทำพิธีเกี่ยวกับรอยสักต่างๆ
- มีความศรัทธาต่อสิ่งเหนือธรรมชาติที่มาผูกพันกับเขาผ่านรอยสัก และเชื่อว่าตราบนัดที่เขายังมีรอยสักอยู่ ตราบนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเกิดกับเขาอยู่ตลอด
- มองว่าโลกนี้มีสิ่งเหนือธรรมชาติที่พิสูจน์ไม่ได้ อาจบอกไม่ได้แน่ชัดว่าคืออะไร แต่สามารถยืนยันได้ว่ามีอยู่ผ่านประสบการณ์ของตัวเองและผู้อื่น

รายชื่อ 3

- รายนี้เชื่อว่าตนเองเป็นคนที่มีความพิเศษ สามารถมองเห็นผี วิญญาณ หรือสิ่งเหนือธรรมชาติได้ ประสบการณ์ที่ผ่านมามีทำให้เชื่อเช่นนั้น เขามีประสบการณ์เช่นนี้ค่อนข้างบ่อย และเชื่อว่าสัมผัสกับของจริง ไม่ได้ประสาทหลอนแต่อย่างใด
- ไม่ถึงกับศรัทธาในสิ่งเหนือธรรมชาติ แต่คิดว่าตนผูกพันกับสิ่งเหล่านั้นไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ความผูกพันดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากการเห็นบ่อย สัมผัสบ่อย และเชื่อมั่นว่าสิ่งเหนือธรรมชาติมีจริง เวลาเหตุการณ์ที่อธิบายไม่ได้ เช่น สิ่งของเคลื่อนที่เองได้ ก็มักจะใช้ความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติมาอธิบาย

- เชื่อว่าโลกนี้มีโลกของวิญญาณซ่อนอยู่ และมีจุดเชื่อมบางอย่างกับโลกของมนุษย์เป็นเหตุให้บางครั้งเขาจึงเห็นผีหรือวิญญาณ

รายที่ 4

- รายนี้เข้าใจตนเองว่า ตนเองมีความผูกพันกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สืบเนื่องมาจากเคยผ่านพิธีครอบครุมากกว่า 10 ครั้ง การผ่านพิธีแต่ละครั้งทำให้เขาสามารถสัมผัสกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ได้มากขึ้นเรื่อยๆ

- เขามีความศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และเชื่อว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีอิทธิพลในการให้คุณให้โทษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนที่เคยผ่านพิธีครอบครุมาก่อนกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพิธีครอบครุ

- ในเรื่องการมองโลก เขามองว่าโลกนี้ไม่ได้มีแต่สิ่งที่ตาเห็นในแบบที่วิทยาศาสตร์บอก แต่เชื่อว่ยังมีสิ่งเหนือธรรมชาติที่วิทยาศาสตร์ไม่สามารถพิสูจน์ได้ สิ่งเหนือธรรมชาติเหล่านั้นจะให้คุณให้โทษกับผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเขาไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง แต่จะไม่ให้คุณให้โทษกับทุกคน เพราะบางคนไม่เคยเข้าไปเกี่ยวข้องกับพิธีที่เกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น พิธีครอบครุ

รายที่ 5

- รายนี้มองว่าตัวเองมีความสัมพันธ์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ค่อนข้างมาก ถึงขนาดที่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกว่าผีหรือวิญญาณสามารถมาเข้าร่างเขาได้ และมีอิทธิพลต่อเขาโดยตรงได้ ทำให้เขามีความผูกพันกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างมาก

- รายนี้มีความศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในแง่ของผีและวิญญาณค่อนข้างมาก แต่ก็มีความเชื่อด้วยว่ามีผีฝ่ายดีกับผีฝ่ายไม่ดี เขาจึงไม่ได้ศรัทธาไปเสียทั้งหมด เขาจะศรัทธาแต่ฝ่ายดีเท่านั้น อย่างไรก็ตามความศรัทธาไม่มีผลต่อการเข้าร่างหรือเข้าทรง เพราะผีที่เขาไม่ศรัทธาก็สามารถเข้าตัวเขาได้

- มองว่าโลกนี้มีสิ่งเหนือธรรมชาติที่เรียกว่าผีหรือวิญญาณและเขาก็สามารถพิสูจน์ได้จากประสบการณ์ของตัวเอง และจากการอยู่ในครอบครัวที่มีความเกี่ยวข้องกับการทรงเจ้าเข้าผีโลกของวิญญาณจึงมีอยู่จริงสำหรับเขา

รายที่ 6

- รายนี้เชื่อแค่ว่สิ่งเหนือธรรมชาติมีอยู่จริง แต่ตนเองไม่มีความเกี่ยวข้องกัสิ่งนั้นสักเท่าไร จะเกี่ยวบ้างก็ตรงที่เคยสัมผัสได้บ้าง แต่ไม่ถึงกับชัดเจนนัก สำหรับนิสิตคนนี้เชื่อได้โดยไม่ต้องมีประสบการณ์ที่ชัดเจนมาเป็นเครื่องพิสูจน์

- ไม่ได้ศรัทธาในสิ่งเหนือธรรมชาติในแง่ที่ว่ามืผลต่อปัจเจกบุคคลโดยตรง แต่อาจมีผลต่อชุมชน การศรัทธาหรือให้ความสำคัญก็มักจะมองภาพรวมของชุมชนที่ตัวเองเคยอยู่ในสมัยเด็ก

เชื่อว่าโลกนี้มีสิ่งเหนือธรรมชาติที่วิทยาศาสตร์พิสูจน์ไม่ได้ อาจจะรู้ได้ไม่ชัดเจนกว่าสิ่งนั้นคืออะไร แต่เชื่อว่ามีแน่นอน

คนที่ 7

- รายนี้เข้าใจตนเองว่า ตนเองมีความผูกพันทั้งกับผีและเทพ แต่ไม่รู้สาเหตุแน่ชัดว่าเพราะอะไร แต่เชื่อแน่ว่าตัวเองต้องมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง

- ไม่มีความศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่คิดว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งผีและเทพสามารถให้คุณให้โทษได้ ในเรื่องการมองโลก เขามองว่าโลกนี้ไม่ได้มีแต่สิ่งที่ตาเห็น เพราะการสัมผัสด้วยจิตนั้นมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เชื่อว่าโลกเหนือธรรมชาติมีอยู่จริงแน่นอน แต่ระบุไม่ได้ว่าอยู่ที่ไหน

รายที่ 8

- รายนี้มองว่าตัวเองมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่มองไม่เห็นและสัมผัสไม่ได้ อาจเป็นผีหรือเทพก็ได้ สิ่งที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์นี้คือรอบสัปดาห์ที่นิสิตผู้นี้สักมาตั้งแต่สมัยเรียนชั้นมัธยมปลาย แต่รูปแบบความสัมพันธ์ไม่ถึงกับชัดมาก ที่เด่นชัดที่สุดคือการใช้คำว่า “ของขึ้น” ตอนมีการทำพิธีเกี่ยวกับรอยสักต่างๆ

- มีความศรัทธาต่อสิ่งเหนือธรรมชาติที่มาผูกพันกับเขาผ่านรอยสัก และเชื่อว่าตราบนใดที่เขายังมีรอยสักอยู่ ตราบนนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเกิดกับเขาอยู่ตลอด

- มองว่าโลกนี้มีสิ่งเหนือธรรมชาติที่พิสูจน์ไม่ได้ อาจจะบอกไม่ได้แน่ชัดว่าคืออะไร แต่สามารถยืนยันได้ว่ามีอยู่ผ่านประสบการณ์ของตัวเองและผู้อื่น

รายที่ 9

- ด้วยความที่บอกว่าตัวเองเชื่อครึ่ง ไม่เชื่อครึ่ง จึงทำให้บอกได้ยากว่ารายนี้คิดว่าตัวเองเกี่ยวข้องกับอะไรกับสิ่งเหนือธรรมชาติ เช่น ผีหรือเทพ

- ไม่ถึงกับศรัทธาในสิ่งเหนือธรรมชาติ แต่คิดว่าตนเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง และเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อตน หรือผู้อื่น ด้วยสาเหตุใดก็ไม่ทราบแน่ชัด

- เชื่อว่าในโลกนี้มีสิ่งเหนือธรรมชาติประเภทผีหรือเทพ และสิ่งเหล่านี้มักจะเกี่ยวข้องกับมนุษย์เสมอ มนุษย์ที่พาตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้มักจะทำให้ตัวเองต้องประสบกับเหตุการณ์เหนือธรรมชาติ เช่น องค์กรลึกลับ ของขึ้น ฯ เหตุการณ์ทำนองนี้จะเกิดกับคนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องพวกนี้

รายชื่อ 10

- รายนี้คิดว่าตนเองมีความผูกพันกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ก่อนแล้ว อาจได้มาจากการที่ตัวเองเรียนทางนาฏศิลป์มาและเคยผ่านพิธีครอบครูมาแล้ว แม้อาจไม่เคยมีประสบการณ์โดยตรง แต่มีความเชื่อเรื่องสิ่งเหนือธรรมชาติอยู่อย่างเต็มที่

- เป็นผู้ที่มีความศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตัวเองเคารพนับถือ และคิดว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นให้คุณให้โทษกับตัวเองได้ไม่มากนัก

- มองโลกในแง่ที่ว่า ในโลกนี้มีโลกของสิ่งเหนือธรรมชาติที่เรามองไม่เห็น แต่สามารถสัมผัสได้ และโลกเหนือธรรมชาตินี้จะมีผลต่อโลกของเราพอสมควร แต่บอกไม่ได้ว่าจุดเชื่อมต่อไหนปรากฏ ณ ที่ใด

รายชื่อ 11

- รายนี้มองว่าตัวเองมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่มองไม่เห็น อาจเป็นผีหรือเทพก็ได้ การที่คิดแบบนี้ ส่วนหนึ่งมาจากการที่ทางบ้านมีความเชื่อแบบนี้เช่นเดียวกัน อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อยู่กับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับเรื่องแบบนี้ตั้งแต่เด็ก

- มีความศรัทธาต่อสิ่งเหนือธรรมชาติที่มากผูกพันกับตนเองเป็นอย่างมาก อาจเป็นเพราะได้รับอิทธิพลจากครอบครัวและตัวเองก็พร้อมที่จะเชื่ออยู่แล้ว

- รายนี้มองว่าโลกนี้มีสิ่งเหนือธรรมชาติและสิ่งนั้นมีผลต่อเราในกรณีที่เราไปเกี่ยวข้องกับเขาไม่ว่าทางใดก็ตามหนึ่ง อย่างไรก็ดีแต่ตัวเขาก็มีความเชื่อในเรื่องทางวิทยาศาสตร์ไปด้วย

รายชื่อ 12

- รายนี้เชื่อว่าตนเองมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งเหนือธรรมชาติไม่ว่าทางใดก็ตามหนึ่ง แต่การเชื่อเช่นนี้มักจะมาจากการที่คนอื่นบอกว่าตัวเขาผู้นี้มีคุณสมบัติพิเศษบางอย่าง จึงทำให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหนือธรรมชาติโดยที่ไม่รู้ตัว

- ไม่ถึงกับศรัทธาในสิ่งเหนือธรรมชาติ แค่เพียงรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่จริงและอาจมีอิทธิพลต่อตัวเขาพอสมควร

- เชื่อว่าโลกนี้มีโลกของสิ่งเหนือธรรมชาติอยู่จริง การเชื่อเช่นนี้ไม่จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ตรงก็ได้ เพราะเขาเคยได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับเรื่องทำนองนี้อย่างสม่ำเสมอ

รายชื่อ 13

- รายนี้เข้าใจตนเองว่า ตนเองมีความผูกพันกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างเหนียวแน่น มีทั้งที่เคยฝันเห็นและเคยเห็น เคยสัมผัสได้ด้วยตัวเอง เชื่อว่าตัวเองมีสัมผัสพิเศษ และก็มีคนที่น่าเชื่อถือช่วยยืนยันให้อีกต่อหนึ่ง ทำให้เขาผู้นี้เชื่ออย่างสนิทใจว่าตนเองกับสิ่งเหนือธรรมชาติต่างๆ เป็นสิ่งที่ต้องมีความเกี่ยวพันกันอย่างแน่นอน

- เขาจึงมีความศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์และสิ่งเหนือธรรมชาติแก่บางสิ่ง เช่น พระภูมิเจ้าที่ เทพเทวดา แต่จะไม่ศรัทธากับผีทั่วไป แต่ก็เชื่อว่าสัมผัสพิเศษที่ตัวเองมีนั้นสามารถพาให้ตัวเองไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหนือธรรมชาติที่ตัวนิสิตเองไม่มีความศรัทธาอยู่ก็ได้

- เห็นว่าในโลกนี้มีโลกวิญญานที่ซับซ้อนอยู่ด้วย เพียงแต่คนที่มองเห็นหรือสัมผัสได้ต้องเป็นคนที่มีสัมผัสพิเศษหรือคุณสมบัติที่พิเศษบางอย่าง

รายที่ 14

- รายนี้เชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติเพราะฟังมาจากคนรอบตัว อาจมีประสบการณ์ตรงบ้างแต่ไม่มาก สาเหตุที่เชื่อคือการได้ยิน ได้ฟังมาจากเพื่อนสนิทหรือนุคคลที่มีความน่าเชื่อถือ ตัวเขาไม่มีประสบการณ์ตรงกับสิ่งเหล่านี้

- มีความศรัทธาต่อสิ่งเหนือธรรมชาติในแง่ที่ว่าอาจให้คุณให้โทษกับเรา เช่น ถ้าเราไปลบหลู่ก็จะทำให้มีภัยมาถึงตัว

- มีความเชื่อว่าโลกนี้มีสิ่งเหนือธรรมชาติที่พิสูจน์ไม่ได้ แต่สามารถยืนยันได้ว่ามีอยู่จริงผ่านประสบการณ์ของผู้อื่น

รายที่ 15

- รายนี้เชื่อว่าตนเองเป็นคนที่มีสัมผัสพิเศษ การเชื่อเช่นนี้ได้มาจากประสบการณ์ตรง เพราะเคยเห็นและได้ยินเสียง

- มีความศรัทธาในสิ่งเหนือธรรมชาติประมาณหนึ่ง แต่ไม่คิดถึงขนาดที่ว่า สิ่งเหนือธรรมชาติเหล่านี้จะให้คุณให้โทษกับมนุษย์ แต่คิดว่าตนผูกพันกับสิ่งเหล่านี้ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง

- เชื่อว่าโลกนี้มีโลกของสิ่งเหนือธรรมชาติปะปนอยู่เหมือนกับว่ามีอยู่ซ้อนกัน บางครั้งก็เห็นเหมือนกับเป็นเรื่องปกติ แต่บางครั้งก็รู้สึกกลัวกับการที่ต้องอยู่กับโลกที่เป็นแบบนี้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จำนวนนิสิตที่เข้าร่วมในการวิจัย จำนวน 257 คน เป็นนิสิตที่มีอาการเกร็ง หายใจเร็ว และคล้ายเป็นลม จำนวน 30 คน (11.70%) ไม่มีอาการ 227 คน (88.30%)

ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ศึกษาได้แก่

1. ลักษณะทางชีวสังคม

1.1 เพศชายจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 เพศหญิง 159 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9

1.2 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่

- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 102 คน (39.70%) ได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ และนโยบายสาธารณะและวิทยาลัยนานาชาติเพื่อการศึกษาความยั่งยืน

- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 117 คน (45.50%) ได้แก่ คณะพลศึกษา คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์และคณะสหเวชศาสตร์

- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 38 คน (14.80%) ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสาร

2. จิตลักษณะเดิมของบุคคล

2.1 ความเชื่ออำนาจภายในตน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 18 คน (7%) ระดับสูงจำนวน 239 คน (93%)

2.2 บุคลิกภาพ แบ่งเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

แบบสถานะพ่อแม่ที่เจ้าระเบียบ (Critical Parent - CP) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 125 คน (48.60%) ระดับสูงจำนวน 132 คน (51.40%)

แบบสถานะพ่อแม่ที่มีเมตตากรุณา (Nurturing Parent - NP) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 15 คน (5.80%) ระดับสูงจำนวน 242 คน (94.20%)

แบบสถานะผู้ใหญ่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 51 คน (19.80%) ระดับสูงจำนวน 206 คน (80.20%)

แบบสถานะเด็กปรับตัว (Adapted Child - AC) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 52 คน (20.20%) ระดับสูงจำนวน 205 คน (79.80%)

แบบสภาวะเด็กตามธรรมชาติ(Free Child - FC) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 8 คน (3.10%) ระดับสูงจำนวน 249 คน (96.90%)

3. จิตลักษณะตามสถานการณ์

3.1 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู แบ่งเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

แบบรักสนับสนุน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 11 คน (4.30%) ระดับสูงจำนวน 246 คน (95.70%)

แบบใช้เหตุผล แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 40 คน (15.60%) ระดับสูงจำนวน 217 คน (84.40%)

แบบลงโทษทางกายหรือทางจิต แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 9 คน (3.50%) ระดับสูงจำนวน 248 คน (96.50%)

แบบควบคุม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 98 คน (38.10%) ระดับสูงจำนวน 159 คน (61.90%)

3.2 ทักษะคิดต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่และมหาวิทยาลัย ในแต่ละแบบ แบ่งเป็นทักษะคิดในทางความคิด และทางอารมณ์ เป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

ทักษะคิดทางความคิดต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องของรุ่นพี่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 37 คน (14.40%) ระดับสูงจำนวน 220 คน (85.60%)

ทักษะคิดทางอารมณ์ต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องของรุ่นพี่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 64 คน (24.90%) ระดับสูงจำนวน 193 คน (75.10%)

ทักษะคิดทางความคิดต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 22 คน (8.60%) ระดับสูงจำนวน 235 คน (91.40%)

ทักษะคิดทางอารมณ์ต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 56 คน (21.80%) ระดับสูงจำนวน 201 คน (78.20%)

4. ลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน

การรับรู้บรรยากาศของพิธีบายศรีสู่ขวัญ ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ดังนี้

4.1 ประสพการณ์ที่เคยเข้าร่วมพิธีกรรมที่เหมือนหรือคล้ายกับของมหาวิทยาลัยมาก่อน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม เคยเข้าร่วม จำนวน 111 คน (43.20%) ไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 146 คน (56.80%)

4.2 ประสพการณ์พบนิสิตมีอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม เห็นนิสิตมีอาการ จำนวน 244 คน (94.90%) ไม่เห็นนิสิตมีอาการ จำนวน 13 คน (5.10%)

4.3 ผลกระทบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพิธีบายศรีสู่ขวัญของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ ส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของนิสิต จำนวน 159 คน (61.90%) ส่งผลกระทบต่อความคิดของนิสิต จำนวน 34 คน (13.20%) และไม่ส่งผลกระทบ (รู้สึกเฉย ๆ) จำนวน 64 คน (24.90%)

เมื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ศึกษาในการวิจัยนี้ว่ามีความเสี่ยงต่อการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมในนิสิต เพื่อประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดอาการและใช้ความเสี่ยงในการคัดกรองนิสิตที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ด้วยสถิติ Multiple logistic regression พบว่า

- กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็ว และคล้ายเป็นลม ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดอาการ 11.1 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = .032$) แต่กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($p\text{-value} = .166$)

- คะแนนบุคลิกภาพแบบสภาวะพ่อแม่ที่เข้าระเบียบ แบบสภาวะพ่อแม่ที่มีเมตตากรุณา ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .399, .998$ ตามลำดับ) แต่คะแนนบุคลิกภาพแบบสภาวะผู้ใหญ่ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลม ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาการ 4.2 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = .007$) คะแนนบุคลิกภาพแบบสภาวะเด็กตามธรรมชาติ และแบบสภาวะเด็กปรับตัว ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคะแนนสูง ($p\text{-value} = .999, .616$ ตามลำดับ)

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์และตรวจร่างกายผู้มีอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญ โดยจิตแพทย์

พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 20 รายเป็นชาย 7 ราย (ร้อยละ 35) และเป็นหญิง 13 ราย (ร้อยละ 65) อายุเฉลี่ย 19.5 ปี กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดปฏิเสธโรคประจำตัวทางกายและมีผลการตรวจร่างกายเบื้องต้นเป็นปกติทุกราย ใช้เวลานอนเฉลี่ย 8.5 ชั่วโมงต่อวัน โดย 1 อาทิตย์ก่อนมีอาการกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาอนเฉลี่ย 2.2 ต่อวัน ก่อนเกิดอาการกลุ่มตัวอย่าง 4 ราย (ร้อยละ 20) ให้ประวัติว่าตนเองดื่มสุรามาก่อนแต่ไม่เข้ากับเกณฑ์การวินิจฉัยการดื่มสุราอย่างเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (Alcohol harmful use) โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดปฏิเสธประวัติการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตลอดการร่วมกิจกรรมรับน้อง กลุ่มตัวอย่าง 5 ใน 20 รายสูบบุหรี่เป็นประจำ กลุ่มตัวอย่างทุกรายมีอาการเหนื่อยหอบหายใจเร็ว และมีความกลัวอย่างสุดขีด โดยไม่ทราบว่าตนเองกลัวอะไร โดยขณะ

เกิดอาการ กลุ่มตัวอย่าง 9 ราย มีความรู้สึกเหมือนร่างกายบังคับไม่ได้และเหมือนถูกควบคุมโดยอำนาจบางอย่างเสมือนหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปเป็นบุคคลอื่นโดยมีอาการคล้าย Dissociation ร่วมด้วย กลุ่มตัวอย่าง 4 รายมีอาการคล้ายถูกควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงไปเป็นบุคคลอื่นและความจำบางส่วนหายไปขณะมีอาการร่วมด้วย กลุ่มตัวอย่าง 2 รายมีอาการประสาทประสาทหลอนระหว่างมีอาการ และอาการดังกล่าวสงบลงหลังจากอาการหายไป กลุ่มตัวอย่าง 5 ราย มีอาการกลัวอย่างที่สุด เกิดขึ้นมาเอง คล้ายอาการ พานิก (Panic) และมีอาการหอบหายใจเร็ว (Hyperventilation) เพียงอย่างเดียว ดังตารางที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง 18 ใน 20 ราย (ร้อยละ 90) โดยเป็นหญิง 12 รายและเป็นชาย 6 ราย ดื่มเหล้าเป็นประจำและมีการดื่มอย่างเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (Alcohol harmful use) โดยเริ่มดื่มหลังจากเกิดอาการแล้ว กลุ่มตัวอย่าง 19 ใน 20 ราย มีความเชื่อเรื่องการครอบคุลมมาก่อน และมองว่าการเกิดอาการเป็นผลมาจากพิธีกรรม และมีความเห็นว่าพิธีกรรมมีความไม่ถูกต้องตามความเชื่อเดิมของตน เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอาการ

ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์และตรวจร่างกายผู้มีอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญ โดยนักปรัชญา จากการสัมภาษณ์นิสิตที่มีอาการทั้งหมด 15 คน แบ่งเป็น

คณะที่เรียน คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 66.67) คณะพลศึกษา จำนวน 4 คน (ร้อยละ 26.67) คณะนวัตกรรม จำนวน 1 คน (ร้อยละ 6.67)

เพศ นิสิตเพศชายจำนวน 6 คน (ร้อยละ 40) เพศหญิง จำนวน 9 คน (ร้อยละ 60)

สภาพร่างกาย แบ่งเป็น นอนน้อย จำนวน 14 คน (ร้อยละ 93.33) นอนเต็มที่ จำนวน 1 คน (ร้อยละ 6.67) เหนื่อย จำนวน 15 คน (ร้อยละ 100) และมีสภาพร่างกายร่วมของการนอนน้อยและเหนื่อยจำนวน 14 คน (ร้อยละ 93.33)

อาการ แบ่งกลุ่มอาการจากการสัมภาษณ์ ได้เป็น อาการหายใจไม่ออก หรือหายใจติดขัด จำนวน 15 คน (ร้อยละ 100) ไม่รู้สึกตัว จำนวน 13 คน (ร้อยละ 86.67) รู้ตัวแต่บังคับตัวเองไม่ได้ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 13.33) มีอาการชาหรือเกร็ง จำนวน 7 คน (ร้อยละ 46.67) นอกจากนี้ มีอาการอื่นๆ ร่วมด้วย เช่น ร้องกรี๊ด น้ำตาไหล เสียงเปลี่ยน น้ำตาไหล และเหม่อลอย อาการต่างที่เกิดขึ้นเป็นอาการที่แสดงออกร่วมกันหลายอาการในกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

ความเชื่อ/ประสบการณ์ทางจิตวิญญาณ แบ่งเป็น มีความเชื่อเรื่องผีและจิตวิญญาณ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 100) เป็นคนจิตอ่อน จำนวน 4 คน (ร้อยละ 26.67) เคยผ่านพิธีครอบคุลม จำนวน 4 คน (ร้อยละ 26.67) มีการสักนํ้ามันตามร่างกาย จำนวน 1 คน (ร้อยละ 6.67) เชื่อว่าตัวเองมีเทพประจำตัว จำนวน 1 คน (ร้อยละ 6.67)

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

อภิปรายผลตอนที่ 1

เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ศึกษาในการวิจัยนี้ว่ามีความเสี่ยงต่อการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมในนิสิต เพื่อประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดอาการและใช้ความเสี่ยงในการคัดกรองนิสิตที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็ว และคล้ายเป็นลม ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดอาการ 11.1 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = .032$) แต่กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($p\text{-value} = .166$) การที่นิสิตอยู่ในกลุ่มวิชาสาขาต่างๆ เช่น กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หมายถึง เป็นการรวมผู้ที่ชอบเรียนศาสตร์เดียวกัน มาอยู่ร่วมกัน มีประสบการณ์ด้านการเรียน การสอน มีความเชื่อและประสบการณ์เดิม ที่คล้ายกัน เช่น นิสิตกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และสาขามนุษยศาสตร์บางคนมีความเชื่อและประสบการณ์เดิมเรื่องการครอบครุมาก่อน เมื่อจำนวนคนที่มีแนวโน้มจะเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมมาอยู่ร่วมกันเป็นหมู่มากขึ้น ดังนั้นโอกาสที่จะพบอาการดังกล่าวในสาขานี้ จึงสูงกว่ากลุ่มสาขาอื่น

จิตใต้สำนึกเป็นส่วนใหญ่ที่สุดของจิตใจมีหน้าที่ควบคุมกลไกอัตโนมัติของร่างกาย นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าการทำงานของจิตไร้ระดับจิตใต้สำนึกสัมพันธ์กับกลไกการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติที่ตอบสนองต่อความเครียดและความวิตกกังวลด้วยการควบคุมเกี่ยวกับระบบต่างๆ ของร่างกายก่อให้เกิดอาการอาจจะเกิดจากการหายใจตื้นๆ หรือหายใจไม่ถี่มากแต่ลึกหรือทั้งหายใจถี่และลึกก็ได้ จนทำให้เกิด Hypocapnia (ภาวะคาร์บอนไดออกไซด์ในเลือดต่ำ) และ Respiratory alkalosis (ภาวะเลือดเป็นด่างจากการหายใจ) และมีอาการต่างๆ ทางร่างกายติดตามมา การที่ผู้ป่วยหายใจเร็วทำให้ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในเลือดลดลง เกิด Respiratory alkalosis การเกิดการหดตัวของเส้นเลือดที่ไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ของร่างกาย อาการเวียนศีรษะ รู้สึกมือเท้าชา ปลายนิ้วมือนิ้วเท้า กล้ามเนื้อเกร็ง ต่อมานิ้วจะเหยียดเกร็ง (Carpopedal spasm) ถ้ามากจะมีอาการมือจีบ (Accoucheurs hand) และมือเท้าเย็น เป็นต้น จิตใต้สำนึกของคนเรามีความสำคัญมากต่ออารมณ์และพฤติกรรมของมนุษย์ ทุกสิ่งที่เก็บอยู่ในจิตใต้สำนึกจะมีส่วนในการกำหนดนิสัยใจคอ

อารมณ์และพฤติกรรมของบุคคล แต่โดยปกติความเชื่อของคนเราในจิตใต้สำนึกไม่สามารถแสดงออกมาได้ เนื่องจากถูกควบคุมไว้ด้วยจิตสำนึกโดยอาจจะเป็นความเชื่อที่ผิด สามารถกล่าวได้ว่า ความคิด ความเชื่อในระดับจิตใต้สำนึกจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกภายใต้จิตสำนึก บ่อยครั้งที่บางสิ่งที่อยู่ในจิตใต้สำนึกถูกแสดงออกมาในรูปแบบของความฝัน หรือเป็นพฤติกรรมที่ต้องอาศัยการตีความ (ครองขวัญ ไชยธรรมสถิต, 2542, หน้า 40-41) บุคคลมักรับรู้อารมณ์มากกว่าที่จะรับรู้ต่อร่างกาย ทำทางกริยาและรูปแบบการหายใจของตนเอง มีบ่อยครั้งที่อารมณ์อยู่นอกเหนือจากการควบคุมของจิตสำนึก สภาวะทางจิตของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง (Villar, 1997, pp. 17-18) เมื่อนิสิตมีความเครียดหรือวิตกกังวลจากเหตุการณ์การรับน้องที่ผ่านมา การพักผ่อนไม่เพียงพอ ความเหน็ดเหนื่อยจากการร่วมกิจกรรมรับน้องต่างๆ และประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคลที่สะสมอยู่จิตใต้สำนึก จะเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดอาการขึ้นโดยที่ผู้มีอาการไม่รู้ตัว จากรายงานของตึกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศรีนครินทร์ฯ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปี 2538-2540 เกี่ยวกับกิจกรรมรับน้องของนิสิต พบว่านิสิต 158 คน เป็นชาย 35 คน หญิง 123 คน เกิดโรค Hyperventilation syndrome (อาการชักเกร็ง ทั่วร่างกาย ตัวแข็งเหมือนหมดสติ หายใจหอบ ฯลฯ) ผู้หญิงเป็นมากกว่าผู้ชาย (หนังสือพิมพ์มติชน, 2541 อ้างถึงใน อรพินท์ ชูชมและคณะ, 2542) แต่ในการวิจัยครั้งนี้ยังไม่พบความสัมพันธ์ของปัจจัยเพศต่อการเกิดอาการและ นพ.ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน (2551) โฆษกกรมสุขภาพจิต กล่าวว่า เหตุที่โรคนี้นับมากในเพศหญิงอายุ ระหว่าง 15-30 ปี เพราะในวัยดังกล่าวจิตใจยังไม่มั่นคง มีความอ่อนไหวเชิงอารมณ์ เมื่อมีอะไรเข้ามา ทำให้ไม่สามารถใช้กลไกทางจิตใจด้านทานหรือรับไว้ได้ และการรายงานของพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการดูแลนิสิตที่จัดกิจกรรมรับน้องใหม่ (กัญญา วงศ์, 2551) เกี่ยวกับ “Hyperventilation syndrome โรครับน้องใหม่” ว่าการดูแลผู้ที่มีอาการนี้ รุ่นพี่ต้องรีบกันตัวสาเหตุกระตุ้นที่ทำให้น้องกลัวออกไปก่อน จัดสิ่งแวดล้อมให้อยู่เงียบๆ และใช้ดูแลประคับประคองจิตใจ

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางจิตวิทยาต่าง ๆ เช่น ลักษณะทางชีวสังคม (เพศ) จิตลักษณะเดิมของบุคคล (ความเชื่ออำนาจภายในตน ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู 4 รูปแบบ : แบบรักสนับสนุน แบบใช้เหตุผล แบบลงโทษทางกายหรือจิตใจ แบบควบคุม ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ของรุ่นพี่และมหาวิทยาลัย) ลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน (การรับรู้บรรยากาศของพิธีบายศรีสู่ขวัญ) แล้วนั้น ปรากฏว่ายังไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดกลุ่มอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลม แต่ลักษณะบุคลิกภาพแบบสภาวะผู้ใหญ่ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลม ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาการ 4.2 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะบุคลิกภาพแบบสภาวะผู้ใหญ่ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนสูง อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ ($p\text{-value} = .007$) ซึ่งลักษณะบุคลิกภาพแบบสภาวะผู้ใหญ่เกิดจากการเลี้ยงดู และจากประสบการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาว่าสามารถพัฒนาบุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่ได้มากน้อยเท่าใด และจากการศึกษาทฤษฎีบุคลิกภาพแบบ Transactional Analysis (TA) (อนุกูล เขียงพุกษาวัลย์, 2548) พบว่าบุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่ (Adult ego-state) เป็นบุคลิกภาพของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติสิ่งใดอย่างมีเหตุผลอย่างมีจุดมุ่งหมาย มีการคิดใคร่ครวญตามข้อเท็จจริง ไม่ใช่อารมณ์ก่อนที่จะตัดสินใจหรือทำอะไร จะรวบรวมข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ และประเมินผลอย่างรอบคอบเสียก่อน ผู้มีบุคลิกภาพเป็นผู้ใหญ่นั้น จะยึดถือแต่ “ที่นี่และเดี๋ยวนี้” อันเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความเป็นผู้มีสุขภาพจิตที่เจริญเต็มที่ เป็นผู้ที่มีเหตุผลอย่างมีเหตุผล ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า บุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่เปรียบเสมือน Data process และทำให้บุคคลสามารถปรับตัวที่จะอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงในปัจจุบันนี้ได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ ความเห็นของทิพวัลย์ สีจันทร์ (2546, หน้า 6) ถึงบุคลิกภาพที่แปรปรวนของเด็กที่เติบโตไม่เป็นผู้ใหญ่ว่าอาจมีสาเหตุมาจากการตีความข้อมูลที่ได้รับมาอย่างไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจเกิดจากวัฒนธรรม ค่านิยม และทักษะในการแก้ไขปัญหาของการดำเนินชีวิตไม่เหมาะสมทำให้นิสิตกลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบสภาวะผู้ใหญ่ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมีความสัมพันธ์ต่ออาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลม ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาการ 4.2 เท่าเมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะบุคลิกภาพแบบสภาวะผู้ใหญ่ที่อยู่ในกลุ่มคะแนนสูง

อภิปรายผลตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เพื่อประเมินสุขภาพจิตของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญของสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง

เป็นที่สังเกตว่า จากการวิเคราะห์ผลตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีความสอดคล้องกันของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลม ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. นอนพักผ่อนน้อย เหนื่อย
2. มีความเชื่อเรื่องการครอบครุมาก่อน
3. เชื่อว่าอาการที่เกิดขึ้นมาจากพิธีกรรมบายศรีสู่ขวัญ
4. พิธีกรรมมีความไม่ถูกต้อง ตามความเชื่อเดิมของตน จึงทำให้เกิดอาการดังกล่าว

จึงกล่าวได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องของความเชื่อ ทศนคติของแต่ละบุคคล และการได้รับการพักผ่อนที่ไม่เพียงพอจึงส่งผลต่อความสามารถในการคิด และการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคล ดังการอภิปรายผลต่อไปนี้

อภิปรายผลตอนที่ 2

พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงมากกว่าชายซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับกลุ่มประชากรทั่วไปในหลายการศึกษาที่จะพบอาการ เหนื่อยหอบหายใจเร็วในหญิงมากกว่าชาย (กระทรวงสาธารณสุข, 2550) กลุ่มตัวอย่างมีเวลานอนเฉลี่ยลดลงอย่างมากก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมรับน้อง โดยการศึกษา

ก่อนหน้าพบว่าการอดนอนมีผลต่ออาการกังวลชนิดต่างๆและอาจมีผลทำให้การรับรู้เปลี่ยนไปสมาธิและการตัดสินใจลดลงได้ (Selma Arzu Vardar และคณะ, 2007) ในการศึกษาพบว่าการอดนอนสามารถทำให้เกิดประสบการณ์ ความจำหายไปชั่วขณะ (Black-out) และเหนียวนาให้ผู้ป่วยที่ไม่เคยมีอาการในกลุ่ม Dissociative symptom เกิดอาการดังกล่าวขึ้นมาได้ (Selma Arzu Vardar และคณะ, 2007) โดยการอดนอนไม่เพียงแต่จะทำให้เกิดอาการต่างๆเท่านั้นในการรวบรวมการศึกษาพบว่าการอดนอนยังทำให้เกิดความกังวลได้ง่ายมากขึ้น ความสามารถด้านสมาธิและเชาว์ปัญญาลดลงในสัตว์ทดลอง (Regina H. Silva และคณะ, 2004) และทำให้เกิดอาการลมชักได้ง่ายกว่าปกติในสัตว์ทดลอง (Harry B และคณะ, 1965) ในกลุ่มตัวอย่างมีการอดนอน 2-3 ชั่วโมงต่อวันเป็นเวลา 1 อาทิตย์ โดยการอดนอนในระดับดังกล่าวในกลุ่มอาสาสมัครสามารถเหนียวนาให้เกิดประสบการณ์คล้ายประสาทหลอนและอาการทางจิตอื่นๆได้ การรวบรวมการศึกษาพบว่าแม้มีการอดนอนเพียง 1-2 คืนก็สามารถกระตุ้นให้เกิดอาการดังกล่าวได้ (Drummond และคณะ, 2006) การอดนอนสามารถทำให้เกิดความจำและสมาธิบกพร่องได้ (Lim J และคณะ 2010) โดยการบกพร่องของสมาธิและความจำเมื่อกลุ่มตัวอย่างอดนอนนั้นเทียบได้กับการเมาสุรา (Williamson AM และคณะ, 2000) รวมถึงอาการรุนแรงอย่างเช่น อาการประสาทหลอน หรือหลงหลงผิดหรือเหนียวนาให้เกิดอาการทางจิตได้ (Coren S และคณะ, 1998).

ในกลุ่มตัวอย่างพบการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากขึ้นหลังเกิดเหตุการณ์แม้กลุ่มตัวอย่างจะหายจากการอาการภายใน 1-2 อาทิตย์หลังเกิดเหตุแต่กลุ่มตัวอย่างมีการใช้แอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นอย่างมากหลังเกิดเหตุการณ์จากที่ไม่เคยดื่มมาก่อนการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมากอาจมีผลมาจากการที่อาการกังวลหรือมีอาการไม่สบายบางอย่างยังคงอยู่หลังเกิดเหตุการณ์ โดยการศึกษาพบว่ามีการใช้แอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นในกลุ่มที่มีความเครียดหรือความวิตกกังวลสูง (Sarda A. และคณะ, 1982) (Kahan, M. และคณะ, 1996) โดยกลุ่มตัวอย่างอาจใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อลดความเครียดที่ตนเองมีโดยไม่รู้ตัวหรือเกิดจากปัจจัยแวดล้อมอื่นๆรอบสถานศึกษา (Glavas และคณะ, 2006)

อาการในลักษณะที่พบในกลุ่มตัวอย่างมักมีความเชื่อทางสังคมวัฒนธรรมและจิตวิญญาณเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าการจัดทำพิธีมีความขัดแย้งกับความเชื่อความศรัทธาของตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าเป็นภาวะคุกคามทางด้านจิตวิญญาณของตนซึ่งมีผลในทางจิตพลวัติให้เกิดอาการดังกล่าวขึ้นมาได้ (สมภพ เรืองตระกูล, 2004)

อภิปรายผลตอนที่ 3

1. จากการเก็บข้อมูลของนิสิตที่มีอาการชักเกร็งทั้ง 15 คนเกี่ยวกับความเข้าใจตนเอง

และความเชื่อเกี่ยวกับโลกพบว่าทั้ง 15 คนมีความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติในระดับเข้มข้น ซึ่งอาจเรียกได่ว่านิสิตทั้งหมดเป็นผู้ที่มองโลกแบบ Mythic world view หรืออาจเรียกสั้นๆว่า Mythos โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาเป็นอันดับแรกคือ การเข้าใจตนเอง ถ้าการเข้าใจตนเองไม่แน่ชัด เช่น กรณีของนิสิต คนที่ 9 ที่ให้สัมภาษณ์ว่า “ด้วยความที่บอกว่าตัวเองเชื่อครึ่ง ไม่เชื่อครึ่ง จึงทำให้บอกได้ยากว่านิสิตผู้นี้คิดว่าตัวเองเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับสิ่งเหนือธรรมชาติ เช่น ผีหรือเทพ” ถ้าเป็นกรณีแบบนี้จะไปดูที่ความเชื่อเกี่ยวกับโลกของนิสิต ซึ่งนิสิตคนที่ 9 นี้ให้สัมภาษณ์ว่า “เชื่อว่าในโลกนี้มีสิ่งเหนือธรรมชาติประเภทผีหรือเทพ และสิ่งเหล่านี้มักจะเกี่ยวข้องกับมนุษย์เสมอ มนุษย์ที่พาตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้มักจะทำให้ตัวเองต้องประสบกับเหตุการณ์เหนือธรรมชาติ เช่น องค์กรของขึ้น ๆ เหตุการณ์ทำนองนี้จะเกิดกับคนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องพวกนี้” จากการให้สัมภาษณ์เรื่องความเชื่อเกี่ยวกับโลกนั้น ทำให้เห็นชัดว่านิสิตคนนี้มีความเห็นเป็นแบบ Mythic world view โดยทั่วไปความเข้าใจตนเองกับความเข้าใจโลกมักจะสอดคล้องกัน เพียงแต่ในสังคมที่ยึดวิทยาศาสตร์เป็นความรู้กระแสหลักนั้น คนมักแสดงการเข้าใจตนเองออกไปในทาง Logos มากกว่า ถึงแม้ลึกๆแล้วเขาจะมีรากฐานทาง Mythos ก็ตาม แต่ถ้าไปถามความเห็นเกี่ยวกับโลก เขามักจะตอบตามความเป็นจริงได้มากกว่าและผ่อนคลายกว่าเนื่องจากเขารับรู้ว่าคุณอยู่ในสังคมแบบ Mythic cultures จึงทำให้ผู้ตอบรู้สึกผ่อนคลายกว่าที่จะพูดถึงความเชื่อของตนอย่างแท้จริง

2. สาเหตุสำคัญที่ทำให้คนกลุ่มนี้มีความเป็น Mythos นั้นมาจากประสบการณ์ทั้งหมดไม่เป็นการสัมผัสแบบประสบการณ์ตรง ความฝัน การเข้าร่วมในพิธีเหนือธรรมชาติบางอย่าง การเห็นการแสดงออกของผู้อื่น ในอีกแง่หนึ่งที่สามารถสงสัยได้ก็คือ การเป็น Mythos ของคนๆ คนนั้นมีส่วนผลักดันให้เขาเห็นภาพของสิ่งเหนือธรรมชาติบางอย่างที่คนอื่นมองไม่เห็น

3. คนที่มีความเข้าใจตนเองอย่างแรงกล้า (สังเกตจากเนื้อหาและอากัปกริยาต่างๆ เช่น แววตา สีหน้าเวลาให้สัมภาษณ์) ว่าเป็นผู้มองโลกแบบ Mythic world view จะมีการชักกระไรและการแสดงออกมากกว่าผู้ที่มองโลกแบบ Mythic world view ที่มีความเข้มข้นน้อย

4. ผู้มองโลกแบบ Mythic world view อย่างแรงกล้านั้น เวลาเข้าสู่พิธีที่ค่อนข้างขลังเช่น พิธีบายศรีหรือสวดภาณยักษ์ มักแสดงอาการบางอย่างผิดไปจากคนทั่วไป ทั้งนี้พอเข้าใจได้ในระดับหนึ่ง เพราะรูปแบบพิธีเหล่านั้นนั้นมีทั้งภาพและเสียงที่ไปกระตุ้นจิตใจเบื้องลึกของเขาให้แสดงพฤติกรรมออกมา ที่สามารถสรุปได้เช่นนี้เพราะคนมองโลกแบบ Mythic world view อย่างแรงกล้านั้นเวลาอยู่ในชีวิตประจำวัน เมื่อเจอภาพและเสียงที่มีความเข้มข้นน้อย หรือไม่ได้ชี้บ่งว่าเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ ก็มักจะมีอาการแสดงออกอย่างอ่อนอยู่แล้ว แต่พออยู่ในพิธีกรรมซึ่งเป็นพิธีสำคัญในสังคมที่มี Mythic cultures (Sandra, 2006) ทำให้รู้สึกว่าการแสดงออกของตนเองแบบ Mythic world view ไม่ได้ขัดต่อรูปแบบพิธีที่เชื่อคือ Mythic cultures แต่ประการใด หรืออาจพูดให้แรงกว่า

นั่นได้ว่าการแสดงออกทาง Mythic world view ในพิธีแบบ Mythos ที่อยู่ใน Mythic cultures ไม่ทำให้บุคคลอื่นกล่าวหาว่าผู้เป็น “บ้า” ได้ และคนผู้นั้นอาจได้รับความสนใจ หรือ ความสำคัญมากกว่าคนปกติในสังคมแบบ Mythic cultures การสรุปเช่นนี้สังเกตได้จากนิสิตที่มาให้สัมภาษณ์ประมาณร้อยละ 50 จะแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเขาภูมิใจมากและการถูกเชิญมาสัมภาษณ์ในเรื่องดังกล่าวทำให้เขารู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคลสำคัญในสังคมแบบ Mythic cultures.

ข้อจำกัดของการศึกษารั้งนี้

การศึกษาเก็บรวบรวมเฉพาะกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยเดียวอาจไม่สามารถเทียบเคียงกับมหาวิทยาลัยอื่นที่มีบริบทต่างกันหรือในกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนหรือสถานศึกษาในรูปแบบอื่นได้ การศึกษาไม่ได้ทำการเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่มีอาการ และการศึกษาทำในกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมเดียวอาจไม่สามารถเทียบเคียงกับประเทศอื่นที่มีบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้

ข้อเสนอแนะในการดำเนินการศึกษาเพิ่มเติม

เนื่องด้วยลักษณะของอาการของกลุ่มตัวอย่างทำให้ไม่สามารถทำการศึกษาในลักษณะ Randomized controlled trial ได้จึงแนะนำให้ทำการศึกษาเพิ่มโดยการรวมงานวิจัยในลักษณะ Systemic review และ Analysis เพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรม

- มีการควบคุมตารางการหลับคืนของนิสิตให้เพียงพอและไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมงตลอดเวลาการจัดกิจกรรม
- ควรชี้แจงถึงรายละเอียดตารางของพิธีกรรมในการรับน้องแก่นิสิตให้ทราบและเข้าใจถึงรายละเอียดของพิธีและสอบถามถึงความสมัครก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมและมีมาตรการการปกป้องสิทธิเสรีภาพของผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมรวมถึงทางด้านจิตใจและทางด้านสังคม
- บริบททางจิตวิญญาณและความเชื่อเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนควรใช้ความระมัดระวังอย่างมากในการผนวกบริบทนี้เข้ากับกิจกรรมต่างๆ
- อย่างไรก็ตามการรับน้องยังเป็นกิจกรรมที่ทรงคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นอย่างมากและในภาพรวมยังเป็นประโยชน์อย่างที่สุดแก่นิสิต

บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข สถิติสาธารณสุข. (2542). สถานการณ์และแนวโน้มความเจ็บป่วยทางจิตของ
ไทย. Retrieved August, 2002, from <http://203.157.56.1/trend.html> (19 มีนาคม 2550).
- การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อบุคลิกภาพ. <http://www.novabizz.com/NovaAce/Personality.htm>.
เข้าถึงข้อมูล 4 กรกฎาคม 2553.
- กัญญา วังสี. (2551). *Hyperventilation syndrome* โรคหอบหืดใหม่ : บทความ.
<http://gotoknow.org/blog/acckku/186712>. เข้าถึงข้อมูล 5 กรกฎาคม 2553
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2531). รายงานผลการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือและ
อุปกรณ์เกี่ยวกับกระบวนการคิดและความรู้สึก. เอกสารการวิจัยทางการศึกษา อันดับที่
76/2531.
- กฤษณพงษ์ กิริติ. (2550). *มหา'ลัยวางมาตรการเข้มล่อมคอกรับน้องใหม่*. หนังสือพิมพ์บ้านเมือง
ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 29 พฤษภาคม 2550.
- ครองขวัญ ไชยธรรมสถิต. (2542). *สะกดจิตตนเองพลังมหัศจรรย์สู่ความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ: ต้นธรรม.
- คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. (2544). *วัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- คมเพชร นัตตสุกุล. (2547). *ทฤษฎีการให้คำปรึกษา*. กรุงเทพฯ : บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ
(พว.) จำกัด.
- งานทะเบียนนิสิตและสถิติ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2552). *สรุป
จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2552* กรุงเทพฯ.
- เจตต์ ดิยังและคณะ. (2542). *การระบาดของโรคทางจิต : อาการเป็นลมของนักเรียนประถมศึกษา
แห่งหนึ่งในจังหวัดมุกดาหาร*.
- จักรกฤษ เลื่อนกฐิน. (2549). *การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการปรับตัว
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.
- จรรยา รัตน์โนบล. (2545). *ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- จรรยา สุวรรณทัตและลัดดาวัลย์ เกษมเนตร. (2533). *ประมวลสังเคราะห์ผลงานวิจัยในประเทศไทย
เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กไทย เล่ม 2 : รายงานการวิจัย*. กรุงเทพฯ.
- จำลอง ดิษยวัน. (2536). *โรคทางกายสาเหตุจากจิตใจ. ตำราจิตเวชศาสตร์ สมาคมจิตแพทย์แห่ง
ประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*.

- จุมจินต์ สดัดทุกข์. (2543). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุมภฏ พรหมเสิดา. (2551). *บทความ แพทย์เตือนชมชนเสี่ยง “โรคอุปทานหมู” แพร่ระบาดในวัยรุ่นหญิงสูงสุด*. ข้อมูลจากกรมสุขภาพจิต.
- ฉันทนา จันทรบรรจง. (2545). *จิตวิทยาการบริหาร*. พิษณุโลก : โรงพิมพ์ตระกูลไทย. หน้า 140-148.
- ชนิธรณ์ชัย แดงเรือน. (2553). *สภาวะฉุกเฉินทางจิตใจ ปัญหาน้องใหม่แก้ไขได้ไม่ยาก: บทความ*. หนังสือพิมพ์ ASTV ผู้จัดการออนไลน์. วันที่ 15 มิถุนายน 2553 เวลา 14.20 น.
http://www.dmh.go.th/sty_libnews/news/view.asp?id=13534. สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2553.
- ชำนาญ เขาวงกตพิงค์. (2534). *แนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทย*. เอกสารประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทย หน่วยที่ 1-7. หน้า 1-52.
 นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
- ไชย ฌ พล อัครศุภเศรษฐ์. (2541). *นิสัยแห่งความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ: Truth Authorization Institute.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินึก. (2524). *ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เดมศักดิ์ ทวณิน. (2548). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ*. กรุงเทพมหานคร: ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัศนาก ทอภักดี. (2528). *ความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลกับความเชื่ออำนาจภายในตนเองของเด็กวัยรุ่นไทย*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวัลย์ สีจันทร์. (2546). *การคิดและการตัดสินใจ*. กรุงเทพมหานคร; สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน. (2551). *โรคหอบทางอารมณ์ : บทความ*. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์. วันที่ 7 พฤษภาคม 2551. สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2553.
http://www.healthcorners.com/new_read_news.php?id=6218
- ธีระพร อุวรรณโน. (2529). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงพงา ลิ้มสุวรรณ. (2553). *จิตวิทยาการเลี้ยงดูเด็ก*. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการเลี้ยงดูเด็กและอบรมเด็ก. ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ร.พ. รามาธิบดี กรุงเทพฯ.

<http://www.ramamenthal.com/s37.html> เข้าถึงข้อมูล 4 กรกฎาคม 2553.

นฤมล สมศรี. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพจิตกับปัญหาการปรับตัวของนิสิตปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นลินี เชื้อวณิชชากร. (2552). การอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: แอปเปิ้ล ฟรอนต์ กรุ๊ป.

เบญจมาศ แพทอง. (2540). บายศรี : สัญลักษณ์ของพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิต. กรมศิลปากร
กรุงเทพฯ.

บุญเรียง ชูชัยแสงรัตน์ และคนอื่นๆ (2547). อุปทานหมู่ : กรณีอาการชักเกร็งของนักเรียน

ประถมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดอุดรธานี. สืบค้น เมื่อ 20 ตุลาคม 2552.

http://www.dmh.go.th/english/abstract/abstract/abstract_detail.asp?code=20040000224.

ประภาดิ เหล่าพูนสุข. (2539). ปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย

บูรพา ชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ปิ่น บุตรี. (2549). ผีในบ้าน ศาลพระภูมิ ศาลผี .

<http://www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=9490000024456>. เข้าถึง

ข้อมูล 10 กรกฎาคม 2553.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์.

พิมพ์ทอง แจกจันทิก และคนอื่นๆ (2550). การเกิดอุปทานหมู่ เป็นลม เกร็ง ในนักเรียนหญิงโรงเรียน

ขยายโอกาสแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดยโสธร. สืบค้น เมื่อ 20 ตุลาคม 2552,

http://www.dmh.go.th/english/abstract/abstract/abstract_detail.asp?code=2007000120.

พิสิฐ โคตรสุโพธิ์. (2549). ปรัชญาไทย : ระบบคิดของชาวไทย : บทความ. วารสารปณิธาน.

ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

www.philcmu.com/space/newsfiles/100/ปรัชญาไทย.doc. เข้าถึงข้อมูล 10 กรกฎาคม

2553.

พระราชบัญญัติการศึกษา ภาคบังคับ 2545 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.

พรพรรณ จันทรง. (2541). การศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับการปรับตัวทางสังคม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญ อำเภอมือง จังหวัดร้อยเอ็ด.

ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ (จิตวิทยาการศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม.

พรรณราย ทรัพย์ประภา. (2548). จิตวิทยาประยุกต์ในชีวิตและในการทำงาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มานิช หล่อตระกูล. (2544). คู่มือการดูแลผู้ป่วยที่มีปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวชสำหรับแพทย์.

กรมสุขภาพจิต.

- เรวดี ทรงเที่ยง. (2548). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมแรงจูงใจภายในเพื่อสร้างสัมพันธภาพในการทำงานของหัวหน้าช่างในศูนย์บริการรถยนต์. ปรินญาณพนธ์ วท.ด. (พฤศจิกายน 2548). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา ใจคำแปง (2543). ปัญหาและการปรับตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วารารณ ตระกูลสถิตย์. (2543). จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วารารณ รักกิจ. (2540). การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. แสงศิลป์การพิมพ์. กรุงเทพฯ.
- วิเชียร มงคลศรีตระกูล. (2552). นอนน้อยมีผลอย่างไร : บทความ. นิตยสาร *Health Today*.
http://www.lifevariety.com/story/stroy_detail_admin.php?id=691 เข้าถึงข้อมูล 5 กรกฎาคม 2553
- ไวรัช เจริญบรรจง. (2522). จิตวิทยาสังคม. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.
- ศิริศักดิ์ อภิศักดิ์มนตรี. (2551). รูปเคารพในศาสนาฮินดู.
<http://www.webwatklang.com/index.php?mo=3&art=221449>. เข้าถึงข้อมูล 10 กรกฎาคม 2553.
- สิรินทิพย์ พอมน้อย. (2551). ผีเข้าผีสิง"อุปทานหมู่" : หรือปัญหาทางจิต ? สืบค้น เมื่อ 20 ตุลาคม 2552 จาก <http://www.chanalibrary.go.th/news/view.php?No=293>.
- ศิริภักดิ์ แสงอุยามาศ. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพัก นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง: รายงานการวิจัย. เชียงราย: มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). จิตวิทยาการพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2 วัยรุ่น-วัยสูงอายุ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศุภกานต์ ชื่อเกียรติกมล. (2543). กลไกการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภลักษณ์ เงินบำรุง. (2546). ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สงัน สุวรรณเลิศ. (2529). ผีปอบ ผีเข้า ในวรรณคดีทางจิตเวชศาสตร์. บพิธการพิมพ์ กรุงเทพฯ.
- สมคมแดง สมปวงพร. (ม.ป.). "พระอัคนี" หรือ "พระอัคคี" เทพเจ้าแห่งไฟ. ย้อนรอยชมพูทวีป สำนักพิมพ์คุ้มคำ. <http://www.siamganesha.com/agni.html>. เข้าถึงข้อมูล 10 กรกฎาคม 2553.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2546). จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สมคิด อิศระวัฒน์. (2542). ลักษณะการอบรมและการเลี้ยงดูเด็กของคนไทยซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้

- ด้วยตนเอง: รายงานการวิจัย, วารสารการศึกษานอกโรงเรียน ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 หน้า 40-47.
- สมพร สุทัศน์, ม.ร.ว. (2545) การพัฒนาแบบทดสอบความสอดคล้องในการมองโลกสำหรับวัยรุ่น
ในจังหวัดชลบุรี. รายงานการวิจัย, ชลบุรี : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถ่ายเอกสาร.
- สมาน กำเนิด. (2520). การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก. ปรินญา
นิพนธ์ กศ. บ. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2545). พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุกัญญา ตันตระกูล. (2548). การศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
ศูนย์กลาง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. กรุงเทพฯ: ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาพรณ โคตรจรัส. (2542). พัฒนาการบุคคล: แบบแผนของครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูนั้น
สำคัญไฉน. บทความปริทรรศน์. วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม
ปีที่ 22 ฉบับที่ 4 ตค. – ธค. 42.
- สุมาลี สุวรรณภักดี. (2541). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล
ในเขตภาคใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สุรพงษ์ ชูเดช และวิภาวี เอี่ยมวรเมธ. (2545). ตัวแปรในการทำนายสุขภาพจิตและการปรับตัวของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. การประชุมวิชาการของ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 40 (กุมภาพันธ์).
- สุธีรา เทิดวงสวรรค์. (2547). การศึกษาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน. นครปฐม: วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนุกุล เขียงพุกษาวัลย์. การวิเคราะห์การสื่อสารระหว่างบุคคล. กระทรวงศึกษาธิการ.
<http://www.moe.go.th>. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2548.
- อมรรัตน์ หอมชื่น. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ.:
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- อรพินทร์ ชูชมและอัจฉรา สุขารมณ์. (2532). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียน
วัยรุ่น. รายงานการวิจัยฉบับที่ 48 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- อรพินท์ ชูชมและคณะ. (2542). *ผลกระทบการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์: รายงานการวิจัยฉบับที่ 71*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัมพร เบญจพิกษ์. (2549). “โรคอุปทาน” โผล่ในโรงเรียนดังกลางกรุง. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์.
- Aiken, Lewis R. (2002). *Attitudes and Related Psychological Constructs: Theories, Assessment, and Research*. Thousand Oaks: Sage.
- Baron, Robert A.; & Byrne, Donn. (2000). *Social Psychology*. 9th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Bartle, S.E., Anderson, S.A., & Sabatelli, R.M. (1989). A model of parenting style, adolescent individuation and adolescent self-esteem. *Journal of adolescent Research*. 4, 283-298.
- Baldwin, DeWitt C. Jr. and Steven R. Daugherty. (2004). Sleep Deprivation and Fatigue in Residency Training: Results of a National Survey of First- and Second-Year Residents. *Sleep* 27 (2): 217–223.
- Coren, S. (1998). Sleep Deprivation, Psychosis and Mental Efficiency. *Psychiatric Time* 15 March (3).
- Drummond, SEAN P.A. (2006). Effects of two nights sleep deprivation and two nights recovery sleep on response inhibition. *Journal of Sleep Research* 15 September (3): 261.
- Dawson, Drew and Kathryn Reid (1997). Fatigue, alcohol and performance impairment. *Nature* 388 (6639): 235.
- American Psychiatric Association. (1994). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-IV*. Washington, DC: American Psychiatric Association. 31 July.
- Deci, E.L., & Ryan. (1990). *Intrinsic Motivation and Self-Determination in Human Behavior*. 3rd ed. New York: Plenum.
- _____. (1985). “The General Causality Orientations Scale: Self-determination in Personality”, *Journal of Research in Personality*. 19 : 109-134.
- Detailed History and Description of Transactional Analysis*. Online access : http://www.ericberne.com/transactional_analysis_description.htm วันที่ 29 เมษายน 2553.
- Eric Berne's Transactional Analysis-TA theory development and explanation*. Online access : <http://www.businessballs.com/transactionalanalysis.htm> วันที่ 29 เมษายน 2553.

- Festinger, L. (1954). A theory of social comparison processes. *Human Relations*. 7:117-40.
- Fishbein, Martin. & Ajzen, Icek. (1975). *Belief, Attitude, Intention and Behavior: An Introduction to Theory and Research*. Reading, Mass: Addison-Wesley.
- Gill, L. J. (1962). Some nonintellectual Correlates of Academic Achievement Among Mexican Secondary School Student. *Journal of Educational Psychology*. 53: 144-149.
- Gilmer, B. Von Haller. (1971). *Industrial and Organizational Psychology*. New York : McGraw – Hill.
- Harry B. Cohen and William C. Dement (1965). Sleep: Changes in Threshold to Electroconvulsive Shock in Rats after Deprivation of "Paradoxical" Phase. *Science* 150 (3701): 1318–9.
- Glavas MM, Weinberg J. (2006). Stress, Alcohol Consumption, and the Hypothalamic-Pituitary-Adrenal Axis. in Yehuda S, Mostofsky DI. *Nutrients, Stress, and Medical Disorders*. Totowa, NJ: Humana Press. pp. 165–183.
- Hamed, Zaharm A.S. (1967). The Self Concept in the Psychological Guidance of Adolescents. *The British Journal of Educational Psychology*. 37(June): 225-239.
- Havighurst, Robert J. (1953). *Human Developmental and Education*. New York: Mckay Company.
- Heyns Roger William. (1958). *The Psychology of Aersonal Adjustment*. New York: McGraw – Hill Book Company.
- Huffman, Karen. (2006). *Living Psychology*. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Rotter, J.B. (1966). Generalized Expectancies for Internal Versus External Control of Reinforcement. *Psychological Monographs*. 80 (1, Whole No. 609).
- Kahan, M. (1996). Identifying and managing problem drinkers. *Can Fam Physician* Apr 42: 661–71.
- Lim J, Dinges DF. (2010). A meta-analysis of the impact of short-term sleep deprivation on cognitive variables. *Psychology Bullentine*. May;136(3):375-89.
- McClun, Lisa A. and Merrell, Kenneth W. (1998). *Relationship of Perceived Parenting Styles, Locus of Control Orientation and Self – Concept among Junior High Age Student*. (Online). Journal : Avaliable : <http://www.lib.umi.com/dissertations/search>.

- O' Connor, J., & Seymour, J. (1993). *Introducing neuro-linguistic programming* (2nd ed.). San Francisco: Aquarian.
- Prescott, Daniel A. (1957). *The Child in the Educative Process*. New York: McGraw – Hill Book Company.
- Randy, L. (2009). *Mythos & Logos: Two Ways of Explaining the World*.
<http://journeytothesea.com/mythos-logos/>. เข้าถึงข้อมูล 10 กรกฎาคม 2553.
- Rogers. C. R. (1976). *Client – Centered Therapy*. Boston Houghton Mifflin.
- Roy, Sister C. (1976). *Introduction to Nursing : Adaptation Mode*. New Jersey : Prentice Hall
- Silva RH, Kameda SR, Carvalho RC, Takatsu-Coleman AL, Niigaki ST, Abílio VC,
 Tufik S, Frussa-Filho R. (2004). Anxiogenic effect of sleep deprivation in the elevated plus-maze test in mice. *Psychopharmacology (Berl)*. Nov;176(2):115-22. Epub 2004 May 25.
- Sarda A. (1982). The alcohol-anxiety relationship. *Nouv Presse Med*. May 13, 11(22):1677-9.
- Sandra L. (2006). MYTHOS and LOGOS. <http://instruct.westvalley.edu/lafave/mythos.htm>.
 เข้าถึงข้อมูล 10 กรกฎาคม 2553.
- Simonson, Michael. & Maushak, Nancy. (1996). Instructional Technology and Attitude Change.
 In *Handbook of Research for Educational Communications and Technology*.
 Jonassen, David H. pp. 984-1016. New York: Macmillan Library Reference USA.
- Schleicher, Deidra J.; Watt, John D.; & Greguras, Gary G. (2004). Reexamining the Job Satisfaction-Performance Relationship: The Complexity of Attitudes. *Journal of Applied Psychology*. 89(1), pp. 165-177.
- Selma Arzu Vardar , Levent Öztürk Cem Kurt Erdogan Bulut , Necdet Sut and Erdal Vardar.
 (2007). Sleep deprivation induced anxiety and anaerobic performance *Journal of Sports Science and Medicine*. 6, pp. 532-537.
- Shaffer L. F. (1936). *The Psychology of adjustment*. Boston: Houghton Mifflin.
- Villar, I. V. G.. (1997). *The unconscious mind: Our creative consultant*. Manila, Philippines: Peimon.
- Wade, Carole; & Travis, Carol. (1996). *Psychology*. 4th ed. New York: Harper Collins.
- Weiten, Wayne. (2004). *Psychology: Themes & Variations*. 6th ed. California: Wadsworth.

Worchel, Stephen and Goethals, George. R. (1985). *Adjustment Path Way to Personal Growth*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.

Williamson AM, Feyer AM. (2000). Moderate sleep deprivation produces impairments in cognitive and motor performance equivalent to legally prescribed levels of alcohol intoxication. *Occup Environ Med* October 57 (10): pp. 649–55.

WHO. (2007). International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems 10th Revision Version for 2007. (web). World Health Organization. Retrieved February 26, 2010.

Yamane, Taro. (1967). *Statistics ; An Introductory Analysis*. N.Y. : Harper and Row.

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
2. แบบสอบถามการรับรู้เหตุการณ์ในพิธีบายศรีสู่ขวัญ
3. มาตรวัดทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม
4. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบ TA
5. มาตรวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดู
6. มาตรวัดความเชื่ออำนาจภายในตน
7. มาตรวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย

ใบพิทักษ์สิทธิ

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน นิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม

เนื่องด้วยดิฉันอาจารย์ ดร.ชนิดา จุลวนิชย์พงษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกำลังดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยเชิงจิตสังคมและจิตวิญญาณของอาการเกร็งหายใจเร็วและอาการคล้ายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง” ในการนี้จึงขอความร่วมมือจากนิสิตในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ตามความคิด ความรู้สึกและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับตัวนิสิต ซึ่งข้อมูลจากแบบสอบถามชุดนี้ไม่มีผลต่อผลการเรียนของนิสิตแต่อย่างใด

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชุดนี้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับและใช้ประโยชน์เพื่อการวิจัยและการปรับปรุงกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเท่านั้น ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อาจารย์ ดร.ชนิดา จุลวนิชย์พงษ์
หัวหน้าโครงการวิจัย

ข้าพเจ้าได้รับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้ามีความยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ โดยการให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ และตอบแบบสอบถามด้วยความเป็นจริง

ผู้ตอบแบบสอบถาม

รหัสประจำตัวนิสิต.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนิสิต

เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

คณะ(โปรดระบุ)

ภูมิลำเนา ☐ กรุงเทพฯ และปริมณฑล ☐ ต่างจังหวัด

ประสบการณ์การอยู่หอพัก ☐ เคยอยู่หอพัก ☐ ไม่เคยอยู่หอพัก

ในพิธีบายศรีสู่ขวัญ นิสิตเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและกลายเป็นลมหรือไม่ ☐ เกิดอาการ ☐ ไม่เกิดอาการ

โดยปกติ นิสิตนอนวันละกี่ชั่วโมง.....(โปรดระบุ)

คืนก่อนพิธีบายศรีสู่ขวัญ นิสิตนอนประมาณกี่ชั่วโมง.....(โปรดระบุ)

นิสิตรับประทานยาตัวใดเป็นประจำหรือไม่

☐ รับประทาน - ยาที่รับประทานคือ.....(โปรดระบุ)

- รับประทานยานี้มาแล้วเป็นเวลาประมาณ.....ปี.....เดือน

☐ ไม่ได้รับประทาน

นิสิตมีโรคประจำตัวหรือภาวะที่ต้องพบแพทย์เป็นประจำหรือไม่

☐ มี มีโรคประจำตัวหรือภาวะ.....(โปรดระบุ)

☐ ไม่มี

ตอนที่ 2 การรับรู้เหตุการณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนิสิต

1. นิสิตพบเห็นเหตุการณ์ที่มีผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและกลายเป็นลมหรือไม่
☐ เห็น ☐ ไม่เห็น
2. นิสิตเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็วและกลายเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญด้วยหรือไม่
☐ เกิดอาการ ☐ ไม่เกิดอาการ
3. นิสิตเคยมีอาการเกร็ง หายใจเร็วและกลายเป็นลมในพิธีอื่นๆ หรือไม่
☐ เคยมีอาการ ☐ ไม่เคยมีอาการ
4. นิสิตคิดว่าอาการเกร็ง หายใจเร็วและกลายเป็นลมของผู้เข้าร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญน่าจะเกิดจากสาเหตุใด
 (เลือกเฉพาะสาเหตุที่นิสิตเชื่อว่ามีโอกาสเป็นไปได้มากที่สุดเท่านั้น)
☐ ความเหนื่อยล้าของร่างกาย
☐ ความอ่อนแอทางจิตใจ
☐ บรรยากาศของพิธี
☐ ฝน
☐ การลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์
☐ การเรียกร้องความสนใจ
☐ การแกล้งเจ็บป่วย
☐ การเลียนแบบ/ทำตามกัน
☐ อื่นๆ(โปรดระบุ)
5. นิสิตรู้สึกกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไร
☐ กังวล ☐ สับสน ☐ กลัว ☐ โกรธ ☐ ตกใจ ☐ เจ็บๆ ☐ อื่นๆ.....
6. จากข้อ 5 นิสิตมีความรู้สึกดังกล่าวน้อยเพียงใด
☐ มาก ☐ ค่อนข้างมาก ☐ ปานกลาง ☐ ค่อนข้างน้อย ☐ น้อย
7. นิสิตเคยเข้าร่วมพิธีกรรมที่มีลักษณะเหมือน/คล้ายกับพิธีบายศรีสู่ขวัญที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นมาก่อนหรือไม่
☐ เคยเข้าร่วม ☐ ไม่เคยเข้าร่วม
8. ถ้ามหาวิทยาลัยจะจัดพิธีกรรมในลักษณะนี้ขึ้นอีกครั้ง นิสิตจะเข้าร่วมหรือไม่
☐ เข้าร่วม ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เข้าร่วม

ตอนที่ 3 ทศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรม

คำชี้แจง ขอให้นิสิตพิจารณาคำคู่ตรงข้ามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนให้ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนิสิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมต่างๆ มากที่สุด โดยกิจกรรมประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 กิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอก (ก่อนการเข้าค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย)

ส่วนที่ 2 กิจกรรมการเข้าค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

กิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอก

สนุกสนาน

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 น่าเบื่อ

คำอธิบาย:

ถ้านิสิตรู้สึกว่าการกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอก “สนุกสนานมาก” ให้เลือก 3 (ด้านซ้าย)

ถ้านิสิตรู้สึกว่าการกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอก “สนุกสนานค่อนข้างมาก” ให้เลือก 2 (ด้านซ้าย)

ถ้านิสิตรู้สึกว่าการกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอก “สนุกสนานน้อย” ให้เลือก 1 (ด้านซ้าย)

ถ้านิสิตรู้สึกว่าการกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอก “น่าเบื่อมาก” ให้เลือก 3 (ด้านขวา)

ถ้านิสิตรู้สึกว่าการกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอก “น่าเบื่อค่อนข้างมาก” ให้เลือก 2 (ด้านขวา)

ถ้านิสิตรู้สึกว่าการกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอก “น่าเบื่อน้อย” ให้เลือก 1 (ด้านขวา)

ถ้านิสิตรู้สึกว่าการกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในคณะ/วิชาเอก “สนุกสนานและน่าเบื่อพอๆ กัน” ให้เลือก 0

1.1 กิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่คณะ/วิชาเอกเป็นกิจกรรมที่.....

1. สนุกสนาน

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 น่าเบื่อ
2. น่ารัก

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 น่ากลัว
3. เหมาะสม

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 ไม่เหมาะสม
4. มีสาระ

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 ไร้สาระ
5. มีประโยชน์

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 ไร้ประโยชน์
6. สุขภาพ

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 หยาดตาย
7. อ่อนโยน

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 ก้าวร้าว
8. แปลกใหม่

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 ซ้ำซาก
9. มีความสำคัญ

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 ไม่สำคัญ
10. ผ่อนปรน

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 เข้มงวด
11. ชัดเจน

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 สับสน

1.2 กิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่คณะ/วิชาเอก

เป็นกิจกรรมที่ทำให้มิตรารู้สึก

.....

	3	2	1	0	1	2	3	
1. ชอบ	3	2	1	0	1	2	3	ไม่ชอบ
2. สบายใจ	3	2	1	0	1	2	3	กังวลใจ
3. ได้ผ่อนคลาย	3	2	1	0	1	2	3	เหนื่อยล้า
4. เป็นอิสระ	3	2	1	0	1	2	3	ถูกบังคับ
5. เฟลิดเฟลิน	3	2	1	0	1	2	3	เคร่งเครียด
6. ได้รับการดูแลใส่ใจ	3	2	1	0	1	2	3	ถูกปล่อยปละละเลย
7. สบายใจ	3	2	1	0	1	2	3	อึดอัดใจ
8. ประทับใจ	3	2	1	0	1	2	3	ผิดหวัง
9. ดีใจ	3	2	1	0	1	2	3	เสียใจ
10. ชื่นชอบ	3	2	1	0	1	2	3	รำคาญ
11. สดชื่น	3	2	1	0	1	2	3	เหนื่อยหน่าย

ส่วนที่ 2 กิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

2.1 กิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเป็นกิจกรรมที่.....

1. สนุกสนาน	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	น่าเบื่อ
3	2	1	0	1	2	3			
2. น่ารัก	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	น่ากลัว
3	2	1	0	1	2	3			
3. เหมาะสม	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	ไม่เหมาะสม
3	2	1	0	1	2	3			
4. มีสาระ	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	ไร้สาระ
3	2	1	0	1	2	3			
5. มีประโยชน์	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	ไร้ประโยชน์
3	2	1	0	1	2	3			
6. สุขภาพ	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	หยาบคาย
3	2	1	0	1	2	3			
7. อ่อนโยน	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	ก้าวร้าว
3	2	1	0	1	2	3			
8. แปลกใหม่	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	ซ้ำซาก
3	2	1	0	1	2	3			
9. มีความสำคัญ	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	ไม่สำคัญ
3	2	1	0	1	2	3			
10. ผ่อนปรน	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	เข้มงวด
3	2	1	0	1	2	3			
11. ชัดเจน	<table border="1"><tr><td>3</td><td>2</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr></table>	3	2	1	0	1	2	3	สับสน
3	2	1	0	1	2	3			

2.2 กิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเป็น

กิจกรรมที่ทำให้รู้สึก.....

1. ชอบ	3	2	1	0	1	2	3	ไม่ชอบ
2. สบายใจ	3	2	1	0	1	2	3	กังวลใจ
3. ได้ผ่อนคลาย	3	2	1	0	1	2	3	เหนื่อยล้า
4. เป็นอิสระ	3	2	1	0	1	2	3	ถูกบังคับ
5. เฟลิตเฟลิน	3	2	1	0	1	2	3	เคร่งเครียด
6. ได้รับการดูแลใส่ใจ	3	2	1	0	1	2	3	ถูกปล่อยปละละเลย
7. สบายใจ	3	2	1	0	1	2	3	อึดอัดใจ
8. ประทับใจ	3	2	1	0	1	2	3	ผิดหวัง
9. ดีใจ	3	2	1	0	1	2	3	เสียใจ
10. ชื่นชอบ	3	2	1	0	1	2	3	รำคาญ
11. สดชื่น	3	2	1	0	1	2	3	เหนื่อยหน่าย

ตอนที่ 4 แบบวัดบุคลิกภาพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ในช่องหมายเลขที่ตรงกับความรู้สึก ความคิดหรือบุคลิกลักษณะของนิสิต

โดย	0	หมายถึง	ไม่จริงเลย
	1	หมายถึง	ไม่ค่อยจริง
	2	หมายถึง	จริงเพียงเล็กน้อย
	3	หมายถึง	จริงพอสมควร
	4	หมายถึง	จริงค่อนข้างมาก
	5	หมายถึง	จริงมาก
	6	หมายถึง	จริงมากที่สุด

ข้าพเจ้าเป็นคน.....	ไม่จริงเลย.....จริงมากที่สุด						
1. ชอบวิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น	0	1	2	3	4	5	6
2. เชื่อว่าการติเตียนและการลงโทษทำให้สังคมดีขึ้น	0	1	2	3	4	5	6
3. มีความเชื่อมั่นและเป็นตัวของตัวเอง	0	1	2	3	4	5	6
4. ยึดมั่นต่อจารีตประเพณีและความถูกต้องเป็นหลัก	0	1	2	3	4	5	6
5. ชอบเป็นผู้นำ	0	1	2	3	4	5	6
6. ชอบแนะนำสั่งสอนผู้อื่น	0	1	2	3	4	5	6
7. ชอบเห็นใจคนอื่น	0	1	2	3	4	5	6
8. ชอบช่วยเหลือคนอื่น	0	1	2	3	4	5	6
9. รักและห่วงใยตนเอง	0	1	2	3	4	5	6
10. ชอบสงสารคนอื่นเมื่อเห็นเขาทุกข์ร้อน	0	1	2	3	4	5	6
11. ห่วงใยต่อความรู้สึกและความทุกข์ของผู้อื่น	0	1	2	3	4	5	6
12. ชอบปกป้องและทุกข์ร้อนแทนคนอื่น	0	1	2	3	4	5	6
13. ชอบคิดแก้ปัญหา	0	1	2	3	4	5	6
14. ชอบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์	0	1	2	3	4	5	6
15. ชอบค้นคว้าศึกษาหาความรู้	0	1	2	3	4	5	6
16. ชอบความสงบไม่วุ่นวาย	0	1	2	3	4	5	6
17. ชอบคิดและทำมากกว่าพูด	0	1	2	3	4	5	6
18. ชอบฟังพาดตนเอง	0	1	2	3	4	5	6
19. ชอบคิดริเริ่มและสร้างสรรค์	0	1	2	3	4	5	6
20. กระตือรือร้นต่อสิ่งแปลกๆ ใหม่ ๆ	0	1	2	3	4	5	6
21. ชอบความตื่นเต้นและการผจญภัย	0	1	2	3	4	5	6
22. ชอบชีวิตที่สนุกสนานรื่นเริง	0	1	2	3	4	5	6
23. ชอบอิสระเสรีไม่ชอบให้ใครบีบบังคับ	0	1	2	3	4	5	6
24. ชอบชีวิตที่สบายๆ ไม่จริงจัง	0	1	2	3	4	5	6
25. ชอบคล้อยตามคนอื่น	0	1	2	3	4	5	6
26. เอาใจคนเก่ง	0	1	2	3	4	5	6
27. ชอบการประนีประนอมไม่ขัดใจใคร	0	1	2	3	4	5	6
28. ปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ง่าย	0	1	2	3	4	5	6
29. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อต้องขัดแย้งกับคนอื่น	0	1	2	3	4	5	6
30. ชอบคิดมากเมื่อทำความผิดหรือขัดใจใคร	0	1	2	3	4	5	6

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

คำชี้แจง ให้นิสิตพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนิสิตเป็นจริงมากน้อยเพียงใด นับตั้งแต่ตอนที่นิสิตอยู่ในวัยเด็กเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันแล้วใส่เครื่องหมายถูก (✓) ลงบนเส้นที่ขีดไว้เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ

คำอธิบาย คำว่า “ฉัน” หมายถึง ตัวนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม

คำว่า “พ่อแม่” หมายถึง พ่อหรือแม่หรือผู้ปกครองที่เลี้ยงดูใกล้ชิดกับนิสิตมากที่สุด

ผู้ที่ใกล้ชิดท่านมากที่สุด คือ () พ่อ () แม่ () คนอื่น (ระบุ).....

1. พ่อแม่แสดงให้ฉันรู้ว่าท่านรักฉันมาก

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. พ่อแม่ชอบพูดคุยหยอกล้อฉันเพื่อเล่นกับฉันเสมอ

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. พ่อแม่ต้องการให้ฉันมีส่วนร่วมในกิจกรรมแทบทุกอย่าง

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. พ่อแม่เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของฉันอยู่เสมอ

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. พ่อแม่มักแสดงให้ฉันรู้ว่าท่านภูมิใจในตัวฉันมาก

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. พ่อแม่ขอให้คำปรึกษาหรือแนะนำฉันอยู่เสมอ

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. พ่อแม่ชอบพูดคุยกับฉันด้วยเสียงอันไพเราะนุ่มนวลเสมอ

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. พ่อแม่ช่วยผ่อนคลายความทุกข์ ความกังวลใจของฉันอยู่เสมอ

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. พ่อแม่ไม่เคยแสดงให้ฉันรู้ว่าท่านรักฉันมากเพียงใด

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. พ่อแม่มักเห็นฉันดีกว่าคนอื่นเสมอ

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

11. พ่อแม่จะอธิบายถึงเหตุผลในการที่ลงโทษฉันทุกครั้ง

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

12. พ่อแม่จะลงโทษฉันรุนแรงแค่ไหนขึ้นอยู่กับอารมณ์ของท่าน

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

13. พ่อแม่สนับสนุนให้ฉันทำสิ่งต่างๆ โดยไม่อธิบายเหตุผล

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

14. เมื่อพ่อแม่อารมณ์เสียท่านมักจะพาลดุด่าหรือลงโทษฉันเสมอ

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

15. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ฉันอธิบายก่อนที่จะดุด่าหรือลงโทษฉันเสมอ

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

16. พ่อแม่จะลงโทษฉันตามปริมาณความผิดของฉันเสมอ

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

17. พ่อแม่มักจะเพิกเฉยไม่ชมเชยฉันเมื่อทำความดี

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

18. พ่อแม่ไม่เคยกล่าวขอโทษฉันเมื่อท่านดูว่าฉันโดยเข้าใจผิด

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

19. พ่อแม่ทำให้ฉันไม่กล้าเข้าหาเมื่อท่านอารมณ์เสีย

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

20. ก่อนที่พ่อแม่จะให้สิ่งของต่างๆ แก่ฉัน ท่านมักจะบอกฉันด้วยว่าท่านให้เพราะฉันทำความดี

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

21. พ่อแม่คอยสอดส่องดูแลความประพฤติของฉันอย่างใกล้ชิด

(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

22. พ่อแม่ปล่อยให้ฉันตัดสินใจเองในเรื่องส่วนตัวของ ฉัน
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
23. พ่อแม่ไม่ชอบให้ฉันออกจากบ้านโดยไม่มีผู้ใหญ่ควบคุม
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
24. พ่อแม่ให้ฉันเลือกแบบและสีของเสื้อผ้าของฉันเอง
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
25. พ่อแม่ชอบให้ฉันทำตามที่ทำนพพอใจเสมอ
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
26. พ่อแม่ปล่อยให้ฉันไปเที่ยวกับเพื่อนๆ โดยที่ท่านไม่ห่วงกังวลเลย
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
27. พ่อแม่ควบคุมดูแลให้ฉันใช้เงินตามที่ท่านเห็นสมควร
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
28. พ่อแม่ต้องการให้ฉันเล่าอย่างละเอียดถึงการไปเที่ยวข้างนอกบ้านทุกครั้ง
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
29. เมื่อฉันไม่ทำตามที่พ่อแม่บอก ท่านจะโกรธฉันมาก
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
30. พ่อแม่เชื่อว่าฉันดูแลรักษาตัวเองได้เมื่ออยู่ไกลสายตาท่าน
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
31. พ่อแม่มักลงโทษฉันด้วยวิธีทำให้ฉันเจ็บปวดตามร่างกายเสมอ
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
32. พ่อแม่มักลงโทษฉันด้วยการดูว่า
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
33. เวลาพ่อแม่ลงโทษฉัน ท่านจะไม่ใช้วิธีลงโทษให้ฉันเจ็บกายเลย
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

34. การว่ากล่าวตีดุเตียนเด็กเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการ ทำโทษที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อฉัน
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
35. เมื่อฉันทำให้พ่อแม่โมโหท่านมักจะทูปตีฉัน
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
36. ฉันเป็นเด็กดีเกินกว่าที่พ่อแม่จะเชียนตีฉัน
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
37. การทำหน้าบึ้งและเมินเฉยเป็นสิ่งที่เพียงพอที่จะทำให้ฉันรู้สึกว่าคุณแม่ไม่พอใจฉัน
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
38. ฉันมักเจ็บตัวเมื่อถูกพ่อแม่ลงโทษ
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
39. เมื่อฉันไม่ทำตามที่คุณแม่สั่งท่านมักจะใช้วิธีขู่ แต่ไม่ได้ลงโทษฉันจริง ๆ
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
40. ไม่มีความจำเป็นที่คุณแม่จะต้องทำให้ฉันเจ็บกายเมื่อลงโทษฉันเพื่อสั่งสอน
 (.....) (.....) (.....) (.....) (.....) (.....)
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความเชื่ออำนาจควบคุม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับระดับความเป็นจริง/ไม่จริงเกี่ยวกับตัวนิสิตมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง/ไม่จริง					
	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่ จริง	ไม่ จริง เลย
1. ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาต่างๆ อย่างรวดเร็ว เพราะความพยายามของข้าพเจ้า						
2. ถ้าข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้าสามารถที่จะแก้ไขให้ถูกต้องด้วยตนเอง						
3. ข้าพเจ้ามีความตื่นตัวอย่างมากในการที่จะกระทำการแปลกๆ ใหม่ๆ ที่ท้าทายความสามารถ						
4. ข้าพเจ้ารู้ว่าใครๆ ก็อยากเป็นเพื่อนกับข้าพเจ้า						
5. ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง						
6. ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้เมื่อพบปัญหาที่ยากใจ						
7. ข้าพเจ้าชอบลอกการบ้านจากเพื่อนมากกว่าทำด้วยตนเอง						
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตส่วนใหญ่จะถูกกำหนดโดยบุคคลผู้มีอำนาจ						
9. แม้ว่าข้าพเจ้าจะมีความสามารถสูง ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นผู้นำ ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีอำนาจ						
10. ชีวิตของข้าพเจ้าส่วนใหญ่ถูกควบคุมโดยผู้อื่นที่มีอำนาจ						
11. ถ้าข้าพเจ้าทำอะไรผิดพลาดไป ข้าพเจ้าพร้อมที่จะรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้น						
12. ข้าพเจ้าชอบทำงานต่างๆ ด้วยตนเองมากกว่าที่จะให้ผู้อื่นทำ						
13. เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจทำอะไรแล้ว ข้าพเจ้ามักจะทำได้สำเร็จเสมอ						
14. รางวัลที่ข้าพเจ้าได้รับในแต่ละครั้งนั้นเป็นผลมาจากการกระทำของข้าพเจ้าเอง						
15. ข้าพเจ้าเรียนอะไรได้อย่างรวดเร็ว เพราะความตั้งใจเรียนอย่างจริงจัง						
16. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนเมื่อมีเรื่องขัดแย้งกับผู้อื่นที่มีพลังอำนาจมากกว่า						

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง/ไม่จริง					
	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่ จริง	ไม่ จริง เลย
17. การที่ข้าพเจ้าจะได้สิ่งที่ต้องการนั้นต้องอาศัยความ พอใจของคนที่อยู่เหนือกว่าข้าพเจ้า						
18. เมื่อคนที่มีความสำคัญไม่ชอบข้าพเจ้าจะทำให้ ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อน						
19. การที่ข้าพเจ้าประสบอุบัติเหตุหรือไม่เพียงใด ส่วน ใหญ่เกิดจากการกระทำของผู้อื่น						
20. ถ้าข้าพเจ้ามีแผนงานที่จะทำงานอะไรก็ตาม ข้าพเจ้าจะต้องแน่ใจว่าแผนงานนั้นเป็นไปตาม ความประสงค์ของคนที่มีอำนาจเหนือกว่า						
21. ข้าพเจ้าเชื่อว่าระดับคะแนนที่ได้รับขึ้นอยู่กับงานที่ ข้าพเจ้าทำส่งนั้น ตรงกับความประสงค์ของอาจารย์ ผู้สอนหรือไม่						
22. เพราะความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ข้าพเจ้าจึง สอบได้คะแนนมากๆ						
23. ข้าพเจ้าชอบค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง อยู่เสมอ						
24. ข้าพเจ้าจะเรียนสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวข้าพเจ้า เอง						
25. ข้าพเจ้าจะได้รับการคัดเลือกให้เป็นหัวหน้านั้นก็ เพราะเพื่อนเขาเห็นความสามารถของข้าพเจ้า						
26. ชีวิตของข้าพเจ้าส่วนใหญ่มักถูกควบคุมโดย เหตุการณ์ไม่คาดฝัน						
27. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าไม่สามารถปกป้องผลประโยชน์ ของตนเองจากเหตุร้ายที่เกิดขึ้นด้วย						
28. ข้าพเจ้าจะประสบอุบัติเหตุหรือไม่นั้นมักเนื่องมา จากเคราะห์กรรม						
29. ไม่มีความฉลาดเลยที่จะคิดวางแผนไว้ล่วงหน้ามา นานๆ เพราะหลายอย่างที่เปลี่ยนแปลงไปตาม โชคชะตา						
30. ข้าพเจ้าจะได้เป็นผู้นำหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าข้าพเจ้ามี วาสนาหรือไม่						
31. การที่ข้าพเจ้าจะได้เป็นผู้นำหรือไม่ ส่วนใหญ่มาจาก ความสามารถของข้าพเจ้าเอง						

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง/ไม่จริง					
	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่ จริง	ไม่ จริง เลย
32. การที่ข้าพเจ้าประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความระวังของข้าพเจ้าเอง						
33. ถ้าข้าพเจ้าได้วางแผนการเอาไว้ ส่วนใหญ่ข้าพเจ้ามักจะทำตามแผนได้ทุกครั้ง						
34. ข้าพเจ้าเป็นผู้กำหนดสิ่งที่จะเกิดขึ้นในชีวิตของข้าพเจ้าเองได้						
35. ข้าพเจ้าสามารถที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนเองได้						
36. ข้าพเจ้าจะมีเพื่อนมากน้อยเพียงใด ส่วนใหญ่เป็นเพราะพรหมลิขิต						
37. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ไม่มีความมั่นใจในตนเองเลย						
38. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองถูกชักจูงได้โดยง่าย						
39. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องวางแผนไว้ล่วงหน้านานๆ เพราะอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามโชคชะตา						
40. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมักจะคล้อยตามผู้อื่นได้โดยง่าย						
41. การที่ข้าพเจ้าจะได้ในสิ่งที่ต้องการ มักจะเนื่องมาจากข้าพเจ้าใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อสิ่งนั้น						
42. ชีวิตของข้าพเจ้าถูกกำหนดด้วยการกระทำของข้าพเจ้าเอง						

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการปรับตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับระดับความเป็นจริง/ไม่จริงเกี่ยวกับตัวนิสิตมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง/ไม่จริง			
	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง
1. ข้าพเจ้ามักลังเลในการตัดสินใจต่างๆ				
2. ครอบครัวของข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าประสบความสำเร็จตามที่หวังไว้				
3. ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคปัญหาต่างๆ				
4. ข้าพเจ้ารู้ว่าตนเองเป็นคนเก้งก้าง งุ่มง่าม				
5. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจถ้าจะต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง				
6. ในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ข้าพเจ้ามักตัดสินใจด้วยตนเอง				
7. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองทำอะไรผิดอยู่ตลอดเวลา				
8. ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน				
9. เพื่อนๆ สนใจและชื่นชมในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ				
10. ข้าพเจ้าจะทำงานสำเร็จได้ ถ้ามีคนคอยเตือนข้าพเจ้า				
11. ข้าพเจ้ามักจะตั้งใจทำงานต่างๆ ให้ดีที่สุด				
12. คนอื่นเป็นผู้วางแผนและแนะนำให้ข้าพเจ้าทำสิ่งต่างๆ				
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าชีวิตของข้าพเจ้าไม่มีคุณค่าอะไร				
14. ข้าพเจ้าบังคับใจตนเองไม่ค่อยได้				
15. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าครูเข้าใจในตัว of ข้าพเจ้า				
16. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีใครในบ้านเอาใจใส่ข้าพเจ้า				
17. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นคนที่มีความสามารถคนหนึ่ง				
18. ข้าพเจ้าเป็นคนขี้อายเมื่อเข้าสังคม				
19. ข้าพเจ้าเป็นคนใจลอย				
20. ข้าพเจ้าเป็นคนหุนหันใจเร็ว				
21. โดยทั่วไปข้าพเจ้าจะคบหาเพื่อนใหม่ได้อย่างง่ายดาย				
22. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองไม่ค่อยมีเพื่อน				
23. เมื่อเข้าสังคม ข้าพเจ้าจะกลายเป็นคนที่เจียบเจຍหรืออึดอัดใจ				
24. ข้าพเจ้าเข้ากับเพื่อนได้ดี				
25. ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ คอยช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน				
26. เพื่อนๆ ของข้าพเจ้าต้องการให้ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมด้วย				
27. ข้าพเจ้าไม่ลำบากใจที่จะทำงานร่วมกับคนอื่น				
28. ข้าพเจ้าจะหมดความอดทนถ้าต้องรอคอยคนอื่น				
29. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคนอื่นมักเข้าใจข้าพเจ้าในทางที่ผิด				
30. เป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะยอมรับในสิ่งที่ทำผิด				
31. ข้าพเจ้ายอมรับข้อบกพร่องของตนเองตามความเป็นจริงโดยไม่หลอกตัวเอง				
32. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคนอื่นชอบทำลายจิตใจของข้าพเจ้า				
33. ข้าพเจ้าทนไม่ได้ที่จะได้รับความผิดหวัง				
34. เป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นที่ต่างเพศ				

ภาคผนวก ข

1. กรอบคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อการเก็บข้อมูลระยะที่ 2 โดยจิตแพทย์
2. กรอบคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อการเก็บข้อมูลระยะที่ 3 โดยนักปรัชญา
3. สรุปผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

กรอบคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อการเก็บข้อมูลระยะที่ 2 โดยจิตแพทย์

ข้อมูลเบื้องต้น

เป็นการสัมภาษณ์เพื่อประเมินสุขภาพทางจิตโดยมีคำถามเกี่ยวกับ

1. โรคประจำตัวทางกาย ผลการตรวจร่างกายเบื้องต้น
2. การใช้เวลานานอนาถ
3. ประวัติการดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
4. ความรู้สึกที่เกิดขึ้นขณะเกิดอาการ เช่น บางคนมีความรู้สึกเหมือนร่างกายบังคับไม่ได้ มีความกลัวอย่างสุดขีด มีอาการประสาทหลอน
5. ลักษณะของอาการที่เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

กรอบคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อการเก็บข้อมูลระยะที่ 3 โดยนักปรัชญา

ข้อมูลเบื้องต้น

นิสิตที่มาให้สัมภาษณ์เป็นนิสิตที่ทราบคืออยู่แล้วว่าพวกเขาเป็นกลุ่มที่แสดงอาการ ดังนั้น การสัมภาษณ์ จะมี 4 ขั้นตอนคือ

1. ถามถึงข้อมูลทั่วไป เพื่อให้ให้นิสิตเกิดความไว้วางใจ ทั้งนี้และทั้งนั้นผู้สัมภาษณ์จะได้สังเกตบุคลิก และลักษณะของนิสิตผู้นั้นด้วย คำถามนำส่วนใหญ่จะถามดังต่อไปนี้คือ

- ชื่อ นามสกุลอะไร
- เรียนอยู่เอกอะไร คณะอะไร
- ทำไมถึงสนใจวิชาเอกนี้ สนใจมากน้อยแค่ไหน

ฯลฯ

2. ถามถึงประสบการณ์ในอดีต และความเชื่อส่วนตัว จะนำอันไหนขึ้นก่อนก็ได้แต่กรณี แต่ต้อง สอดคล้องกับคำถามข้อที่ 1 ยกตัวอย่างเช่น

- นิสิต เอ (นามสมมติ) เป็นเพศหญิง ถามได้ความว่าเรียนอยู่เอกนาฏศิลป์ จึงถามย้อนไป ถึงประสบการณ์ในอดีตว่าทำไมถึงสนใจทางนี้ และเคยเข้าพิธีครอบครูหรือไม่ เคยเจอประสบการณ์ แปลกๆหรือไม่ แล้วจึงถามต่อไปว่าเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติมากน้อยแค่ไหน

- นิสิต บี (นามสมมติ) เป็นเพศชาย ถามได้ความว่าเรียนอยู่เอกพลศึกษา และนิสิตเล่า ออกมาเองว่าได้สักรูปเสือเผ่นที่กลางหลัง จึงได้ถามถึงความเชื่อเรื่องรอยสัก และอาการบางอย่างที่ เกิดขึ้นตอนที่ไปเข้าพิธีสวดภาณยักษ์ หลังจากนั้นจึงถามถึงประสบการณ์ในอดีตว่าทำไมถึงสนใจ เรื่องการสัก

การจะถามโดยใช้ประสบการณ์ในอดีตขึ้นก่อนหรือความเชื่อส่วนตัวขึ้นก่อนนั้น ต้อง ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้อ่อนหน้าและบรรยากาศของการซักถาม สิ่งหนึ่งที่ต้องพึงระวังไว้เสมอคือการ ไขว่เนื้อเชื่อใจซึ่งกันและกัน และความเป็นกลางของผู้ที่เป็นผู้สัมภาษณ์ที่จะต้องไม่เอนเอียงไปข้างใด ข้างหนึ่ง เช่น เป็นผู้ที่เชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติไปกับนิสิต หรือ เป็นผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องพวกนี้เลยและคิด ว่านิสิตเป็นคนบ้าหรือขาดสติ

3. ถามถึงเหตุการณ์ในวันเกิดเหตุที่มีพิธีบายศรีสู่ขวัญ ปลอ่ยให้นิสิตเล่าถึงเหตุการณ์ในวันนั้น ถ้า ใครจำไม่ได้ก็ให้เล่าถึงสิ่งที่เขาได้ยินจากคนอื่นหลังเหตุการณ์วันนั้นว่าเขาได้แสดงออกอย่างไรบ้าง

4. ถามถึงความเชื่อในเหตุการณ์ในวันนั้น อาจมีการ โยงไปถึงประเด็นที่เคยคุยกันก่อนแล้วในหัวข้อ ที่ 2 เพื่อจะได้ทำการโยงว่าประสบการณ์ก่อนหน้ากับเหตุการณ์ในวันนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

กรอบคำถามในการสัมภาษณ์

ข้อมูลเบื้องต้น

นักศึกษาที่มาให้สัมภาษณ์เป็นนักศึกษาที่ทราบคืออยู่แล้วว่าพวกเขาเป็นกลุ่มที่แสดงอาการ
ดังนั้นการสัมภาษณ์ จะมี 4 ขั้นตอนคือ

1. ถามถึงข้อมูลทั่วไป เพื่อให้นักศึกษาเกิดความไว้วางใจ ทั้งนี้และทั้งนั้นผู้สัมภาษณ์จะได้สังเกต
บุคลิกและลักษณะของนักศึกษาผู้นั้นด้วย คำถามนำส่วนใหญ่จะถามดังต่อไปนี้คือ

- ชื่อ นามสกุลอะไร
- เรียนอยู่เอกอะไร คณะอะไร
- ทำไมถึงสนใจวิชาเอกนี้ สนใจมากน้อยแค่ไหน

ฯลฯ

2. ถามถึงประสบการณ์ในอดีต และความเชื่อส่วนตัว จะนำอันไหนขึ้นก่อนก็ได้แต่กรณี แต่ต้อง
สอดคล้องกับคำถามข้อที่ 1 ยกตัวอย่างเช่น

- นักศึกษา เอ (นามสมมติ) เป็นเพศหญิง ถามได้ความว่าเรียนอยู่เอกนาฏศิลป์ จึงถามย้อนไปถึง
ประสบการณ์ในอดีตว่าทำไมถึงสนใจทางนี้ และเคยเข้าพิธีครอบครูหรือไม่ เคยเจอประสบการณ์
แปลกๆหรือไม่ แล้วจึงถามต่อไปว่าเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติมากน้อยแค่ไหน
- นักศึกษา บี (นามสมมติ) เป็นเพศชาย ถามได้ความว่าเรียนอยู่เอกพลศึกษา และนักศึกษาเล่า
ออกมาเองว่าได้สักรูปเสือเผ่นที่กลางหลัง จึงได้ถามถึงความเชื่อเรื่องรอยสัก และอาการบางอย่างที่
เกิดขึ้นตอนที่ไปเข้าพิธีสวดภาณยักษ์ หลังจากนั้นจึงถามถึงประสบการณ์ในอดีตว่าทำไมถึงสนใจ
เรื่องการสัก

การจะถามโดยใช้ประสบการณ์ในอดีตขึ้นก่อนหรือความเชื่อส่วนตัวขึ้นก่อนนั้น ต้อง
ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้ก่อนหน้านี้และบรรยากาศของการซักถาม สิ่งหนึ่งที่ต้องพึงระวังไว้เสมอคือการ
ไว้วางใจซึ่งกันและกัน และความเป็นกลางของผู้ที่เป็นผู้สัมภาษณ์ที่จะต้องไม่เอนเอียงไปข้างใด
ข้างหนึ่ง เช่น เป็นผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติไปกับนักศึกษา หรือ เป็นผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องพวกนี้เลย

และคิดว่านักศึกษาเป็นคนบ้าหรือขาดสติ

3. ถ้ามถึงเหตุการณ์ในวันเกิดเหตุที่มีพิธีบายศรีสู่ขวัญ ปลอ่ยให้นักศึกษาเล่าถึงเหตุการณ์ในวันนั้น ถ้าใครจำไม่ได้ก็ให้เล่าถึงสิ่งที่เขาได้ยืมจากคนอื่นหลังเหตุการณ์วันนั้นว่าเขาได้แสดงออกอย่างไรบ้าง

4. ถ้ามถึงความเชื่อในเหตุการณ์ในวันนั้น อาจมีการโยงไปถึงประเด็นที่เคยคุยกันก่อนแล้วในหัวข้อที่ 2 เพื่อจะได้ทำการ โยงว่าประสบการณ์ก่อนหน้ากับเหตุการณ์ในวันนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

สรุปผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

ตัวแปรตาม คือการเกิดอาการหรือไม่ ใช้ตัวแปร symptoms_Y ในตอนที่ 1 ข้อ 5

ตัวแปรต้น

หมวดลักษณะทางชีวสังคม

Gender_X1 ตัวแปรเพศ ในตอนที่ 1 ข้อ 1 ชาย = 1, หญิง = 2

Gr_faculty_X2 ตัวแปรกลุ่มสาขาวิชา แบ่ง 3 กลุ่ม social Sci =1, Techno Sci =2, Health Sci = 3

หมวดลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน

Item7_X3_1 เป็นข้อ 7 ตอนที่ 2 ประสบการณ์อดีตบยศรี yes = 1, no = 2

Item1_X3_2 เป็นข้อ 1 ตอนที่ 2 รับรู้เหตุการณ์ครั้งนี้ yes = 1, no = 2

Degree_X3_3_4gr เป็นระดับการตอบสนองตั้งแต่ ไม่มี = 0, Cognitive only = 1, Affective only = 2, Both = 3

หมวดจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทักษะ (X4)

ทัศนคติต่อความคิดรับน้อง Welcome First-Year Cognitive Attitude (WFYCA_X4cog)

ทัศนคติต่ออารมณ์รับน้อง Welcome First-Year Affective Attitude (AFYAA_X4aff)

ทัศนคติต่อความคิดค่ายอัตลักษณ์ Identity Cognitive Attitude (ICA_X4cog)

ทัศนคติต่อความรู้สึกค่ายอัตลักษณ์ Identity Affective Attitude (IAA_X4aff)

แบ่งร้อยละ 50 ลงมาเท่ากับน้อย มากกว่าร้อยละ 50 เท่ากับมาก

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู (X6)

แบ่งร้อยละ 50 ลงมาเท่ากับน้อย มากกว่าร้อยละ 50 เท่ากับมาก

แบบรักสนับสนุน (Support_X6_H_L)

แบบใช้เหตุผล-อารมณ์ (Reason_X6_H_L)

แบบควบคุมมากน้อย (Control_X6_H_L)

แบบลงโทษทางจิตและทางกาย (Punishment_X6_H_L)

หมวดจิตลักษณะดั้งเดิม

บุคลิกภาพตามแนวคิด Transactional Analysis (T.A.) (X5)

แบ่งร้อยละ 50 ลงมาเท่ากับน้อย มากกว่าร้อยละ 50 เท่ากับมาก

CP=Critical/Controlling Parent (CP2gr_X5)

NP=Nurturing Parent (NP2gr_X5)

A=Adult (A2gr_X5)

FC=Free Child (FC2gr_X5)Natural Child

AC=Adapted Child (AC2gr_X5)

ความเชื่ออำนาจภายในตน (locusX7_2gr) ใช้คะแนนรวมมากกว่าร้อยละ 50 เท่ากับมาก
การปรับตัว (AdjX8_2gr) ใช้คะแนนรวมมากกว่าร้อยละ 50 เท่ากับมาก

ผลการวิจัย

จำนวนนิสิตที่เข้าร่วมในการวิจัย จำนวน 257 คน เป็นนิสิตที่มีอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้าย
เป็นลม จำนวน 30 คน (11.7%) ไม่มีอาการ 227 คน (88.3%)

ปัจจัยทางจิตวิทยาได้แก่

1. ลักษณะทางชีวสังคม

1.1 เพศชายจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 เพศหญิง 159 คน คิดเป็นร้อยละ

1.2 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่

- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 102 คน (39.7%) ได้แก่ คณะ
สังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์
และนโยบายสาธารณะและวิทยาลัยนานาชาติเพื่อการศึกษาความยั่งยืน

- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 117 คน (45.5%) ได้แก่ คณะพลศึกษา
คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์และคณะสหเวช
ศาสตร์

- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 38 คน (14.8%) ได้แก่ คณะ
วิทยาศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสาร

2. จิตลักษณะเดิมของบุคคล

2.1 ความเชื่ออำนาจภายในตน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 18 คน (7.0%) ระดับสูง
จำนวน 239 คน (93%)

2.2 บุคลิกภาพ แบ่งเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

แบบสถานะพ่อแม่ ที่เข้าระเบียบ (Critical Parent - CP) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน
125 คน (48.6%) ระดับสูงจำนวน 132 คน (51.4%)

แบบสถานะพ่อแม่ ที่มีเมตตากรุณา (Nurturing Parent - NP) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำ
จำนวน 15 คน (5.8%) ระดับสูงจำนวน 242 คน (94.2%)

แบบสถานะผู้ใหญ่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 51 คน (19.8%) ระดับสูงจำนวน 206
คน (80.2%)

แบบสถานะเด็กปรับตัว (Adapted Child - AC) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 52 คน
(20.2%) ระดับสูงจำนวน 205 คน (79.8%)

แบบสภาวะเด็กตามธรรมชาติ(Free Child - FC) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 8 คน (3.1%) ระดับสูงจำนวน 249 คน (96.9%)

3. จิตลักษณะตามสถานการณ์

3.1 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู แบ่งเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

แบบรักสนับสนุน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 11 คน (4.3%) ระดับสูงจำนวน 246 คน (95.7%)

แบบใช้เหตุผล แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 40 คน (15.6%) ระดับสูงจำนวน 217 คน (84.4%)

แบบลงโทษทางกายหรือทางจิต แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 9 คน (3.5%) ระดับสูงจำนวน 248 คน (96.5%)

แบบควบคุม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 98 คน (38.1%) ระดับสูงจำนวน 159 คน (61.9%)

3.2 ทักษะคิดต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ของรุ่นพี่และมหาวิทยาลัย ในแต่ละแบบ แบ่งเป็นทักษะคิดในทางความคิด และทางอารมณ์ เป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

ทักษะคิดทางความคิดต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องของรุ่นพี่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 37 คน (14.4%) ระดับสูงจำนวน 220 คน (85.6%)

ทักษะคิดทางอารมณ์ต่อการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องของรุ่นพี่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 64 คน (24.9%) ระดับสูงจำนวน 193 คน (75.1%)

ทักษะคิดทางความคิดต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 22 คน (8.6%) ระดับสูงจำนวน 235 คน (91.4%)

ทักษะคิดทางอารมณ์ต่อการจัดกิจกรรมค่ายอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ระดับต่ำจำนวน 56 คน (21.8%) ระดับสูงจำนวน 201 คน (78.2%)

4. ลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน

การรับรู้บรรยากาศของพิธีบายศรีสู่ขวัญ ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ดังนี้

4.1 ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมพิธีกรรมที่เหมือนหรือคล้ายกับของมหาวิทยาลัยมาก่อน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม เคยเข้าร่วม จำนวน 111 คน (43.2%) ไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 146 คน (56.8%)

4.2 ประสบการณ์พบนิสิตมีอาการเกร็ง หายใจเร็วและคล้ายเป็นลมในพิธีบายศรีสู่ขวัญของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม เห็นนิสิตมีอาการ จำนวน 244 คน (94.9) ไม่เห็นนิสิตมีอาการ จำนวน 13 คน (5.1%)

4.3 ผลกระทบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพิธีบายศรีสู่ขวัญของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ ส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของนิสิต จำนวน 159 คน (61.9%) ส่งผลกระทบต่อความคิดของนิสิต จำนวน 34 คน (13.2%) และไม่ส่งผลกระทบ (รู้สึกเฉย ๆ) จำนวน 64 คน (24.9%)

เมื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ศึกษาในการวิจัยนี้ว่ามีความเสี่ยงต่อการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมในนิสิต เพื่อประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดอาการและใช้ความเสี่ยงในการคัดกรองนิสิตที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง เมื่อทำการการวิเคราะห์ Multiple logistic regression นิสิตจำนวน 257 คน ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (no multicollinearity) และ Hosmer and Lemeshow test (Goodness of fit) ให้ค่า Chi-square test = 4.502, df = 8, p-value = .809 แสดงว่าข้อมูลเหมาะสมกับการวิเคราะห์ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีความเสี่ยง 11.1 เท่า ต่อการเกิดภาวะการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ บุคลิกภาพแบบสภาวะผู้ใหญ่อำ มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาการ 4.2 เท่า เมื่อเทียบกับบุคลิกภาพแบบ สภาวะผู้ใหญ่อ่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value = .032 และ .007 ตามลำดับ)

ตารางที่ 1 ปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ส่งผลให้เกิดความเล็งต่อภาวะการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมในนิสิต

ปัจจัย	ความเสี่ยง	ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95		ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
		ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	
หมวดลักษณะทางชีวสังคม				
เพศ				
ชาย	0.904	0.332	2.465	0.844
กลุ่มสาขาวิชา				
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	11.116	1.232	100.331	.032
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	4.836	.519	45.036	.166
หมวดลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน				
ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมพิธีกรรม				
เคย	1.948	.800	4.744	.142
ประสบการณ์พบเห็นอาการผิดปกติ				
เคย	1.014	.153	6.720	.989
ผลกระทบต่อเหตุการณ์				
มีผลกระทบทางอารมณ์	1.266	.377	4.246	.703
มีผลกระทบทางความคิด	1.026	.209	5.029	.975
หมวดจิตลักษณะตามสถานการณ์				
ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมของรุ่นพี่				
ทัศนคติทางความคิดต่ำ	.687	.149	3.162	.629
ทัศนคติทางอารมณ์ต่ำ	2.273	.695	7.438	.174
ทัศนคติต่อกิจกรรมของมหาวิทยาลัย				
ทัศนคติทางความคิดต่ำ	.869	.131	5.765	.884
ทัศนคติทางอารมณ์ต่ำ	.961	.291	3.178	.948
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู				
แบบรักสนับสนุนต่ำ	.000	.000	.	.999
แบบใช้เหตุผลต่ำ	.743	.177	3.108	.684
แบบลงโทษทางกายต่ำ	.000	.000	.	.999
แบบควบคุมต่ำ	.752	.301	1.883	.543

ตารางที่ 1 ปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงต่อภาวะการเกิดอาการเกร็ง หายใจเร็ว และอาการคล้ายเป็นลมในนินิต (ต่อ)

ปัจจัย	ความเสี่ยง	ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95		ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
		ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	
หมวดจิตลักษณะเดิมของบุคคล				
ความเชื่ออำนาจภายในตนต่ำ	.000	.000	.	.997
บุคลิกภาพ				
แบบสภาวะพ่อแม่ที่เจ้าระเบียบต่ำ	.689	.291	1.635	.399
แบบสภาวะพ่อแม่ที่มีเมตตากรุณาต่ำ	.000	.000	.	.998
แบบสภาวะผู้ใหญ่ต่ำ	4.167	1.467	11.839	.007
แบบสภาวะเด็กตามธรรมชาติต่ำ	.000	.000	.	.999
แบบสภาวะเด็กปรับตัวต่ำ	1.374	.398	4.745	.616
ความสามารถในการปรับตัวต่ำ	.780	.082	7.467	.830

gender_X1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	male	98	38.1	38.1	38.1
	female	159	61.9	61.9	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

faculty * Gr_faculty_X2 Crosstabulation

Count

		Gr_faculty_X2			Total
		Social Sci	Techno Sci	Health Sci	
faculty	ทันตแพทยศาสตร์	0	0	21	21
	พยาบาลศาสตร์	0	0	21	21
	พลศึกษา	0	0	23	23
	แพทยศาสตร์	0	0	18	18
	เภสัชศาสตร์	0	0	13	13
	มนุษยศาสตร์	19	0	0	19
	วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม	0	10	0	10
	วิทยาศาสตร์	0	13	0	13
	วิศวกรรมศาสตร์	0	15	0	15
	ศิลปกรรมศาสตร์	28	0	0	28
	ศึกษาศาสตร์	18	0	0	18
	เศรษฐศาสตร์	13	0	0	13
	สหเวชศาสตร์	0	0	21	21
	สังคมศาสตร์	24	0	0	24
Total		102	38	117	257

Gr_faculty_X2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Social Sci	102	39.7	39.7	39.7
	Techno Sci	38	14.8	14.8	54.5
	Health Sci	117	45.5	45.5	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

place

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Bangkok&perimeter	147	57.2	57.4	57.4
	Upcountry	109	42.4	42.6	100.0
	Total	256	99.6	100.0	
Missing	System	1	.4		
Total		257	100.0		

dorm

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Previous dorm+	82	31.9	34.9	34.9
	Previous dorm-	153	59.5	65.1	100.0
	Total	235	91.4	100.0	
Missing	System	22	8.6		
Total		257	100.0		

symptoms_Y

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Yes	30	11.7	11.7	11.7
	No	227	88.3	88.3	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

sleep

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	10	4	1.6	1.6	1.6
	12	1	.4	.4	1.9
	2-4	1	.4	.4	2.3
	3-10	1	.4	.4	2.7
	3-4	1	.4	.4	3.1
	3-5	1	.4	.4	3.5
	4-5	4	1.6	1.6	5.1
	4-6	6	2.3	2.3	7.4
	4	2	.8	.8	8.2
	5-6	13	5.1	5.1	13.2
	5-7	3	1.2	1.2	14.4
	5-8	6	2.3	2.3	16.7
	5	13	5.1	5.1	21.8
	6-7	20	7.8	7.8	29.6
	6-8	23	8.9	8.9	38.5
	6	63	24.5	24.5	63.0
	7-10	1	.4	.4	63.4
	7-8	12	4.7	4.7	68.1
	7-9	2	.8	.8	68.9
	7	27	10.5	10.5	79.4
	8-10	8	3.1	3.1	82.5
	8-9	3	1.2	1.2	83.7
	8	41	16.0	16.0	99.6
	9	1	.4	.4	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

hrsleap

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	4	1.6	1.6	1.6
0	1	.4	.4	1.9
1	1	.4	.4	2.3
10	2	.8	.8	3.1
2-3	1	.4	.4	3.5
2	9	3.5	3.5	7.0
2.5	1	.4	.4	7.4
3-4	7	2.7	2.7	10.1
3-5	1	.4	.4	10.5
3	10	3.9	3.9	14.4
4-5	10	3.9	3.9	18.3
4-6	1	.4	.4	18.7
4	35	13.6	13.6	32.3
5-6	9	3.5	3.5	35.8
5-8	1	.4	.4	36.2
5	53	20.6	20.6	56.8
6-7	5	1.9	1.9	58.8
6	65	25.3	25.3	84.0
7	21	8.2	8.2	92.2
8	16	6.2	6.2	98.4
9	1	.4	.4	98.8
จำไม่ได้	2	.8	.8	99.6
ไม่แน่ใจ	1	.4	.4	100.0
Total	257	100.0	100.0	

Crosstabs

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
drug * typedrug	256	99.6%	1	.4%	257	100.0%

drug * typedrug Crosstabulation

Count

		typedrug							Total
		Methylpheni date (MPH)	ไดโคฟีแน็ก	พอนสแตน 500	พาราเซตาม อล	ยาแก้แพ้	ยาแก้ภูมิแพ้	ยาภูมิแพ้หัด หอบ	
drug	Yes	1	1	1	1	3	1	1	10
	No	246	0	0	0	0	0	0	246
Total		247	1	1	1	3	1	1	256

timedrug(year-month)

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	250	97.3	97.3	97.3
0-2	1	.4	.4	97.7
0-6	1	.4	.4	98.1
1-0	1	.4	.4	98.4
1-2	1	.4	.4	98.8
2-0	1	.4	.4	99.2
5-0	1	.4	.4	99.6
8-0	1	.4	.4	100.0
Total	257	100.0	100.0	

doctor

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Yes	23	8.9	8.9	8.9
No	234	91.1	91.1	100.0
Total	257	100.0	100.0	

disease

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	234	91.1	91.1	91.1
G6PD	1	.4	.4	91.4
ความดันต่ำ ปวดท้องบ่อย	1	.4	.4	91.8
ธำรสซี่เมีย	1	.4	.4	92.2
แพ้อากาศ	1	.4	.4	92.6
แพ้อาหารทะเล	1	.4	.4	93.0
ภูมิแพ้	9	3.5	3.5	96.5
ภูมิแพ้ โรคกระเพาะอาหาร	1	.4	.4	96.9
ภูมิแพ้ หอบ	1	.4	.4	97.3
โรคกระเพาะ	3	1.2	1.2	98.4
โรคกระเพาะ ภูมิแพ้ หอบ เครียด	1	.4	.4	98.8
โรคหัวใจ	1	.4	.4	99.2
สมาธิสั้น	1	.4	.4	99.6
หอบหืด	1	.4	.4	100.0
Total	257	100.0	100.0	

item1_X3_2 เห็นผู้เข้าร่วมมีอาการหรือไม่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	had seen	244	94.9	94.9	94.9
	had not seen	13	5.1	5.1	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

item3 เคยมีอาการในพิธีอื่นมาก่อนหรือไม่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Had previous symptoms	20	7.8	7.8	7.8
	No previous symptom	237	92.2	92.2	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

item4.1 ความเหนื่อยล้าของร่างกาย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	182	70.8	71.1	71.1
	Yes	74	28.8	28.9	100.0
	Total	256	99.6	100.0	
Missing	System	1	.4		
Total		257	100.0		

item4.2 ความอ่อนแอทางจิตใจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	77	30.0	30.1	30.1
	Yes	179	69.6	69.9	100.0
	Total	256	99.6	100.0	
Missing	System	1	.4		
Total		257	100.0		

item4.3 บรรยากาศของพิธี

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	148	57.6	58.0	58.0
	Yes	107	41.6	42.0	100.0
	Total	255	99.2	100.0	
Missing	System	2	.8		
Total		257	100.0		

item4.4 ฝึกเข้า

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	220	85.6	85.9	85.9
	Yes	36	14.0	14.1	100.0
	Total	256	99.6	100.0	
Missing	System	1	.4		
Total		257	100.0		

item4.5 การลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	231	89.9	90.2	90.2
	Yes	25	9.7	9.8	100.0
	Total	256	99.6	100.0	
Missing	System	1	.4		
Total		257	100.0		

item4.6 การเรียกร้องความสนใจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	245	95.3	95.7	95.7
	Yes	11	4.3	4.3	100.0
	Total	256	99.6	100.0	
Missing	System	1	.4		
Total		257	100.0		

item4.7 การแก้งเจ็บป่วย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	249	96.9	97.3	97.3
	Yes	7	2.7	2.7	100.0
	Total	256	99.6	100.0	
Missing	System	1	.4		
Total		257	100.0		

item4.8 การเลียนแบบหรือทำตามกัน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	223	86.8	87.1	87.1
	Yes	33	12.8	12.9	100.0
	Total	256	99.6	100.0	
Missing	System	1	.4		
Total		257	100.0		

item4.9 อื่น ๆ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	242	94.2	94.5	94.5
	Yes	14	5.4	5.5	100.0
	Total	256	99.6	100.0	
Missing	System	1	.4		
Total		257	100.0		

others

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid		243	94.6	94.6	94.6
	ของขึ้น	2	.8	.8	95.3
	คนที่มึนอยู่แล้ว	1	.4	.4	95.7
	ความกดดันของบรรยากาศ	1	.4	.4	96.1
	ความเชื่อแต่ละบุคคล	1	.4	.4	96.5
	เครียด	1	.4	.4	96.9
	ตื่นเต้น หายใจเร็วและถี่ เกร็ง	1	.4	.4	97.3
	ไปทำพิธีครอบครุมา	1	.4	.4	97.7
	ไม่ได้เป็นอะไร	1	.4	.4	98.1
	ไม่ทราบ	2	.8	.8	98.8
	ไม่สามารถระบุได้	1	.4	.4	99.2
	องค์ประทับ	1	.4	.4	99.6
	อุปทานหมู่	1	.4	.4	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

item5.1 กังวล

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	241	93.8	93.8	93.8
	Yes	16	6.2	6.2	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

item5.2 สับสน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	232	90.3	90.3	90.3
	Yes	25	9.7	9.7	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

item5.3 ถั่ว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	192	74.7	74.7	74.7
	Yes	65	25.3	25.3	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

item5.4 โกรธ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	257	100.0	100.0	100.0

item5.5 ตกใจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	151	58.8	58.8	58.8
	Yes	106	41.2	41.2	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

item5.6_NonX3_3 เคย ๑

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	196	76.3	76.3	76.3
	Yes	61	23.7	23.7	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

item5.7 อื่น ๆ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	244	94.9	94.9	94.9
	Yes	13	5.1	5.1	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

otherss

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	245	95.3	95.3	95.3
ของขึ้น	1	.4	.4	95.7
เข้าใจ	1	.4	.4	96.1
ง	2	.8	.8	96.9
ตื่นเต้น	3	1.2	1.2	98.1
ประหลาดใจ	1	.4	.4	98.4
แปลกใจ	2	.8	.8	99.2
ไม่สามารถระบุได้	1	.4	.4	99.6
รำคาญ	1	.4	.4	100.0
Total	257	100.0	100.0	

X3_3_4gr

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid affective&cognitive	10	3.9	3.9	3.9
affective only	149	58.0	58.0	61.9
cognitive only	34	13.2	13.2	75.1
Non	64	24.9	24.9	100.0
Total	257	100.0	100.0	

X3_3_3gr

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid aff&cog_or_aff only	159	61.9	61.9	61.9
cognitive only	34	13.2	13.2	75.1
Non	64	24.9	24.9	100.0
Total	257	100.0	100.0	

item6 ระดับอาการในข้อห้า

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Much	29	11.3	11.3	11.3
Nearly much	78	30.4	30.4	41.6
Average	118	45.9	45.9	87.5
Nearly little	18	7.0	7.0	94.6
Little	14	5.4	5.4	100.0
Total	257	100.0	100.0	

item6 * Degree_X3_3_4gr Crosstabulation

			Degree X3_3_4gr				Total
			non	cognitive effect only	affective effect only	cognitive & affective effect	
item6	Much	Count	13	2	13	1	29
		% within item6	44.8%	6.9%	44.8%	3.4%	100.0%
	Nearly much	Count	3	10	60	5	78
		% within item6	3.8%	12.8%	76.9%	6.4%	100.0%
	Average	Count	34	19	61	4	118
		% within item6	28.8%	16.1%	51.7%	3.4%	100.0%
	Nearly little	Count	3	3	12	0	18
		% within item6	16.7%	16.7%	66.7%	.0%	100.0%
	Little	Count	11	0	3	0	14
		% within item6	78.6%	.0%	21.4%	.0%	100.0%
	Total	Count	64	34	149	10	257
		% within item6	24.9%	13.2%	58.0%	3.9%	100.0%

item7_X3_1 เคยเข้าพิธีแบบนี้มาก่อนหรือไม่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Yes	111	43.2	43.2	43.2
	No	146	56.8	56.8	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

item8 จะเข้าร่วมอีกไหม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Participate	163	63.4	63.4	63.4
	Not sure	77	30.0	30.0	93.4
	Not participate	17	6.6	6.6	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

Statistics ทศนคติด้านความคิดต่อรับน้อง

SumWFYCA

N	Valid	257
	Missing	0
Mean		56.3930
Std. Error of Mean		.77953
Median		59.0000
Mode		61.00
Std. Deviation		12.49677
Variance		156.169
Minimum		17.00
Maximum		77.00

WFYCA_X4_2gr

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	37	14.4	14.4	14.4
	high	220	85.6	85.6	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

Statistics ทักษะด้านความรู้รักต่อรับน้อง

		SumAFYAA	AFYAA_X4aff
N	Valid	257	257
	Missing	0	0
Mean		52.7626	2.3852
Std. Error of Mean		.96880	.04321
Median		56.0000	3.0000
Mode		58.00	3.00
Std. Deviation		15.53103	.69277
Variance		241.213	.480
Minimum		11.00	1.00
Maximum		77.00	3.00

AFYAA_X4_2gr

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	64	24.9	24.9	24.9
	high	193	75.1	75.1	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

Statistics ทักษะด้านความรู้รักต่ออัตลักษณ์

		SumIAA	IAA_X4aff
N	Valid	257	257
	Missing	0	0
Mean		52.6420	2.3658
Std. Error of Mean		.80540	.03852
Median		53.0000	2.0000
Mode		60.00	2.00
Std. Deviation		12.91152	.61751
Variance		166.707	.381
Minimum		12.00	1.00
Maximum		76.00	3.00

IAA_X4_2gr

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	56	21.8	21.8	21.8
	high	201	78.2	78.2	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

Frequencies แบบวัดบุคลิกภาพ

Statistics

		CP	NP	A	FC	AC
N	Valid	257	257	257	257	257
	Missing	0	0	0	0	0
Mean		18.92	26.5019	23.0856	26.8249	22.8677
Std. Error of Mean		.300	.28157	.32957	.28337	.32096
Median		19.00	27.0000	23.0000	27.0000	23.0000
Mode		18	25.00	26.00	27.00	22.00
Std. Deviation		4.803	4.51398	5.28342	4.54282	5.14535
Variance		23.068	20.376	27.915	20.637	26.475
Minimum		4	15.00	5.00	11.00	7.00
Maximum		30	36.00	36.00	36.00	36.00

CP2gr_X5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	125	48.6	48.6	48.6
	high	132	51.4	51.4	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

NP2gr_X5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	15	5.8	5.8	5.8
	high	242	94.2	94.2	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

A2gr_X5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	51	19.8	19.8	19.8
	high	206	80.2	80.2	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

FC2gr_X5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	8	3.1	3.1	3.1
	high	249	96.9	96.9	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

AC2gr_X5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	52	20.2	20.2	20.2
	high	205	79.8	79.8	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

Frequencies ความใกล้ชิด

father

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	190	73.9	80.5	80.5
	Yes	46	17.9	19.5	100.0
	Total	236	91.8	100.0	
Missing	System	21	8.2		
Total		257	100.0		

mother

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	45	17.5	19.1	19.1
	Yes	190	73.9	80.5	99.6
	2	1	.4	.4	100.0
	Total	236	91.8	100.0	
Missing	System	21	8.2		
Total		257	100.0		

other

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	No	218	84.8	92.4	92.4
	Yes	18	7.0	7.6	100.0
	Total	236	91.8	100.0	
Missing	System	21	8.2		
Total		257	100.0		

otherssss

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	240	93.4	93.4	93.4
คนรัก(แฟน)	1	.4	.4	93.8
น้อง	1	.4	.4	94.2
น้ำ	2	.8	.8	94.9
ป้า	3	1.2	1.2	96.1
ปู่	1	.4	.4	96.5
พี่	1	.4	.4	96.9
พี่ชาย	1	.4	.4	97.3
พี่สาว	3	1.2	1.2	98.4
เพื่อน	1	.4	.4	98.8
ยาย	3	1.2	1.2	100.0
Total	257	100.0	100.0	

Frequencies การอบรมเลี้ยงดู

Statistics

		Support_X6	Reason_X6	Control_X6	Punishment_X6
N	Valid	257	257	257	257
	Missing	0	0	0	0
Mean		48.88	43.38	37.49	45.24
Std. Error of Mean		.397	.452	.406	.347
Median		50.00	45.00	37.00	45.00
Mode		55	47	37	43
Std. Deviation		6.366	7.239	6.504	5.561
Variance		40.531	52.408	42.306	30.924
Minimum		27	20	6	30
Maximum		60	60	55	60

Support_X6_2gr

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	11	4.3	4.3	4.3
	high	246	95.7	95.7	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

Reason_X6_2gr

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	40	15.6	15.6	15.6
	high	217	84.4	84.4	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

Control_X6_2gr

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	98	38.1	38.1	38.1
	high	159	61.9	61.9	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

Punishment_X6_2gr

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	9	3.5	3.5	3.5
	high	248	96.5	96.5	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

Statistics

		locus_total_ X7	Adj_total_X8
N	Valid	257	257
	Missing	0	0
Mean		173.6031	100.7938
Std. Error of Mean		1.18874	.75782
Median		172.0000	100.0000
Mode		183.00	88.00 ^a
Std. Deviation		19.05702	12.14883
Variance		363.170	147.594
Minimum		125.00	60.00
Maximum		232.00	130.00

a. Multiple modes exist. The smallest value is shown

Frequency Table ความเชื่ออำนาจควบคุม**lucusX7_2gr**

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	low	18	7.0	7.0	7.0
	high	239	93.0	93.0	100.0
	Total	257	100.0	100.0	

Frequencies การปรับตัว

AdjX8_2gr

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid low	25	9.7	9.7	9.7
high	232	90.3	90.3	100.0
Total	257	100.0	100.0	

Logistic Regression การตอบสนอง 3 กลุ่ม

Case Processing Summary

Unweighted Cases ^a		N	Percent
Selected Cases	Included in Analysis	257	100.0
	Missing Cases	0	.0
	Total	257	100.0
Unselected Cases		0	.0
Total		257	100.0

a. If weight is in effect, see classification table for the total number of cases.

Dependent Variable Encoding

Original Value	Internal Value
No	0
Yes	1

Categorical Variables Codings

		Frequency	Parameter coding	
			(1)	(2)
Faculty_S_H_T	Social_Sci	102	1.000	.000
	Health_Sci	117	.000	1.000
	Techno_Sci	38	.000	.000
X3_3_3gr	aff&cog_or_aff only	159	1.000	.000
	cognitive only	34	.000	1.000
	Non	64	.000	.000
AdjX8_2gr	low	25	1.000	
	high	232	.000	
item7_X3_1	Yes	111	1.000	
	No	146	.000	
item1_X3_2	had seen	244	1.000	
	had not seen	13	.000	
WFYCA_X4_2gr	low	37	1.000	
	high	220	.000	
AFYAA_X4_2gr	low	64	1.000	
	high	193	.000	
ICA_X4_2gr	low	22	1.000	
	high	235	.000	
IAA_X4_2gr	low	56	1.000	
	high	201	.000	
CP2gr_X5	low	125	1.000	
	high	132	.000	
NP2gr_X5	low	15	1.000	
	high	242	.000	
IucusX7_2gr	low	18	1.000	
	high	239	.000	
Punishment_X6_2gr	low	9	1.000	
	high	248	.000	
Control_X6_2gr	low	98	1.000	
	high	159	.000	
Reason_X6_2gr	low	40	1.000	
	high	217	.000	
Support_X6_2gr	low	11	1.000	
	high	246	.000	
A2gr_X5	low	51	1.000	
	high	206	.000	
FC2gr_X5	low	8	1.000	
	high	249	.000	
AC2gr_X5	low	52	1.000	
	high	205	.000	
gender_X1	male	98	1.000	
	female	159	.000	

Block 0: Beginning Block

Iteration History^{a,b,c}

Iteration		-2 Log likelihood	Coefficients
			Constant
Step 1		192.451	-1.533
0 2		185.375	-1.950
3		185.226	-2.022
4		185.226	-2.024
5		185.226	-2.024

- a. Constant is included in the model.
b. Initial -2 Log Likelihood: 185.226
c. Estimation terminated at iteration number 5 because parameter estimates changed by less than .001.

Classification Table^{a,b}

Observed			Predicted		
			Symptom No yes		Percentage Correct
			No	Yes	
Step 0	Symptom_No_yes	No	227	0	100.0
		Yes	30	0	.0
Overall Percentage					88.3

- a. Constant is included in the model.
b. The cut value is .500

Variables in the Equation

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 0 Constant	-2.024	.194	108.525	1	.000	.132

Variables not in the Equation

			Score	df	Sig.
Step 0	Variables	gender_X1(1)	.332	1	.565
		Faculty_S_H_T	7.129	2	.028
		Faculty_S_H_T(1)	5.854	1	.016
		Faculty_S_H_T(2)	1.075	1	.300
		item7_X3_1(1)	1.424	1	.233
		item1_X3_2(1)	.183	1	.669
		X3_3_3gr	1.289	2	.525
		X3_3_3gr(1)	.952	1	.329
		X3_3_3gr(2)	.000	1	.986
		WFYCA_X4_2gr(1)	.142	1	.706
		AFYAA_X4_2gr(1)	2.513	1	.113
		ICA_X4_2gr(1)	.156	1	.693
		IAA_X4_2gr(1)	.064	1	.801
		CP2gr_X5(1)	1.014	1	.314
		NP2gr_X5(1)	2.105	1	.147
		A2gr_X5(1)	2.202	1	.138
		FC2gr_X5(1)	1.091	1	.296
		AC2gr_X5(1)	.268	1	.605
		Support_X6_2gr(1)	1.519	1	.218
		Reason_X6_2gr(1)	.800	1	.371
		Control_X6_2gr(1)	.332	1	.565
		Punishment_X6_2gr(1)	1.233	1	.267
		lucusX7_2gr(1)	2.558	1	.110
		AdjX8_2gr(1)	1.581	1	.209
	Overall Statistics		25.947	22	.254

Omnibus Tests of Model Coefficients

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	32.560	22	.068
	Block	32.560	22	.068
	Model	32.560	22	.068

เป็นการวิเคราะห์ พื้นฐาน (Traditional chi-square method) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์อีกแนวทางหนึ่ง (alternative test)

เป็นการทดสอบว่าโมเดลที่มีตัวทำนายให้ผลแตกต่างจากการมี intercept เพียงอย่างเดียว หรือไม่

หรืออาจอธิบายอีกแบบหนึ่งว่าตัวแปรต้นสามารถมีส่วนร่วมกันทำนายตัวแปรตามหรือไม่ ถ้า significant ถือว่าข้อ มูลฟิตกับโมเดล นั่นคืออย่างน้อยมีหนึ่งตัวที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

Model Summary

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	152.666 ^a	.119	.232

a. Estimation terminated at iteration number 20 because maximum iterations has been reached. Final solution cannot be found.

การวิเคราะห์ในภาพรวมว่าข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์เหมาะสมกับการวิเคราะห์ Multiple logistic regression หรือไม่โดยการวิเคราะห์ Hosmer and Lemeshow chi-square test of goodness of fit ให้ค่า p-value มากกว่า .05 ถือว่าข้อมูลเหมาะสมกับการวิเคราะห์ การวิเคราะห์ ใช้ได้ดีมากกว่าการวิเคราะห์แบบ chi-square ธรรมดาโดยเฉพาะถ้ามี continuous covariates ในโมเดล หรือขนาดกลุ่มตัวอย่างที่น้อย โดยตัดข้อมูลออกเป็น 10 ส่วน แล้วคำนวณวิเคราะห์ เปรียบเทียบกับค่าที่ได้จากค่าคาดหวังที่ได้จากการคำนวณ

Hosmer and Lemeshow Test

Step	Chi-square	df	Sig.
1	4.502	8	.809

Contingency Table for Hosmer and Lemeshow Test

		Symptom_No_yes = No		Symptom_No_yes = Yes		Total
		Observed	Expected	Observed	Expected	
Step 1	1	26	26.000	0	.000	26
	2	27	26.850	0	.150	27
	3	24	25.036	2	.964	26
	4	25	24.481	1	1.519	26
	5	25	23.911	1	2.089	26
	6	25	24.148	2	2.852	27
	7	21	22.621	5	3.379	26
	8	23	22.539	4	4.461	27
	9	18	19.850	8	6.150	26
	10	13	11.563	7	8.437	20

Classification Table^a

Observed			Predicted		
			Symptom_No_yes		Percentage Correct
			No	Yes	
Step 1	Symptom_No_yes	No	225	2	99.1
		Yes	27	3	10.0
Overall Percentage					88.7

a. The cut value is .500

Wald statistic (test) เป็นสถิติทางเลือก ที่ใช้บ่อยในการทดสอบระดับนัยสำคัญของตัวแปรต้นแต่ละตัว เป็นการทดสอบสมมุติฐานว่างว่า logit (effect) coefficient มีค่าเป็นศูนย์หรือไม่

เป็นค่าที่คำนวณจากค่ายกกำลังสองของค่า unstandardized logistic coefficient (B) หารด้วย standard error Wald test เทียบกับ OLS regression ก็คือค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต้นในสมการ regression ความชัน นักวิจัยอาจต้องการดึงตัวแปรต้นออกถ้าไม่ sig จากค่าสถิติ Wald

ข้อพึงระวัง Menard (p.39) การที่ large logit coefficient จะทำให้ SE จะทำให้ถูกเพิ่มมากขึ้นด้วย ทำให้ค่า Wald ขนาดเล็กลง ทำให้เกิด type II errors (false negative มัน sig แต่สรุปว่าไม่ sig)

ในกรณีที่ B ใหญ่ หรือ dummy variables ถูกนำมาใช้ ถ้าจะให้ดีควรทดสอบโดยใช้ the likelihood ratio test of the difference of models with and without the parameter เช่นเดียวกัน Wald ไวต่อการละเมิดจากกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า the likelihood ratio test ได้รับการพิจารณาว่ามีความน่าเชื่อถือสำหรับ small samples (Agresti, 1996) ด้วยเหตุนี้ likelihood ratio test สำหรับตัวแปรภายในได้รับการนิยม

Variables in the Equation

		B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95.0% C.I. for EXP(B)	
								Lower	Upper
Step 1	gender_X1(1)	-.100	.512	.039	1	.844	.904	.332	2.465
	Faculty_S_H_T			6.824	2	.033			
	Faculty_S_H_T(1)	2.408	1.122	4.604	1	.032	11.116	1.232	100.331
	Faculty_S_H_T(2)	1.576	1.139	1.916	1	.166	4.836	.519	45.036
	item7_X3_1(1)	.667	.454	2.157	1	.142	1.948	.800	4.744
	item1_X3_2(1)	.014	.965	.000	1	.989	1.014	.153	6.720
	X3_3_3gr			.190	2	.909			
	X3_3_3gr(1)	.236	.617	.146	1	.703	1.266	.377	4.246
	X3_3_3gr(2)	.026	.811	.001	1	.975	1.026	.209	5.029
	WFYCA_X4_2gr(1)	-.376	.779	.233	1	.629	.687	.149	3.162
	AFYAA_X4_2gr(1)	.821	.605	1.844	1	.174	2.273	.695	7.438
	ICA_X4_2gr(1)	-.140	.965	.021	1	.884	.869	.131	5.756
	IAA_X4_2gr(1)	-.040	.610	.004	1	.948	.961	.291	3.178
	CP2gr_X5(1)	-.372	.441	.713	1	.399	.689	.291	1.635
	NP2gr_X5(1)	-18.191	8492.885	.000	1	.998	.000	.000	.
	A2gr_X5(1)	1.427	.533	7.178	1	.007	4.167	1.467	11.839
	FC2gr_X5(1)	-18.977	11726.567	.000	1	.999	.000	.000	.
	AC2gr_X5(1)	.318	.632	.252	1	.616	1.374	.398	4.745
	Support_X6_2gr(1)	-18.401	9924.117	.000	1	.999	.000	.000	.
	Reason_X6_2gr(1)	-.298	.731	.166	1	.684	.743	.177	3.108
	Control_X6_2gr(1)	-.284	.468	.369	1	.543	.752	.301	1.883
	Punishment_X6_2gr(1)	-18.660	10607.732	.000	1	.999	.000	.000	.
	lucusX7_2gr(1)	-18.395	8138.336	.000	1	.998	.000	.000	.
	AdjX8_2gr(1)	-.248	1.152	.046	1	.830	.780	.082	7.467
	Constant	-4.328	1.779	5.921	1	.015	.013		

a. Variable(s) entered on step 1: gender_X1, Faculty_S_H_T, item7_X3_1, item1_X3_2, X3_3_3gr, WFYCA_X4_2gr, AFYAA_X4_2gr, ICA_X4_2gr, IAA_X4_2gr, CP2gr_X5, NP2gr_X5, A2gr_X5, FC2gr_X5, AC2gr_X5, Support_X6_2gr, Reason_X6_2gr, Control_X6_2gr, Punishment_X6_2gr, lucusX7_2gr, AdjX8_2gr.

			gende	Facult	Facult	item7_	item1_			WFYC	AFYA	ICA_X	IAA_X							Suppo	Reaso	Contr	Punis	lucus	
		Constant	r_X1	y_S_H	y_S_H	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus		
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr	AC2gr	rt_X6_	n_X6_	ol_X6_	hment	lucus			
		(1)	_T(1)	_T(2)	X3_1(	X3_2(	X3_3_	X3_3_	A_X4_	A_X4_	4_2gr(	4_2gr(	CP2gr	NP2gr	A2gr_	FC2gr									

Step number: 1

Observed Groups and Predicted Probabilities

80

F

R 60

E N

Q N

U N

E 40 N

N N

C N N

Y N N

20 N NN N

N NN NNYN

NNNNNNNNNN

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNN Y

Predicted

Prob: 0 .25 .5 .75 1

[illegible]

Predicted Probability is of Membership for Yes

The Cut Value is .50

Symbols: N - No

Y - Yes

Each Symbol Represents 5 Cases.

Casewise List^b

Case	Selected Status ^a	Observed	Predicted	Predicted Group	Temporary Variable	
		Symptom_ No_yes			Resid	ZResid
1	S	Y**	.049	N	.951	4.428
2	S	Y**	.098	N	.902	3.037
6	S	Y**	.123	N	.877	2.672
8	S	Y**	.115	N	.885	2.776
9	S	Y**	.156	N	.844	2.323
10	S	Y**	.055	N	.945	4.140
12	S	Y**	.076	N	.924	3.494
15	S	Y**	.124	N	.876	2.653
17	S	Y**	.124	N	.876	2.657
19	S	Y**	.172	N	.828	2.192
20	S	Y**	.137	N	.863	2.512
21	S	Y**	.039	N	.961	4.979
29	S	Y**	.138	N	.862	2.504

a. S = Selected, U = Unselected cases, and ** = Misclassified cases.

b. Cases with studentized residuals greater than 2.000 are listed.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติหัวหน้าโครงการวิจัย

ดร.ธนิศา จุลวนิชย์พงษ์

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

หน่วยงาน ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ และผดุงครรภ์ชั้นสูง

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

(วิทยาศาสตรการออกกำลังกายและการกีฬา : จิตวิทยาการกีฬา)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

ผู้เชี่ยวชาญสาขาจิตวิทยาด้านการให้คำปรึกษาด้วยโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส

เทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวม และเทคนิคสร้างการเปลี่ยนแปลง

ประวัติคณะผู้วิจัย

1) ผศ.ดร.ณัฐวิทย์ สิริศิริอรอด

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

หน่วยงาน ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

วิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา)

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม)

วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

อารมณ์และแรงจูงใจ บุคลิกภาพและการปรับตัว การวิจัยทางจิตวิทยา

2) นายแพทย์ชนินทร์ สกุลอิสริยาภรณ์

ตำแหน่งปัจจุบัน นายแพทย์

หน่วยงาน ศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุชลประทาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

แพทยศาสตรบัณฑิต

วุฒิปัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบอาชีพเวชกรรม
(จิตเวช)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

Mental health Policy Homosexuality Alternative psychiatry

3) นางสาววิรัชญา วันโน

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

หน่วยงาน ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต (จิตวิทยา)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

4) นายสุพัทธ แสนแจ่มใส

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

หน่วยงาน ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต (จิตวิทยา)

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาคลินิก)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

การนำแบบทดสอบทางจิตวิทยาไปใช้ในการวัด ทดสอบ ประเมิน พฤติกรรมของ
บุคคลทั้งทางด้านเชาวน์ปัญญา บุคลิกภาพ และประสาทสัมผัสวิทยา

5) นายธีระชน พลโยธา

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

หน่วยงาน ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาการคอมพิวเตอร์)

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

คอมพิวเตอร์ จิตวิทยาการเรียนรู้

6) นายศุภสิทธิ์ เสร็จประเสริฐ

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

หน่วยงาน ภาควิชาปรัชญา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต (มัธยมศึกษา)

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สัตววิทยา)

อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (ปรัชญา)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

จริยศาสตร์ จริยศาสตร์ทางการแพทย์ ชีวจริยศาสตร์